

Комисия за Защита на Личните Данни

**ИНФОРМАЦИОНЕН
БЮЛЕТИН**

брой 4 (61), юли 2016 г.

ISSN 2367 - 7759

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
43-то Народно събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2015 г.	3
Публикувана е новата правна рамка за защита на данните в ЕС	3
КЗЛД прие план за действие относно подготовката за прилагане на новите европейски правила за защита на данните	4
Пролетна конференция на органите по защита на данните на ЕС	6
18-та среща на органите по защита на данните от Централна и Източна Европа	8
Заседание на Съвместния надзорен орган на Европол	9
Заседание на Съвместния надзорен орган “Митници”	10
Кръгла маса на тема “Защита на личните данни”	11
КЗЛД започна поредица обучения за структури, работещи с Националната Шенгенска информационна система	12
Становище на ЕНОЗД относно споразумението “ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност”	12
Защита на данните за цифровото поколение: Обратното броене за Общия регламент за защита на данните започна - прессъобщение на ЕНОЗД	13
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	14
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	15
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	16
СТАНОВИЩА НА КЗЛД	80
СТАТИИ И КОМЕНТАРИ	86
Глобализация на личните данни. Кога международните компании могат да прехвърлят данни на служители и клиенти извън ЕС	86

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ ПРИЕ ОТЧЕТА ЗА ДЕЙНОСТТА НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ ПРЕЗ 2015 Г.

На 27 май 2016 г. 43-то Народно събрание прие отчета за дейността на Комисията за защита на личните данни през 2015 г. Той бе внесен за гласуване от Парламентарната комисия по вътрешна сигурност и обществен ред, която на свое заседание от 13 април 2016 г. единодушно го подкрепи.

В доклада на Парламентарната комисия е посочено успешното изпълнение на задачите на КЗЛД по основните направления на нейната дейност за 2015 г. Специално внимание е отделено на системите за предоставяне на електронни административни услуги за гражданите и бизнеса. Очертани са целите и приоритетите за работа през 2016 г., дефинирани в съответствие с въвеждането на новата европейска правна рамка за защита на данните и синхронизирането на националното законодателство по отношение на публичния и частния сектор, както и в секторите „Полиция“ и „Правосъдие“. В доклада на Парламентарната комисия е поставен акцент на продължаването на усилията в областта на защитата на личните данни, свързани с присъединяването на Република България към Шенген.

На пленарното заседание присъстваха Мария Матева – член на КЗЛД и Десислава Тошкова-Николова – главен секретар на Комисията. Г-жа Матева накратко представи пред присъстващите в залата народни представители приоритетите и основните направления в дейността на КЗЛД през 2016 г.

ПУБЛИКУВАНА Е НОВАТА ПРАВНА РАМКА ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ В ЕС

На 4 май 2016 г. в Официален вестник на Европейския съюз бе публикувана новата правна рамка за защита на личните данни в ЕС, съдържаща **Регламент (ЕС) 2016/679, Директива (ЕС) 2016/680 и Директива (ЕС) 2016/681** на Европейския парламент и на Съвета.

На 14 април 2016 г. Европейският парламент одобри официално законодателния пакет за защита на личните данни, съдържащ **Общ регламент за защита на данните и Директива за обработване на личните данни в сектори „Полиция“ и „Правосъдие“**. Работата по него продължи 4 години и в нея активно участие взеха всички заинтересовани страни, имащи отношение към темата за защита на личните данни. Преговорите между Съвета и Парламента започнаха през юни 2015 г. и завършиха с предварително споразумение на 15 декември 2015 г. На 14 април 2016 г. депутатите одобриха официално новите правила. С обнародването на законодателния пакет се финализира европейската реформа за защита на личните данни, основна цел на която е да се модернизират настоящите правила за защита на данните с оглед на бързото развитие на технологиите и глобализацията. Новата правна рамка ще замени Директива 95/46/ЕО и ще замени сегашната смесица от национални закони с единен набор от правила, предназначени да предоставят на гражданите по-голям контрол над собствената им лична информация в дигиталния свят.

Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (**Общ регламент за защита на данните**) ще се прилага пряко във всички държави-членки от 25 май 2018 г.

Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, трябва да бъде транспонирана в националните законодателства на държавите-членки до 6 май 2018 г.

Едновременно с пакета за защита на личните данни бе приета и **Директива (ЕС) 2016/681** на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно използването на резервационни данни на пътниците с цел предотвратяване, разкриване, разследване и наказателно преследване на терористични престъпления и тежки престъпления, урежда ползването на информацията, предоставена от пътниците и събирана от въздушните превозвачи по време на процедурите по резервация и чек-ин. Тя ще се прилага за полети до и от ЕС, но държавите-членки могат да разширят приложението ѝ до вътрешни за ЕС полети (от една държава членка на ЕС до друга) при условие, че уведомят Европейската комисия за това. Държавите-членки на ЕС могат също така да решат да събират и обработват PNR данни от пътнически агенции и туроператори, които предоставят услуги, свързани с пътувания. Директива (ЕС) 2016/681 трябва да бъде транспонирана в националните законодателства на държавите-членки до 25 май 2018 г.

КЗЛД ПРИЕ ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ ОТНОСНО ПОДГОТОВКАТА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА НОВИТЕ ЕВРОПЕЙСКИ ПРАВИЛА ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

На редовно заседание, проведено на 17 юни 2016 г., КЗЛД прие план за действие относно подготовката за прилагането на обнародваните на 4 май 2016 г. **Регламент (ЕС) 2016/679** на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (**Общ регламент относно защитата на данните**) и **Директива (ЕС) 2016/680** на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета.

Изготвянето на плана е незабавна реакция на публикуваната нова европейска правна рамка и представлява ясна и всеобхватна визия за дейностите, които следва да се предприемат в двугодишния преходен период до започване на нейното прилагане. Планът е резултат на задълбочен анализ на правата и задълженията на субектите от националната система за защита на личните данни (субекти на данни, администратори на лични данни, Комисия за защита на личните данни) и съдържа конкретно разписани дейности, приоритети, отговорници и срокове.

Планът за действие съдържа следните направление и основни задачи:

1. Сформиране на вътрешноведомствена работна група за изготвяне на проект на необходимите законодателни промени с оглед на ефективното прилагане на Общия регламент и транспониране на Директивата, със следните задачи:

1.1. анализ на отделните текстове на Регламента и Директивата за определяне начина на прилагане, съответно транспониране – чрез законови норми, подзаконови актове или административни разпоредби.

1.2. изготвяне на проект на структура на нов Закон за защита на личните данни;

1.3. анализ на законите и подзаконовите актове, които трябва да бъдат променени с новия Закон за защита на личните данни;

1.4. идентифициране на външните заинтересовани страни с цел привличането им към работата на работната група и ангажиране на тяхното становище по процеса на транспониране и по проектите на нормативни актове;

1.5. изготвяне на конкретни текстове на новия Закон за защита на личните данни въз основа на структура, одобрена от КЗЛД.

1.6. изготвяне на предложение за уреждане на заварените отношения.

1.7. изготвяне на проекти на подзаконови и/или административни актове, по въпроси от Регламента и Директивата, по които КЗЛД е решила, че могат да бъдат транспонирани в подзаконов или административен акт.

2. Подготовка, организиране и провеждане на информационна кампания сред администратори на лични данни и обработващи, както следва:

2.1. подготовка и отпечатване на информационни брошури и/или разяснителни материали по най-важните основни положения на Регламента и Директивата;

2.2. подготовка на онлайн обучение на администратори на лични данни и обработващи лични данни по предварително одобрено от КЗЛД тематично съдържание.

3. Подготовка, организиране и провеждане на онлайн обучение на лица по защита на данните по предварително одобрено от КЗЛД съдържание на обучителната програма.

4. Изготвяне на механизми, процедури и критерии за акредитиране (на органите за наблюдение на кодекси и на сертифициращите органи) и сертифициране.

5. Изготвяне на информационни брошури относно правата на субектите на данни.

6. Разработване и внедряване на информационна система

6.1. за създаване и поддържане на следните регистри:

- регистър на длъжностните лица по защита на данните;
- регистър на сертифициращи и акредитирани организации;
- регистър на организациите с кодекси за поведение;
- регистър на вътрешните нарушения на Регламента;
- регистър на предприетите мерки в съответствие с упражняването на корективните правомощия.

6.2 за създаване и поддържане на модули и инструменти, подпомагащи участието на КЗЛД в механизма за съгласуваност между държавите-членки.

7. Изготвяне на списък на видовете дейности по обработване на лични данни, за които се изисква оценка на въздействието.

8. Регулярни срещи с администратори на лични данни през двугодишния преходен период (с фокус върху „големи“ администратори) - проучване на потребностите, получаване на обратна връзка, проучване на добри практики, разяснения от страна на КЗЛД и др. с цел практическа подготовка за прилагането на новата правна рамка.

В плана за действие е предвиден механизъм за периодично докладване за степента на изпълнение на задачите, като крайната цел е на 25 май 2018 г. всички субекти от националната система за защита на личните данни да бъдат готови за прилагането на новите европейски правила за защита на данните.

ПРОЛЕТНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ НА ЕС

На 26 и 27 май 2016 г. в унгарската столица Будапеща е проведена ежегодната Пролетна конференция на органите по защита на данните на ЕС. Домакин и организатор на събитието бе Националният орган по защита на данните и свобода на информацията на Унгария. Комисията за защита на личните данни бе представена от Цанко Цолов – член на КЗЛД.

Конференцията се проведе под наслова „Нова рамка за сътрудничество“. Тя бе открита на 26 май от Президента на унгарския орган по защита на данните – проф. Атила Петерфалви, Европейския надзорен орган по защита на данните – Джован Бутарели и Главния секретар на италианския надзорен орган – Джузепе Бусия.

Първият от панелите на Конференцията бе посветен на взаимодействието и надзора, които трябва да осъществяват органите по защита на данните по отношение на обработването на лични данни от страна на националните органи за сигурност. Панелът на тази тема бе озаглавен „Спазване на защита на личните данни от националните органи за сигурност“. Отчитайки огромното значение на националната сигурност в днешния несигурен свят, в който постоянно се появяват предизвикателства и заплахи, застрашаващи сигурността на европейските граждани, органите по защита на данните обсъдиха своето решаващо значение относно мерките за защита, предизвикателствата и възможностите пред опазване на личната неприкосновеност. В този панел, представител на Европейския център за киберпрестъпления към Европол изнесе презентацията относно режима на Европол за защита на личните данни. Генералният директор на унгарската Специална служба за национална сигурност говори за защитата на личните данни от гледна точка на ръководената от него служба. От Европейската агенция по фундаментални права бяха представени основни констатации относно видеонаблюдението, отчетени в годишния доклад за дейността на агенцията за 2015 г.

Един от фокусите на Конференцията бе новата европейска правна рамка за защита на личните данни и по-конкретно – Общият регламент за защита на личните данни на ЕС. Естествена и очаквана тема на обсъжданията бе свързана с практическите последици, които следват за националните законодатели, органите за защита на данните и администраторите. По тази тема бяха изнесени лекциите „Ролята на ръководствата, препоръките и кодекси за добри практики за насърчване на съгласувано прилагане на Общия регламент за защита на данните“, „Механизмът „едно гише“ съгласно Глава VII от Общия регламент за защита на данните - предимства и възможни препятствия“, „Взаимодействието между законодателството на Европейския съюз и националните процедури“. Обсъдени бяха новите права и отговорности на органите за защита на данните в съответствие с новата правна рамка на Европейския съюз за защита на личните данни. Представени бяха резултати и констатации от специално проучване относно националните процедури на органите по защита на данните и сътрудничеството между тях. Целта на проучването е да се получи представа за конкретни процедурни въпроси, свързани с предстоящото прилагане на Общия регламент за защита на личните данни. Въпросите от проучването са насочени главно към процедурни особености на национално ниво относно разглеждането на жалби, съдебно оспорване на решение на органите по защита на данните, крайни срокове, готовност на съответните администрации за започване на прилагане на Регламента.

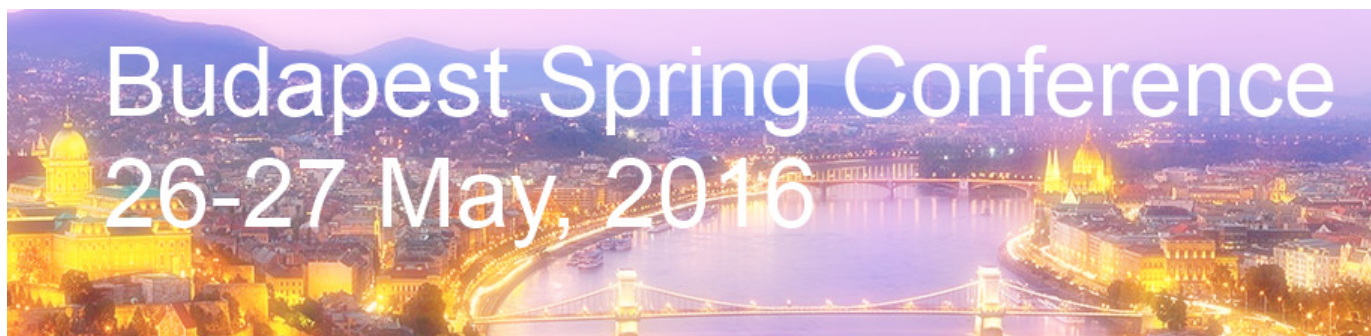
Една от основните теми на Конференцията бе свързана с очакванията на държавите нечленки на ЕС, по отношение на модернизирването на Конвенция № 108 за защита на лицата при автоматизираната обработка на лични данни. Презентатори по тази тема бяха представители на надзорните органи на Швейцария, Сърбия, Македония, както и на френския университет Сорбона.

Делегатите на Пролетна конференция на органите по защита на данните избраха членовете на Комитета за акредитация и актуализираха правилата за акредитация. Акредитирани бяха Унгария, Гибралтар, Армения, кантон Базел-Stadt - Швейцария и Монако. Приети бяха две резолюции - за трансграничния обмен на лични данни и за нова правна рамка за сътрудничество.

В резолюцията за трансграничния обмен на лични данни делегатите насърчават органите по защита на данните да повишават осведомеността на субектите на данни по отношение на техните права в случаите на трансграничен обмен на данни. Такива са, например, правото на достъп и възможностите за правна защита и налагане на санкции. Приканват се европейските органи за защита на данните към изпълнение на тяхната основна роля за ефективното прилагане на правилата за защита на данните, както и към обединяване на усилията за идентифициране на практически въпроси в светлината на последните правни развития по отношение на трансграничните потоци от данни. Отчита се огромното значение на споразумението за трансфер на данни „ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност“, което ще замени невалидното споразумение „Сейф Харбър“. Приветства се значителното подобрение в новото споразумение и се подкрепя намерението на Европейската комисия да работи за по-нататъшни разяснения и подобрения. В резолюцията се напомня на органите по защита на данните за важността на сътрудничеството и обмена на опит, особено по отношение на развитието на технологиите, свързани с обработването на трансграничния поток от данни.

В резолюцията за новите правила за сътрудничество делегатите подчертават важността на ефективната защита на основните права на субектите на данни и призовават европейските органи по защита на данните към по-тясно, по-активно и ефективно сътрудничество. Посочва се необходимостта от проактивен и иновативен подход, вкл. по-добър диалог и обмен на информация с други регулаторни органи, отговорни за защитата на правата и интересите на хората в цифровото общество и икономика. Призовават се европейските органи по защита на данните за преговори с националните правителства с цел осигуряване на всички необходими човешки и финансови ресурси, необходими за изпълнението на новите задачи и отговорности. Препоръчва се на бъдещата Пролетна конференция да бъдат докладвани постиженията в областта на сътрудничеството и съвместните усилия.

Пролетната конференция на органите по защита на данните на ЕС има съществен принос в развитието на основното право на защита на личните данни не само в европейски, а и в световен мащаб. Тя е форум за обсъждане на въпроси от общ интерес, обмен на знания, опит и идеи, с цел осъществяване на взаимодействие и изработване на унифицирани методи за действие на органите за защита на личните данни.

18-ТА СРЕЩА НА ОРГАНИТЕ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ОТ ЦЕНТРАЛНА И ИЗТОЧНА ЕВРОПА

На 12 и 13 май 2016 г. босненската столица Сараево бе домакин на 18-тата среща на надзорните органи за защита на личните данни от Централна и Източна Европа. Срещата е ежегоден форум на страните от региона, който се използва като платформа за диалог, обмяна на опит и споделяне на добри практики. В тазгодишната среща участваха 52 представители от 16 държави и Съвета на Европа. По време на срещата бяха изнесени 20 презентации, разделени в 4 тематични панела: „Видеонаблюдение в публичния и частния сектор“, „Обработване на лични данни за целите на трудовите правоотношения“, „Обработване на чувствителни лични данни и защита на личните данни в публичния сектор“ и „Обработване на биометрични данни и трансфер на данни“.

Конференцията бе открита от директора на домакините от босненската Агенция за защита на личните данни, г-н Петър Ковачевич, който сподели опита на институцията, свързан с изграждането на административния ѝ капацитет и утвърждаването ѝ като независим надзорен орган за защита на личните данни. Видеообръщение към участниците в конференцията направи и Европейският надзорник за защита на личните данни, г-н Джовани Бутарели, който изрази съжаление, че не може да вземе участие. В речта си той акцентира върху необходимостта от хармонизация на различните режими за защита на личните данни с новата европейска правна рамка (в частност модернизацията на Конвенция 108 на Съвета на Европа), както и нарастващото значение на съдебната практика върху защитата на неприкосновеността (конкретно случаите „Шремс“ и „Чабо“).

В хода на презентациите, от четирите панела бяха открити различни теми, които заемат централно място в работата на надзорните органи. Значително внимание бе отделено на видеонаблюдението, с акцент върху специфичните режими на регулация и регистрация в отделните страни на Конференцията. Представителите на Албания например споменаха, че в тяхната страна не могат да бъдат инсталирани камери на публични места без издаване на разрешително от страна на Министерството на вътрешните работи. Македонският представител от своя страна пък сподели, че се подготвя изменение на местния закон, според което Македонският надзорен орган по защита на личните данни ще има право да сертифицира всяка една камера, използвана за публично наблюдение в страната. В рамките на този панел беше представена и тема, посветена на дроните и предизвикателствата, свързани с тяхната употреба – главно трудности при определяне на администратора на лични данни и възможността за навлизане в личното пространство на физическите лица дори при ползването на дрона за професионални цели.

Основната тема на панела „Обработване на лични данни за целите на трудовите правоотношения“ бе представена от Комисията за защита на личните данни и бе озаглавена „Защита на неприкосновеността на работното място“. Тя включваше подбрани случаи от практиката на Комисията, представяне на наръчника за лица на пазара на труда в ЕС, изготвен от КЗЛД и нейни

партньори, както и решенията на Европейския съд по правата на човека, които задават рамката на защитата на неприкосновеността на работното място. Основен акцент в темата бе балансът между правата на работодателя и правата на служителите по отношение обработването на личните им данни, както и значимостта на ролята на надзорните органи в защитата на този баланс.

Панелът, посветен на обработването на лични данни в публичния сектор, включваше няколко презентации, които засегнаха практиката и предизвикателствата пред надзорните органи по отношение на правоприлагането. Бяха споделени казуси, свързани с отказ от съдействие от страна на администратори на лични данни, празноти в националните правни рамки, които възпрепятстват ефективното правоприлагане в сферата на защитата на личните данни и проблеми, свързани с недостатъчното обезпечаване на надзорните органи с човешки и финансови ресурси. Косовските участници в срещата представиха тамошната практика, свързана с въвеждането на длъжността лице по защита на данните в публичния сектор.

Последният панел, който обхваща темата за биометричните данни, бе фокусиран върху правните регулаторни режими в различните страни-членки. Подробно представяне на практиката на надзорния орган по отношение на биометричните данни бе направено от словенските участници в срещата. Те очертаха тенденцията за увеличаване на случаите на обработване на биометрични лични данни, особено в рамките на контрола осъществяван от работодателите спрямо техните служители. В тази връзка бяха разяснени и критериите, на които всеки словенски администратор трябва да отговаря, за да обработва биометрични лични данни (след разрешение на местния надзорен орган) и бяха представени конкретни случаи на налагане на санкции след констатиране на нарушения.

На срещата бе обявено, че от догодина към форума на надзорните органи от Централна и Източна Европа ще се присъедини още един участник в лицето на Армения. Домакин на следващата среща през 2017 г. ще бъде Грузия.

ЗАСЕДАНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН НА ЕВРОПОЛ

На 09 юни 2016 г. в Брюксел се състоя заседание на Съвместния надзорен орган на Европол. Представители на България в надзорния орган са членовете на КЗЛД Мария Матева и Цанко Цолов.

Секретариатът на Надзорния орган докладва обнародването на **Регламент (ЕС) 2016/794 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно Агенцията на Европейския съюз за сътрудничество в областта на правоприлагането (Европол)**. Регламентът влиза в сила на 1 май 2017 г. Създадената с него агенция Европол е правопреемник на службата Европол, създадена с Решение 2009/371/ПВР. Новият Регламент засилва правомощията на Европол за борба с тероризма, тежката и организираната престъпност, както и ролята му на център за обмен на информация. Увеличава се отчетността на Агенцията и се укрепва режимът за защита на данните. Считано от 1 май 2017 г. наблюдението на Европол по отношение защита на данните ще се осъществява от Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД), а националните органи за защита на данните ще продължат да играят важна консултативна роля като част от Съвета за сътрудничество, на който ЕНОЗД също ще бъде член. Работата на Европол ще се наблюдава и от съвместна група за парламентарен контрол с членове от националните парламенти и Европейския парламент.

На заседанието започна обсъждането на проекта за правилник за дейността на Съвета за сътрудничество. Напълно нова в този правилник е идеята за създаване на Постоянен комитет, който да гарантира гъвкавата работа на Съвета за сътрудничество. Това е начинът да се осигури добро сътрудничество между ЕНОЗД и националните органи за защита на данните. След приемането му, правилникът ще бъде предложен на ЕНОЗД за мнение и одобрение.

Обсъден бе въпросът за приемствеността на дейността на Съвместния надзорен орган на Европол, с което да се гарантира, че новата система за надзор няма да започне работата си във вакуум. Изразено бе желанието на Надзорния орган всички постижения и резултати от неговата работа, натрупаните информация и опит, да бъдат предадени на новия надзорник на дейността на Европол. Във връзка с това бяха набелязани организационни дейности, свързани с предаването на умения, документация и анализ на най-важните аспекти в надзора на Европол.

Една от точките в дневния ред бе докладът за годишната инспекция на Европол за 2016 г. Дискутирано бе функционирането на новите системи на Европол, като бяха направени препоръки относно необходимостта от подобряването на качеството на данните. Обсъден бе и достъпът до информацията в Шенгенската информационна система от второ поколение (ШИС II). Отчетено бе, че към момента има много неизпълнени препоръки от предходни инспекции.

Разгледани бяха и други въпроси, свързани с надзора на работата на Европол по отношение защитата на личните данни – последващи действия от разпространяването на доклада за трафика на хора, последващи действия от изследването от страна на Европол на дейността на националните звена, връзките на Европол с частни субекти. Дискутиран бе въпросът за обработването на информацията от Европейския списък на най-издирваните лица и по-точно – правното основание за обработването на такъв списък и отговорността за това. Приет бе докладът на Офицера по защита на данните на Европол.

На заседанието бе предоставена информация за организираната от Европол конференция „Неприкосновеност в дигиталната ера на криптиране и онлайн анонимност“, състояла се в централата на Европол в Хага. Обсъдени бяха някои аспекти на криптирането, свързани от една страна с достъпа до информация, и от друга – със защитата на информацията.

Вана Палумбо бе преизбрана за Председател, а Вилберт Томесен – за заместник председател на Съвместния надзорен орган.

ЗАСЕДАНИЕ НА СЪВМЕСТНИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН „МИТНИЦИ“

На 10 юни 2016 г. в Брюксел се проведе заседание на Съвместния надзорен орган „Митници“. Участваха представители на 16 държави-членки. Комисията за защита на личните данни бе представена от Цветелин Софрониев – заместник-председател на Съвместен надзорен орган „Митници“ и член на КЗЛД и Владимир Йотов – експерт в дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“ на КЗЛД.

На заседанието бе обсъден въпросникът, изпратен до държавите-членки, във връзка с техния опит и практика за инспекции на митническите власти. Целта на въпросника е да предостави общ преглед на последните дейности на националните органи по отношение на Митническата информационна система (МИС), както и да се съберат идеи на националните органи относно разширяване на използването на системата. България е сред 15-те държави членки, изпратили в срок попълнен въпросника. Представителите на КЗЛД подчертаха доброто сътрудничество с Агенция „Митници“ и осъществените проверки на митническите системи и органи, даващи възможност за спазване на сроковете, поставени от Съвместния надзорен орган.

Постигнато бе съгласие относно необходимостта от оценяване на ефекта от разпространението на брошурата на Съвместният надзорен орган „Митници“, разясняваща отговорностите на администраторите на лични данни по смисъла на член 13 от Решението за Съвета за Митническата информационна система (МИС) и член 8 (2) от Рамковото Решение 2008/977/ПВР на Съвета. Брошурата е насочена към компетентните органи на национално равнище и е създадена с оглед избягване на неправилно тълкуване на приложимите правила. Разпространява се чрез отговорните национални органи по защита на данните, за да може да достигне до целевата ѝ аудитория във

всички държави членки. В България брошурата е публикувана в Бюлетина на КЗЛД от м. септември 2014 г., който е разпространен до 571 получатели. Изпратена е на Агенция „Митници“ през 2014 г., като е достъпна в митническата администрация. Публикувана е на интернет страницата на КЗЛД в раздел, специално създаден за Съвместен надзорен орган „Митници“.

На заседанието бяха обсъдени бъдещата организация и функциониране на Съвместния надзорен орган „Митници“ с оглед влизането в сила през 2018 г. на новата правна рамка на ЕС за защита на личните данни.

КРЪГЛА МАСА НА ТЕМА “ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ”

На 3 юни 2016 г. в хотел „Новотел“ София се състоя кръгла маса на тема „Защита на личните данни“. Организатор бе Майкрософт България, а основни лектори – представители на Комисията за защита на личните данни. Събитието бе открито от Венцислав Караджов - Председател на КЗЛД и от Ремко Хендрикс – адвокат от Майкрософт Корпорация.

Фокус на дискусиите бяха актуални въпроси, свързани със защитата на личните данни – приетият наскоро Общ регламент за защита на личните данни и споразумението за трансферна лични данни от ЕС към САЩ „Щит за неприкосновеност“.

Мария Матева, член на КЗЛД, представи основните аспекти на новото споразумение за защита на данните между ЕС и САЩ – т.нар. „Щит за неприкосновеност“, както и проекта за решение на Европейската комисия за адекватност на това споразумение. Г-жа Матева се спря и на гледната точка на Работната група по чл. 29 и Европейския надзорник по защита на данните и тяхната оценка на споразумението и Решението за адекватност на Комисията. Очакванията са, че Европейската комисия скоро ще намери решение на дефинираните проблеми с цел гарантиране адекватната защита, предлагана от споразумението и нейната еквивалентност на тази в ЕС.

Цанко Цолов, член на КЗЛД, запозна участниците с механизмите за използване на кодекси за поведение, сертифициране и акредитиране в областта на защитата на личните данни.

Пламен Ангелов, директор на дирекция „Нормативна дейност, международно сътрудничество, планиране и обучение“ направи кратко представяне на Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). Г-н Ангелов очерта практическите последици от приемането на нови правила на ЕС за защита на личните данни, които ще засегнат националните законодатели, органите за защита на данните и администраторите на лични данни.

От страна на Майкрософт, Ремко Хендрикс представи политиките и мерките на компанията за защита на личните данни в предлаганите от нея облачни услуги, включително стандарта ISO/IEC 27018, съдържащ доброволен международен набор от правила за добри практики в областта на обработването на лична информация от доставчиците на облачни услуги.

Основни участници в кръглата маса бяха представители на бизнеса, оценяващи въздействието на правилата за защита на данните върху своята дейност и желаещи да получат информация „от първа ръка“ за промените и новите изисквания на европейската правна рамка, където все по-значим става въпросът за защита на личните данни на физическите лица в условията на цифровата икономика и глобалния свят.

КЗЛД ЗАПОЧНА ПОРЕДИЦА ОБУЧЕНИЯ ЗА СТРУКТУРИ, РАБОТЕЩИ С НАЦИОНАЛНАТА ШЕНГЕНСКА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА

Комисията за защита на личните данни започна поредица обучения по прилагане на Закона за защита на личните данни за структури с право на достъп, актуализиране и заличаване на сигнали в Националната Шенгенска информационна система. Обученията се провеждат в изпълнение на Плана за действие за прилагане достиженията на правото от Шенген, както и в съответствие с годишния учебителен план на КЗЛД за 2016 г.

Националната Шенгенска информационна система на Република България (НШИС) е свързана с Централната ШИС. Тя осигурява обмена на информация между държавите, прилагащи Шенгенското законодателство, за защита на националната сигурност и обществения ред, управление на контрола по външните граници на Шенгенското пространство и за подпомагане на полицейското и съдебното сътрудничество.

Обучаемите групи са представители на МВнР (Визов център в дирекция „Консулски отношения“) и от МВР (Бюро „СИРЕНЕ“, Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“, Главна дирекция „Гранична полиция“, дирекция „Миграция“, Главна дирекция „Национална полиция“, Областните дирекции на МВР, дирекция „Български документи за самоличност“ и съответните им звена към ОДМВР, регистрирали издирването в автоматизираната информационна система „Издирвателни дейности“).

В обученията се поставя акцент върху правната рамка и основните термини в областта на защитата на личните данни, правата и задълженията на администраторите и обработващите лични данни, мерките за защита, правата на физическите лица, тенденциите за развитие в тази област. Представят се конкретни примери и казуси, свързани със задълженията на администраторите, условията за законосъобразно обработване на лични данни и възможни нарушения на закона. С цел правилното разбиране на преподавания материал и постигане на практически умения, освен лекции се провеждат упражнения и работа по групи. В обученията е включено упражнение за извършване оценка на въздействието, както и решаване на казус, с цел научаване и правилно прилагане на алтернативните основания за обработване на лични данни. Специално място в учебителния материал заема защитата на личните данни в Шенгенската информационна система. Важна част от обучението е също така новоприетата Директива за защита на личните данни в областта на полицейската дейност и наказателното преследване.

СТАНОВИЩЕ НА ЕНОЗД ОТНОСНО СПОРАЗУМЕНИЕТО „ЕС-САЩ. ЩИТ ЗА НЕПРИКОСНОВЕНОСТ“

В качеството му на независим надзорен орган на институциите на ЕС и съветник на законодателя на ЕС, Европейският надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) публикува на 30 май 2016 г. своето становище за споразумението „ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност“. Като независим консултант на институциите на ЕС относно последствията от политики, имащи отражение върху правото на личен живот и защита на данните, ЕНОЗД предлага практически решения на някои от опасенията, които споразумението поражда.

В прессъобщение от същия ден, Джовани Бутарели заявява, че оценява усилията за разработване на решение, което да замени Safe Harbour, но счита, че „ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност“ в този му вид не е достатъчно силен да издържи бъдещи правни изпитания и е необходимо по-добро и

устойчиво решение. Според него, преди Европейската комисия да приеме решение за адекватност, са необходими значителни подобрения по отношение на основните принципи за защита на данните, с особено внимание към механизмите за необходимост, пропорционалност и правна защита. ЕНОЗД подчертава, че е време да се намери адекватно и дългосрочно решение в трансатлантическия диалог.

През април 2016 г. Работната група по член 29, в която ЕНОЗД е член, също издаде становище относно „ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност“, съдържащо подробен правен анализ и искане за разяснения върху редица проблеми.

В становището на ЕНОЗД се подчертава, че за да бъде Щитът ефективен, той трябва да осигури адекватна защита срещу безразборното наблюдение, както и задължение за преглед на споразумението, прозрачност, правна защита и защита на данните. Той изразява своето виждане за истинска еквивалентност, работеща на практика в контекста на саморегулиране от страна на частни организации, когато трансферирани в САЩ данни може формално да бъдат оценявани от правоприлагащи и разузнавателни органи.

ЕНОЗД изтъква, че новият Общ регламент за защитата на данните, който ще бъде напълно прилаган в ЕС от май 2018 г., ще се прилага във всички сфери, свързани със защитата на данните, включително в трансфера на данни. В становището се подчертава, че международните компании, доставящи стоки и услуги в ЕС, трябва да са абсолютно наясно с всички правила, с които трябва да се съобразяват, а ключовите принципи за защита на данните трябва да бъдат гарантирани в „ЕС-САЩ. Щит за неприкосновеност“.

“ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ЗА ЦИФРОВТО ПОКОЛЕНИЕ: ОБРАТНОТО БРОЕНЕ ЗА ОБЩИЯ РЕГЛАМЕНТ ЗА ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ ЗАПОЧНА”

пресъобщение на ЕНОЗД

На 24 май 2016 г. ЕНОЗД публикува пресъобщение, озаглавено „**Защита на данните за цифровото поколение: обратното броене за Общия регламент за защита на данните започна**“. В него той посочва, че ЕС трябва да насочи вниманието си към гарантиране на успешното изпълняване на новите правила за защита на личните данни.

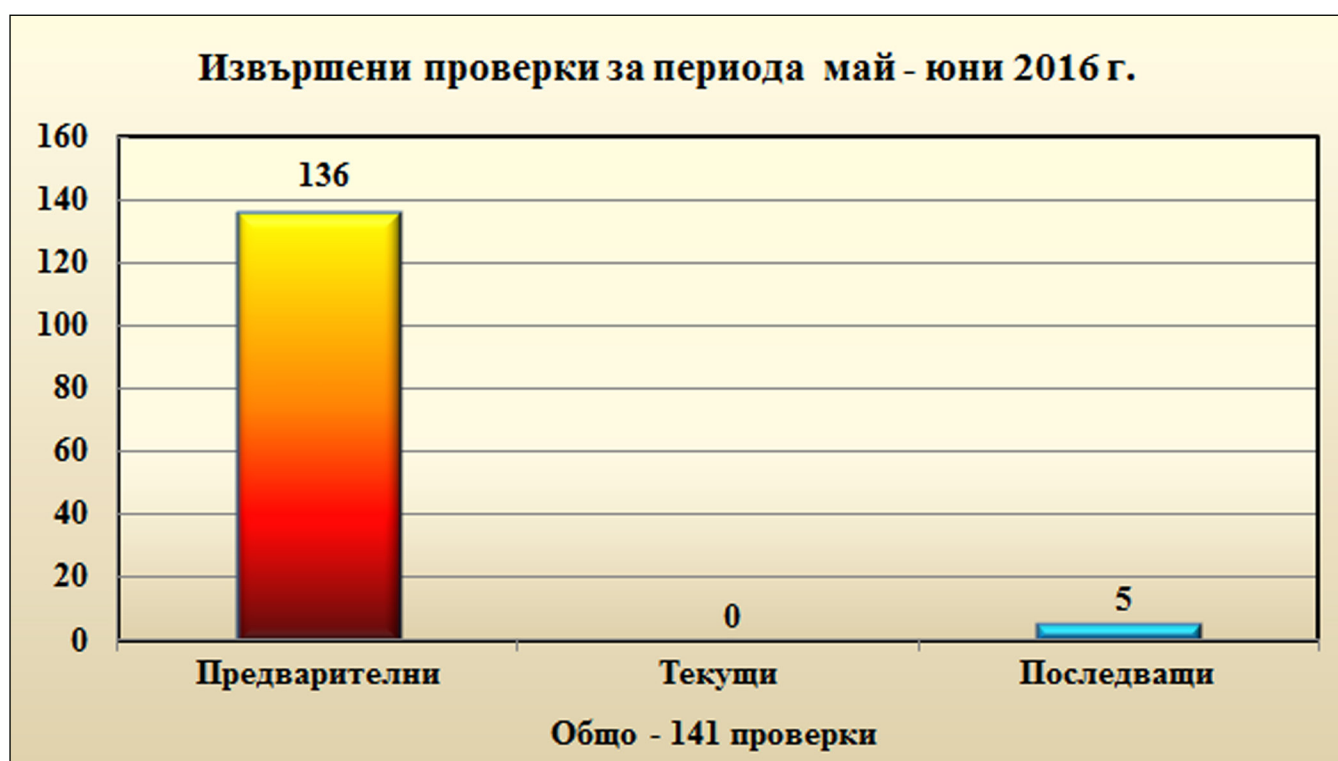
Джовани Бутарели заявява, че Общият регламент за защита на данните е едно от най-големите постижения на ЕС през последните години, но предстои много работа за гарантиране на неговото пълно прилагане, с което да се постигне ефективна защита на данните в дигиталната ера. В пресъобщението се заявява, че през следващите две години ЕНОЗД ще продължи да работи в тясно сътрудничество с длъжностните лица за защита на данните от всички институции и органи на ЕС, както и да им предоставя помощ и съвети при подготовката им за промените, които ще влязат в сила от май 2018 г. Работата в тази насока вече е започнала. Например, планирано е изготвянето на набор от инструменти относно „необходимостта“, което е ключово понятие в реформата за защита на личните данни. Инструментариумът има за цел да повиши готовността на законодателите на ЕС, занимаващи се с подготовка и проучване на дейности, включващи обработване на лични данни и имащи влияние върху правото на неприкосновеност на личния живот, защитата на личните данни и други права и свободи.

В пресъобщението Джовани Бутарели заявява, че ЕНОЗД ще продължи работата си с представителите на органите за защита на данните на държавите-членки на ЕС, организирани в Работната група по член 29, с цел подготвянето на новия **Европейски комитет за защита на данните**, който ще замени Работната група. ЕНОЗД посочва изключителната важност на Европейския комитет като жизнено важен елемент от реформата и подчертава, че той трябва да бъде напълно функционален още от първия ден на своята работа.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

СТАТИСТИКА И АНАЛИЗ НА КОНТРОЛНАТА ДЕЙНОСТ ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2016 г.

На основание чл. 12 от Закона за защита на личните данни през месеците май и юни 2016 г. са извършени **общо 141 проверки**. Най-голям е делът на предварителните проверки, извършвани на основание чл. 17б от ЗЗЛД (когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица). За периода извършените предварителни проверки са 136 бр., на базата на които са вписани съответните администратори на лични данни или са актуализирани техните регистри с лични данни в регистъра по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД.

Разгледани са 15 искания от физически лица, включително различни запитвания по актуални въпроси, свързани със защита на личните данни. На всички податели са изпратени съответни отговори.

През периода са съставени **6 акта за установяване на административно нарушение** и са издадени **6 наказателни постановления**.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР И ОТЧЕТНОСТ” ЗА ПЕРИОДА МАЙ - ЮНИ 2016 г.

През периода май-юни 2016 г. в електронната система за регистрация на администратори на лични данни (еРАЛД) са създадени нови 1478 потребителски профила на АЛД. От тях **1391 са на АЛД, подали заявление за вписване** в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД и **87 – на АЛД, желаещи да бъдат освободени** от задължението за вписване в този регистър. В резултат на това в еРАЛД вече има създадени 354511 потребителски профила – 323615 на АЛД, подали заявления за регистрация и 30896 - на тези, които са изявили желание за освобождаване от това задължение.

През този период КЗЛД взема решения за:

- **вписване в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД на 996 нови АЛД**, с което общият брой на вписаните АЛД в регистъра по чл.10 ал.1 т.2 от ЗЗЛД става 281228;
- **освобождаване от задължението за вписване в регистъра на КЗЛД – 49 АЛД**, с което общият брой на освободените от регистрация става 27761;
- **заличаване от регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД на 9 АЛД**, с което общият брой на заличените администратори става 336.

КЗЛД не е прекратявала производства по освобождаване от задължение за вписване и не е отказвала вписване в регистъра на АЛД. Общият брой на прекратените производства по освобождаване остава 1966, а общият брой на отказите остава 2566.

За проверка по чл. 17б на ЗЗЛД са подадени 125 АЛД.

През периода са обработени 1271 подадени на хартиен носител заявления за регистрация и молби за освобождаване от задължение за вписване.

Регистрите на вписаните администратори на лични данни, на освободените от задължение за регистрация, както и на тези с отказана регистрация, са публични и са достъпни от интернет страницата на КЗЛД.

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЕ № Ж-391/15 г. София, 05.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-391/16.09.2015 г., подадена от П.Т.З. срещу Апелативен съд – Пловдив.

Господин П.Т.З. възразява срещу Апелативен съд – Пловдив, който при публикуване на свое Определение № 792/13.03.2013 г. по ч.гр.д. № 308/2013 г. на страницата си в интернет, не е спазил нормата на чл. 23 от ЗЗЛД, във връзка с чл. 64 от Закона за съдебната власт (ЗСВ) и е оповестил имената и адреса му, вместо да анонимизира тези данни.

Жалбоподателят счита, че посочените лични данни го идентифицират напълно по отношение на неограничен кръг лица, посетители на сайта на Апелативен съд – Пловдив, като същевременно се деанонимизират данните му и по гр. дело № 3349/11 г. на Районен съд – Хасково.

Господин П.Т.З. моли да бъде извършена проверка и при установяване на твърдяното от него нарушение на чл. 23 от ЗЗЛД да се ангажира съответната отговорност на Апелативен съд – Пловдив.

Към жалбата е приложена разпечатка на Определение № 792/13.03.2013 г. на Апелативен съд – Пловдив от 11.09.2015 г.

С писмо рег. № П-8959/28.10.2015 г. от господин П.Т.З. е изискано да посочи момента във времето (дата, месец, година), към който първоначално се е уведомил, че на интернет страницата на Апелативен съд – Пловдив е налична информация за името и адреса му, съдържаща се в Определение 792/13.03.2013 г. на съда.

Жалбоподателят уточнява, че се е уведомил за съществуването на описаната информация на интернет страницата на съда на 11.09.2015 г.

Служебна проверка, извършена в сайта на АСП, удостоверява, че към момента на постъпване на жалбата на П.Т.З. в КЗЛД, от текста на мотивите на Определение 792/13.03.2013 г. не са заличени името и адреса му, заличени същевременно в диспозитива на същото определение. Установява се наличие на информация за водено от жалбоподателя дело, както и за хода на същото.

С писмо рег. № П-10878/21.12.2015 г. от Апелативен съд Пловдив (АСП) е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, каквото е постъпило с писмо рег. № С-2/04.01.2015 г.

В становището си от АСП сочат, че в съда е образувано в.ч.г.д. № 308/2013 г., с предмет определението на друг равен съд по реда на чл. 23, ал. 3 от ГПК, тъй като всички съдии от Окръжен съд – Хасково са се отстранили от разглеждане на въззивната жалба на П.Т.З. против Решение № 492/18.07.2012 г., постановено по гр. дело № 3349/2011 г. по описа на РС – Хасково.

С Определение 792/13.03.2013 г. съдът е постановил делото да бъде изпратено за разглеждане на Окръжен съд – Стара Загора и то е публикувано единствено на интернет страницата на АСП. Не се оспорва фактът, че към момента на първоначалното му публикуване, от текста на мотивите на определението не са заличени имената и адреса на П.Т.З., данни, които са заличени в диспозитива на същото.

Според АСП следва да се има предвид, че въпросното определение не може да бъде прочетено от всеки, който влезе на страницата на съда, а запознаването с неговото съдържание може да стане по три начина, а именно:

- с активиране на бутон „съдебни актове” е необходимо да се знае и избере вида на делото, да

се избере съответната година, след това месец и дата на постановяване на съответния акт, да се знае и избере номера на съответното дело;

- с активиране на бутон „справки по дела”, да се знае и избере вида на съответното дело, номера и годината;

- след влизане в търсачката „Гугъл” да се изпише името на П.Т.З. и да бъде избрано определението на АСП.

Според съдът е очевидно, че достъп до определението нямат широк кръг лица, а само такива, които знаят предварително един от индивидуализиращите белези на П.Т.З., каквото е неговото име.

Апелативен съд – Пловдив сочи, че няма данни П.Т.З. да се е възползвал от правото си по чл. 28а от ЗЗЛД – да поиска заличаване на тези данни, за които счита, че са публикувани в противоречие със ЗЗЛД и уведомява, че независимо от горното, след получаване на писмото от КЗЛД са предприети съответните технически действия и считано от 29.12.2015 г. от текста на Определение 792/13.03.2013 г. са заличени всички данни, индивидуализиращи П.Т.З. като страна в производството, което потвърждава и служебната проверка, извършена на страницата на АСП.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират Комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от П.Т.З. срещу Апелативен съд - Пловдив отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу АСП, който е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 06.04.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-391/16.09.2015 г. и я определя за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 20.04.2016 г., на което страните – редовно уведомени, не се явяват и не се представляват.

Материалите, събрани по жалба рег. № Ж-391/16.09.2015 г., предпоставят извода, че съдържащите се в публикуваното определение данни – три имена и адрес на П.Т.З., видими на страницата на АСП, при извършване на справка, са в обем достатъчен за идентифицирането му, още повече в контекста на воденото от него гражданско дело.

Следователно, въпросните данни имат качеството лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и към 16.09.2015 г., датата на подаване на жалбата му в КЗЛД, за П.Т.З. е налице правен интерес от подаването ѝ, тъй като в публикуваното на страницата на съда Определение № 792/13.03.2013 г., личните му данни не са анонимизирани.

Предприетите от АСП действия по заличаване на личните данни на жалбоподателя от определението, след подаване на жалбата в комисията, се явяват ирелевантни по отношение правния интерес на П.Т.З., който е наличен към момента на подаването ѝ.

От събраните по административната преписка доказателства е видно, че на сайта на АСП е качено сканирано копие от документ, свързан с дело, водено от П.Т.З., в който са посочени неговите три имена и адреса му. Достъпът до данните е свободен, а разпространението на същите по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД представлява обработване на лични данни.

В качеството си на администратор на лични данни, АСП е следвало да предприеме необходимите технически и организационни мерки за защита на съдържащите се в публикувания документ, лични данни на П.Т.З. от неправомерен достъп и разпространение и съобразно разпоредбата на чл. 64, ал. 2 от Закона за съдебната власт, да го публикува по начин, който не позволява идентифициране на физическото лице, упоменато в него.

При публикуване на Определение 792/13.03.2013 г. на сайта на АСП личните данни на П.Т.З. не са анонимизирани, което представлява нарушение на разпоредбата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД. Администраторът на лични данни не е предприел необходимите технически и организационни мерки

за защита на личните данни на жалбоподателя, вследствие на което те са били обект на неправомерен достъп и разпространени по отношение на неограничен кръг лица, посетители на страницата на АСП.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-391/16.09.2015 г., подадена от П.Т.З. срещу Апелативен съд - Пловдив за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на Апелативен съд - Пловдив, със седалище град Пловдив, 4000, ул. „6-ти Септември” № 167, с ЕИК 115236769, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на П.Т.З. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, 1592, бул. “Проф. Цветан Лазаров” № 2 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-115/2016 г.

гр. София, 04.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.04.2016 г., обективизирано в протокол № 16, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-115/23.03.2016 г. подадена от Н.Х.М.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-115/ 23.03.2016 г. подадена от Н.Х.М. В жалбата си сочи, че на 12.03.2016 г. привечер Р.Г.М. нахлул в жилището ѝ, през надпокривна конструкция на терасата. Умишлено инспирирал битов скандал, след което извадил фотоапарат и въпреки изразеното несъгласие, започнал да снима нея и съпруга ѝ. Смята, че е засегната неприкосновеността на личността ѝ, което представлява нарушение на ЗЗЛД.

Жалба с рег. № Ж-115/23.03.2016 г. е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В жалбата са посочени в достатъчна степен данни на жалбоподателката, индивидуализирано е искането, жалбата съдържа дата и подпис. Задоволява изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни разглежда жалби подадени от физически лица срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД. В жалба Ж-115/23.03.2016 г. не е индивидуализиран администратор на лични данни. Посоченото лице в жалбата не притежава това специално качество и не е адресат на нормите в ЗЗЛД, касаещи администраторите. Жалбата не е насочена срещу действия и актове на администратор на лични данни, следователно не е от компетентността на КЗЛД.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-115/23.03.2016 г. подадена от Н.Х.М. като недопустима.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-175/2015 г.

гр. София, 10.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.04.2016 г., обективизирано в протокол № 17, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда жалба с рег. № Ж-175/11.05.2015 г., подадена от М.Б.К.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за злоупотреба с лични данни при сключване на договор за паричен заем. Жалбоподателката М.Б.К. сочи, че в края на месец март 2015 г., при обслужването и като клиент на банка ДСК ЕАД била насочена да ѝ бъде издадена справка от централния кредитен регистър. Установила, че освен обслужваните от нея кредити, фигурира и такъв от „К.Е.” ЕООД, отпуснат на 20.11.2014 г., който тя не е теглила. Смята, че някой неправомерно е използвал личните ѝ данни за тази цел. Соци, че на въпросния ден - 20.11.2014 г. , когато е изтеглен кредитът тя е била целия ден на работа. Моли жалбата ѝ да бъде разгледана. Прилага копие от извлечение от ЦКР и месечен работен график за ноември 2014 г.

С писмо изх. № П-4270/02.06.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД е информирана за образуваното административно производство. На основание чл. 36, ал. 2 от АПК, е уведомена, че в качеството ѝ на управител на дружеството, което представлява следва в 7-дневен срок от получаване на настоящото писмо да изрази писмено становище и да представи относими доказателства.

С писмо изх. № П-4268/02.06.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н И.И., управител на БНБ е уведомен за образуваното административно производство. С оглед изясняване на факти и обстоятелства, в 3-дневен срок от получаване на настоящото писмо следва да предостави заверено копие от административната преписка по жалбата на М.Б.К.

С писмо изх. № П-4267/02.06.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-жа М.Б.К. е информирана, че по повод жалбата ѝ е образувано административно производство. Уведомена е за приложението на ЗЗЛД. Информирана е, че ако има образувано производство от разследващи органи производството по жалбата ще бъде спряно до произнасянето им.

С писмо изх. № П-4269/02.06.2015 г. на Председателя на КЗЛД, Началника на 01-РУП-СДВР е информиран за образуваното административно производство. Предвид факта, че жалбата е адресирана и до него, с оглед изясняване на факти и обстоятелства по жалбата е помолен да предостави информация за образувано производство.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-4600/ 11.06.2015 г. БНБ изпращат заверено копие от административната преписка образувана по жалбата на г-жа М.Б.К. Преписката включва жалба от М.Б.К., писмо до г-жа Г.Н., управител на „К.Е.” ЕООД, становище от „К.Е.” ЕООД, договор за паричен заем за продукт „Експрес аванс” и приложения към него.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило Писмо от 01 РУП-СДВР. Към него е приложено единствено копие от жалбата.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило становище от „К.Е.” ЕООД, заведено под рег. № С-482/18.06.2015 г. Сочат, че предложението за сключване на паричен заем датиран от 18.11.2014 г. Всички документи са изготвени от служителя А.З. Кредитния консултант се е доверил на своя позната, която е действала като посредник при сключването на договора. Предвид установените факти, че при сключването на договора за паричен заем са нарушени вътрешните правила за отпускането на паричен заем, дружеството е предприело последващи действия, състоящи се в служебно приключване на същия. В резултат, остатъкът от дължимата сума по договора е погасена.

Заедно с него прилагат договор за паричен заем за продукт „Експрес Аванс” № 1976/20.11.2014 г., предложение за сключване на договор за паричен заем, декларация за съгласие от М.Б.К., копие от лична карта на М.Б.К., декларация за съгласие от авалиста Д.С., копие от лична карта от Д.С., обяснения на А.З. - финансов консултант в „К.Е.” ЕООД, относно отпускането на кредит, касови бонове, справка за извършени погасителни плащания, Общи условия на „К.Е.” ЕООД, правила за отпускане и приключване на кредити на „К.Е.” ЕООД, правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма при търговската дейност на „К.Е.” ЕООД, Процедура-Правила за вътрешен контрол на дружеството, Правила за отпускане и приключване на кредити.

С писмо вх. № П-7773/23.09.2015 г. от 01 РУП-СДВР изпращат писмо, от което узнаваме, че преписката на М.Б.К. е изпратена на 06 РУП-СДВР.

С оглед служебното начало в АПК КЗЛД е предприела действия с цел установяване на обстоятелствата, дали по жалбата на М.Б.К. до разследващите органи е образувано досъдебно производство или се извършва проверка. До 06 РУП-СДВР, СРП и СДВР многократно е изисквана информация, касаещи посочените обстоятелства, чрез писма изх. № П- 8782/21.10.2015 г., П-183/12.01.2016 г., П-181/12.01.2016 г., П- 8782/21.10.2015 г., П-1420/26.02.2016 г., П- 1419/26.02.2016 г., на Председателя на КЗЛД.

В КЗЛД е постъпило писмо от СДВР с вх. № П-2075/22.03.2016 г. Информират, че има образувано досъдебно производство с № 5628/2015 г. по описа на СДВР, пр.пр. №42370/2015 г. по описа на СРП. Досъдебното производство е образувано на 11.12.2015 г., с постановление на прокурор от СРП.

В КЗЛД е постъпило писмо от СДВР с вх. № П-2398/01.04.2016 г. Информират, че има образувано досъдебно производство, а номера на пр.преписка е № 42370/2015 г. по описа на СРП за

престъпление по чл. 201, във вр. с чл. 26, ал. 1 от НК. С постановление на прокурор на 11.12.2015 г. е образувано досъдебното производство.

Жалбата, подадена от М.Б.К. е съобразена в цялост с изискванията на КЗЛД, съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити за редовност.

Чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА регламентира минималното необходимо съдържание, което трябва да съдържа искането, за да отговаря на условията за редовност. Трябва да са посочени необходимите данни за искателя, естеството на искането, други документи, когато това е предвидено в закон или в ПДКЗЛДНА, дата и подпис. Жалба с рег. № Ж-175/11.05.2015 г. отговаря в цялост на тези условия.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. Към жалбата си М.Б.К. прилага нейна справка, че е кредитополучател. Справката е издадена на 04.05.2015 г. Това е датата на узнаване, на която жалбоподателката е установила че с нейните лични данни е извършена злоупотреба. Жалбата е подадена в срока на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и е допустима.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че „К.Е.” ЕООД е регистриран администратор на лични данни с идентификационен № 367156 и е вписан в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД.

В КЗЛД са постъпили редица жалби от служители на - УМБАЛ „С.И.Р.” ЕАД. Към момента на подаване на жалбата г-жа М.Б.К. е служител на лечебното заведение, видно от представения работен график по жалбата. Като отчитаме факта, че в КЗЛД са постъпили и други жалби от служители на същия работодател и имайки предвид, че лицето А.З., сочена от „К.Е.” ООД е била служител и на болницата е обоснован извода, че УМБАЛ „С.И.Р. ЕАД, също трябва да бъдат конституирани като страна в административния процес.

Жалбата е насочена срещу неправомерно обработване на лични данни на жалбоподателката, изразяваща се в незаконосъобразно използване на лични данни при сключване на договор за паричен заем.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, при сезирането й Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-175/11.05.2015 г. подадена от М.Б.К. за допустима. Конституира като страни в административното производство жалбоподателката М.Б.К., а ответни страни „К.Е.” ЕООД и Университетска многопрофилна болница за активно лечение „С.И.Р.” ЕАД.

2. На основание чл. 54, ал. 1 т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) спира административното производство, заради изпратени писма от СДВР, с които ни уведомяват, че по

жалбата на М.Б.К. е образувано досъдебно производство, а номерът на прокурорската преписка е № 42370/2015 г. по описа на СРП за престъпление по чл. 201, във връзка с чл. 26, ал. 1 от НК. С постановление от 11.12.2015 г. на прокурор при СРП е образувано досъдебно производство.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-368/2015 г.

гр. София, 10.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.04.2016 г., обективизирано в протокол № 17, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-368/04.09.2015 г. подадена от И.А.Н.

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба от И.А.Н. съдържаща твърдения за незаконно съхраняване и обработване на личните й данни от страна на „Т.Б.” ЕООД. Жалбоподателката твърди, че неколkokратно е пазарувала от техен магазин. Дружеството се занимава с продажба на текстил за дома. При първата си покупка й поискали ЕГН-то, за да я „заведат” като техен клиент в поддържания от тях регистър. При последващо пазаруване от същия търговец г-жа И.А.Н. преценила, че не желае ЕГН-то й да се обработва от „Т.Б.” ЕООД. Обадила се лично на управителя на дружеството – В.П. Тя потвърдила, че ще изтрият ЕГН-то й от регистъра. Но при последващо пазаруване жалбоподателката установила, че нейното ЕГН все още се обработва от тях. Смята, че целта на „Т.Б.” ЕООД да поддържат регистър на извършваните покупки от техните клиенти с цел предоставяне на промоции и отстъпки би могла да се постигне и по друг начин, чрез произволно генерирани номера и клиентски карти. Не е необходимо да обработват единния граждански номер на клиентите си - физически лица. Моли да се вземат мерки и да се направи проверка в офисите и търговските обекти и офисите на дружеството, а след като се установи верността на твърденията й Комисията за защита на личните данни да наложи санкции и да задължи „Т.Б.” ЕООД да спре да обработва нейните лични данни.

С писмо № П-8283/08.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД г-жа И.А.Н. е информирана, че по подадената от нея жалба е образувано административно производство. Уведомена е, че на основание чл. 28а от ЗЗЛД физическо лице може да поиска по всяко време от администратор на лични данни да заличи негови лични данни, обработването на които противоречи на условията на ЗЗЛД. Правата по чл. 28а от ЗЗЛД се упражняват с писмено искане до администратора. Следва да представи доказателства в КЗЛД, ако разполага с такива за направено искане от нейна страна.

С жалбоподателката е проведен телефонен разговор, протоколиран в Пр-212/ 12.10.2015 г. Г-жа И.А.Н. е информирана, че следва да уточни дата на твърдяно нарушение.

На заседание на Комисията за защита на личните данни проведено на 09.03.2016 г. жалбата е разгледана, с оглед предприемане на последващи действия.

С писмо изх. № П-1809/12.03.2016 г. на Председателя на КЗЛД г-жа И.А.Н. е уведомена, че с оглед допустимостта на жалбата ѝ, следва в 3-дневен срок да уточни дата на твърдяното нарушение. В случай, че не постъпи отговор от нея, административното производство ще бъде прекратено. Писмото е изпратено по обикновена и електронна поща, Получено е, но отговор не е последвал.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-368/04.09.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА), а именно: налице са данни за жалбоподател, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна. Жалбата е подадена по електронен път и е подписана с електронен подпис. Отговаря на условията на Закона за електронния документ и електронния подпис (ЗЕДЕП).

Жалбата има за предмет обработване, в хипотезата на събиране и съхранение, на личните данни на жалбоподателката. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Въпреки, че е информирана за съдържанието на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, жалбоподателката не сочи дата на твърдяно нарушение и момент на узнаването му. Г-жа И.А.Н. неколкратно е информирана, че с оглед допустимостта на жалбата следва да информира за тези обстоятелства. Въпреки разменената кореспонденция и проведените телефонни разговори жалбоподателката не сочи дата на извършване на нарушението и момент на неговото узнаване. Не би могъл да се съобрази правилно срокът, предвиден в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Поради тази причина жалбата е недопустима.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-368/04.09.2015 г. подадена от И.А.Н. като недопустима.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-504/2015 г.
гр. София, 10.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 13.04.2016 г., обективизирано в протокол № 17, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-504/25.11.2015 г. подадена от Ц.С.М.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба от Ц.С.М., която сочи, че през периода декември 2014 г.- март 2015 г. работила в обект на от търговската верига "Л.". Работодателят раздал сим карти за мобилен телефон към мрежата на БОБ. Трябвало сама да ги регистрира, но след като отишла в офис на мрежата в града се оказало, че на нейно име са заявени 8 карти, без нейно знание и съгласие. Картите са регистрирани в търговски обект в София. Г-жа Ц.С.М. подала жалба до полицията в Казанлък. По повод на подадената жалба бил разпитан и регионалният мениджър на „Л.". Оказал натиск да оттегли жалбата. Въпреки, че напуснала работата си, жалбоподателката се притеснява, че разполагат с личните ѝ данни и могат да ги използват. Задава и друг въпрос, свързан с факта, че на адреса си получава писма на бившия си приятел. Задава въпрос дали в случая има злоупотреба с лични данни, заради факта, че подателите на писмата знаят адреса ѝ.

С писмо изх. № П-10978/28.12.2015 г. на Председателя на КЗЛД, госпожа Ц.С.М. е уведомена, за дейността и правомощията на КЗЛД. Информирана е, че следва да уточни жалбата, като насочи естеството на искането към действията или бездействията на конкретен администратор на лични данни. Информирана е, че следва да датира твърдяното нарушение, предвид допустимостта на жалбата. Указано ѝ е приложението на ЗЗЛД и възможността да се обърне към разследващи органи. Предоставен е срок, в който да уточни, срещу кой администратор на лични данни е насочена жалбата и да съобрази останалите предпоставки за допустимост на искането. Писмото е изпратено на посочения в жалбата адрес, но се е върнало в цялост, поради непълен адрес. В телефонен разговор жалбоподателката сочи електронна поща и писмото ѝ е изпратено, чрез него на 17.03.2016 г.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица, гарантирани от Закона. Жалбата на Ц.С.М. не е насочена конкретно към администратор, а чрез нея се задават различни въпроси, описва се разнообразна фактическа ситуация. Информирана е, че следва да уточни твърдяно нарушение и администратор.

Съгласно чл. 38, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) при нарушаване на правата му по ЗЗЛД, всяко физическо лице има право да сезира Комисията за защита на личните данни в едногодишен срок от узнаване на нарушението, но не по-късно от пет години от извършването му. В жалбата Ц.С.М. не сочи конкретна дата на узнаване на сочените действия в жалбата, нито датира момент на извършването им. Това е пропуск, който се явява пречка за допустимостта на жалбата.

Подадената жалба не индивидуализира конкретни актове или действия на администратор на лични данни, а също така не е посочен момент на извършване на твърдяното нарушение, респективно на узнаване от страна на жалбоподателката.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Остава без разглеждане жалба с рег. № Ж-504/25.11.2015 г. подадена от Ц.С.М. като недопустима.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-231/15 г.

София, 12.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на редовно заседание, проведено на 13.04.2015 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-231/25.06.2015 г., подадена от Д.Д.Д. срещу Агенцията за социално подпомагане (АСП).

Госпожа Д.Д.Д. уведомява, че е законен представител на малолетното дете Кл.К.П., родено по време на брака ѝ с Кр.К.П.

Бракът на жалбоподателката е прекратен с Решение от 02.08.2010 г. по гр. дело № 5671/2009 г. на СРС, с предоставяне упражняването на родителските права на нея, като на бащата е определен разрешителен режим на лични контакти с детето.

Госпожа Д.Д.Д. твърди, че по време на бракоразводното дело бащата, чрез множество недостоверни сигнали, е създал предубеденост и негативизъм спрямо нея в дирекциите на АСП.

Жалбоподателката информира, че през 2011 г., предвид настъпила рязка промяна в поведението, здравословното и психоемоционалното състояние на детето, което било връщано от бащата с неуточнени инфекции и след оплаквания на детето от извършвано върху него сексуално, физическо и психическо насилие от бащата и неговата нова партньорка, е завела дело по Закона за защита от домашно насилие.

Д.Д.Д. сочи, че в решението на съда по това дело изрично е записано, че социалните служби са установили (каквото правомощие според нея те нямат), че бащата не е упражнявал насилие над детето си.

След делото по ЗЗДН, заведено срещу него, бащата завежда дело за промяна на родителските права, което към момента се разглежда от Софийски градски съд.

Жалбоподателката се оплаква, че въпреки че е родител на детето и негов законен представител, за действията и изготвените от ДСП – Люлин документи, е била оставена в пълна неяснота, разбирайки за тях едва при представянето им от бащата по заведените от него, съдебни дела.

Госпожа Д.Д.Д. сочи, че от 2009 г. до момента е подавала множество заявления за достъп до

обществена информация, заявления за достъп до лични данни и много жалби до Агенция за закрила на детето, Агенция за социално подпомагане и Дирекция „Социално подпомагане” – Люлин, съдържащи искания за информация за действията и издаваните документи от ОЗД-Люлин.

Жалбоподателката твърди, че исканите от нея копия от документи са от досието на Кл.К.П., касаещи пряко нея и детето ѝ. Изисквана е и информация, свързана с действията, извършени от социалните работници по повод водените съдебни дела, за които тя не е информирана своевременно от социалните работници.

Госпожа Д.Д.Д. сочи, че АСП винаги категорично ѝ е отказвала достъп до поисканата информация с различни мотиви, сред които и липса на съгласие на бащата.

Една част от отказите са аргументирани с довода, че нормата на чл. 26 ЗЗЛД не е приложима за поисканата от жалбоподателката информация и документи, а други са мотивирани с това, че поисканата информация не е обществена информация по смисъла на чл. 2 от ЗДОИ, а поисканите документи нямат самостоятелен характер.

Към жалбата е приложен акт за раждане на Кл.К.П., както и заверени копия от документи (заявления и отговори), подробно описани, съставляващи кореспонденцията, водена между жалбоподателката и съответните институции.

Госпожа Д.Д.Д. моли комисията да изрази мотивирано становище дали в описания от нея случай има нарушение на закона и дали неправилно е била лишена от информацията, необходима за защита правата и интересите на малолетното ѝ дете. Жалбоподателката отправя искане КЗЛД да издаде задължителни предписания по отношение на АСП за отстраняване нарушаването на нейните и на детето ѝ права, задължаващи агенцията да ѝ предостави исканите от нея информацията и документи.

С писмо рег. № П-7330/07.09.2015 г. от АСП е изискано писмено становище, ведно с относимите доказателства, депозирано в КЗЛД под рег. № П-7725/17.09.2015 г.

Становището уведомява, че госпожа Д.Д.Д. многократно е сезирала АСП с различни писма, жалби и сигнали, по които своевременно и обстойно са извършвани множество проверки в ДСП-Люлин от РДСП-София-град и Инспектората на АСП, без да са установени пропуски и нарушения на социалните работници при изпълнението на техните функционални задължения. Като неоснователни са определени твърденията на Д.Д.Д. за нарушени нейни законни права по чл. 8, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗДет, в чийто предметен обхват не попада правото на предоставяне на лични данни от органите по закрила на детето.

Сочи се, че исканите от госпожа Д.Д.Д. документи имат служебен характер и са част от досието на детето Кл.К.П. Според АСП, изхождайки от легалната дефиниция за „лични данни” на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и § 1, т. 16 от ДР на същия закон, следва да се приеме, че понятието „копие от лични данни” не се отъждествява с понятието „копие от документи”. Тоест, за администратора на лични данни не е налице законоустановено задължение за предоставяне на копия от документи за „цялата събирана и съхранявана информация, намираща се в социалните служби”, каквото е искането, изразено в жалбата на Д.Д.Д. Нещо повече, документите, съдържащи исканата от жалбоподателката информация, са изготвени от органите за социално подпомагане в рамките на тяхната нормативно регламентирана дейност и родителите са запознати със съдържанието им, съгласно изискванията на Закона за закрила на детето.

В становището на АСП се подчертава, че в разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД са индивидуализирани обективните предели, в рамките на които се простира правото на достъп по чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД. В никоя от трите, изчерпателно дефинирани от законодателя, хипотези не е предвидено задължение за администратора на лични данни да предоставя копия от изготвяни, в рамките на своята нормативнорегламентирана дейност, вътрешни актове, каквото е искането на госпожа Д.Д.Д.

Обърнато е внимание, че жалбата не кореспондира с материалноправните разпоредби на чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД, очертаващи пределите на достъпа до лични данни по чл. 26 ЗЗЛД, тъй като се иска предоставяне на документи, съдържащи лични данни на Кл.К.П., „на едно трето лице” по смисъла на § 1, т. 11 от ДР на ЗЗЛД.

Според АСП следва да се направи извод, че достъпът до лични данни по чл. 26 от ЗЗЛД представлява единствено информацията по чл. 28 от ЗЗЛД, а достъпът до всяка друга информация, включително посочените в жалбата на госпожа Д.Д.Д. документи, следва да се осъществява по реда на специалния закон, по който тази информация е създадена, а именно ЗЗДет и ППЗДет.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от Д.Д.Д. срещу Агенция за социално подпомагане отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна.

Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу Агенция за социално подпомагане - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 03.02.2016 г., КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-231/25.06.2015 г., конституира АСП като ответна страна в производството и определя жалбата за разглеждане в открито заседание, насрочено за 24.02.2016 г., на което се явява адв. А.Ч., процесуален представител на жалбоподателката Д.Д.Д.

В хода на откритото заседание по жалба рег. № Ж-231/25.06.2015 г., комисията изисква от жалбоподателката уточняване на последния момент, в който е поискала достъп до лични данни и към който е получила отказ такъв да ѝ бъде предоставен от АСП. На госпожа Д.Д.Д. е даден срок да представи копия от последните си заявления за достъп до лични данни и получените отговори на тях от АСП, както и да уточни дали исканията ѝ към агенцията са били да се запознае с документите, съдържащи лични данни или са били да получи копия от тези документи.

Вземането на решение по жалбата е отложено до представяне на изискваните допълнителни доказателства.

С молба рег. № П-1597/07.03.2016 г. госпожа Д.Д.Д. представя някои от последните заявления за достъп до лични данни и последвалите отговори на АСП по тях, както следва: Заявление за достъп до лични данни до АСП с вх. № 94ДД-94/29.05.2015 г.; Заявление за достъп до лични данни до АСП с вх. № 94ДД-0235/02.12.2014 г.; Заявление за достъп до лични данни до АСП с вх. № 94ДД-0236/02.12.2014 г.; Отговор от АСП с изх. № 94ДД-20/28.01.2015 г. и Отговор от АСП с изх. № 94ДД-125/30.06.2015 г.

Приложените заявления за достъп до лични данни свидетелстват, че жалбоподателката като законен представител на малолетното дете Кл.К.П. и на основание чл. 4 от Закона за достъп до обществена информация и чл. 26 от ЗЗЛД изисква да ѝ бъдат предоставени по пощата копия на хартиен носител от подробно изброени в самите заявления документи.

Заявленията удостоверяват, че госпожа Д.Д.Д. изисква достъп до всички социални доклади, протоколи, планове за действие, кореспонденции, както и съпътстващи документи от проверки, свързани с детето ѝ, изброявайки ги изрично.

В приложените отговори от АСП на госпожа Д.Д.Д. е посочено, че правото на достъп до лични данни по смисъла на чл. 26, ал. 1, във връзка с чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД не включва получаването на копия от документи.

Обърнато е внимание, че по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, исканите от нея документи не представляват обществена информация, попадаща в обхвата на ЗДОИ, която гражданите следва да получават от задължените по закона субекти, а се отнася до гражданскоправни отношения на конкретен правни субекти и има частен характер в отношенията родител-дете.

В случая следва да се подчертае, че служебните документи, които се съставят по време на работата на съответните органи имат несамостоятелен характер, както и че понятието „копия от лични данни” не е тъждествено с понятието „копия от документи”.

Доказателствените материали, депозирани по жалба рег. № Ж-231/25.06.2015 г., сочат, че в продължителен период от време – от 2012 г. – до момента, между жалбоподателката и ответната страна е осъществена кореспонденция, с която госпожа Д.Д.Д. изисква - на основание ЗДОИ и ЗЗЛД, копия от документи, съдържащи събираната и съхранявана от социалните служби информация, отнасяща се до малолетното ѝ дете Кл.К.П.

По административната преписка липсват данни жалбоподателката да е лишена от родителски права по чл. 132 от СК или да се е намирала в производство за ограничаване или за лишаване от родителски права по чл. 133 от СК, към момента на подаване на Заявленията за достъп, на основание чл. 26 от ЗЗЛД, до личните данни на сина ѝ Кл.К.П. Към момента на подаването им, госпожа Д.Д.Д. е имала качеството на пълноправен и законен представител – родител на детето си, нелишен от родителски права.

Според разпоредбата на чл. 3 от Закона за лицата и семейството (ЗЛС), лицата, ненавършили 14-годишна възраст са малолетни, а вместо тях и от тяхно име правни действия извършват техните законни представители – родители или настойници.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Закона за закрила на детето всеки родител, настойник, попечител или друго лице, което полага грижи за дете, може да иска и да получава съдействие от органите по този закон, сред които и АСП.

Предвид разпоредбата на чл. 3 от ЗЛС следва да намери приложение и разпоредбата на чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД, според която всяко физическо лице има право на достъп до отнасящи се до него лични данни – лицата, ненавършили 14 годишна възраст са малолетни и вместо тях и от тяхно име правни действия извършват законните им представители-родители или настойници, каквато е и госпожа Д.Д.Д. по отношение на детето ѝ Кл.К.П.

Жалба рег. № Ж-231/25.06.2015 г. съдържа искане, във връзка с правото по чл. 26 от ЗЗЛД, за предприемане на санкция с цел получаване от администратори на лични данни на копия от документи.

Анализът на чл. 26, ал. 1 във връзка с чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД сочи, че информацията, която следва да бъде предоставена на физическото лице би трябвало да дава отговори, свързани с обема и начините на обработване на личните му данни.

В подкрепа на този извод е начинът, по който е регламентирано задължението на администратора на лични данни да предостави информацията в чл. 31, ал. 1 от ЗЗЛД, който сочи, че информацията – предмет на достъпа до лични данни „може да бъде предоставена под формата на устна или писмена справка или на преглед на данните от съответното физическо лице или от изрично упълномощено от него друго лице”.

Проблемът, който се явява при така регламентираното право на достъп до лични данни произтича от разпоредбата на чл. 31, ал. 2 от ЗЗЛД, която гласи: „Физическото лице може да поиска копие от обработваните лични данни на предпочитан носител или предоставяне по електронен път, освен в случаите, когато това е забранено от закон”.

Според Становище на КЗЛД № Д-283/2013 г., понятието „копие на лични данни”, тълкувано като „копие на документи”, на практика не кореспондира с идеята за естеството на информацията – предмет на достъпа такава, каквато е дефинирана в чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД.

Изхождайки от легалната дефиниция за „лични данни” на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД и § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД, следва да се приеме, че понятието „копие от лични данни” не трябва да се отъждествява с понятието „копие от документи”.

Съществуват множество нормативни актове, боравещи изрично с понятието „копие от документи” и съответно регламентиращи достъпа до тях, с оглед което копия от документи се предоставят от администратора на лични данни по реда, предвиден за тяхното създаване, съхранение и достъп.

Административната преписка по жалба рег. № Ж-231/25.06.2015 г. съдържа доказателствени

материали, свидетелстващи, че АСП нееднократно е предоставяла на госпожа Д.Д.Д. – в качеството ѝ на законен представител - родител, копие от обработваните за малолетното ѝ дете лични данни и ѝ е отказвала предоставяне на копия от документите, представляващи вътрешна административна кореспонденция между институциите, работещи по случая на Кл.К.П. или съдържащи лични данни на трето лице – бащата на детето.

Може да се заключи, че по този начин АСП е удовлетворило правото на жалбоподателката – като законен представител на малолетното ѝ дете, вменено ѝ от чл. 26, ал. 1 и чл. 28, ал. 1 от ЗЗЛД.

Правото на достъп по чл. 26 и правата по чл. 28а се осъществяват с писмено заявление до Администратора на лични данни, предвид което заявлението би трябвало да указва вида на информацията, която желае да получи физическото лице, а именно вида и обема на данните, които се обработват и целите на обработването им.

Същевременно, редът за получаване на друга информация, както и за получаване на копия от документи от физическото лице не се урежда и не попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

Остава без уважение, като неоснователна, жалба с рег. № Ж-231/25.06.2015 г., подадена от Д.Д.Д. срещу Агенцията за социално подпомагане.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-494/15 г.

София, 12.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на открито заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалба с рег. № Ж-494/16.11.2015 г., подадена от М.К.Г. срещу „Б.Е.Д.К.” ООД.

Госпожа М.К.Г. уведомява, че има сключен договор с „Б.Е.Д.К.” ООД от 20.02.2015 г. с № max 100022439 за отпускане на потребителски кредит на стойност 1500 лева (приложен). След известно забавяне на плащанията от нейна страна, А.К.К. – служител на дружеството, е осъществила връзка с човека, с когото жалбоподателката живее на семейни начала и го е известила за възникналия проблем.

М.К.Г. счита, описаните действия за злоупотреба с личните ѝ данни и намира, че служителката е извършила нарушение като е разкрила кредитното ѝ досие на въпросния господин.

Към жалба рег. № Ж-494/16.11.2015 г. е приложен и погасителния план към договора за кредит, в който фигурират три телефонни номера, предоставени за контакт от жалбоподателката. Сред тях не е телефонен номер *****, на който е осъществено позвъняването от „Б.Е.Д.К.” ООД, а госпожа М.К.Г. подчертава, че не е посочвала мъжа, с когото живее като лице за контакт, нито е предоставяла на дружеството телефона му за връзка.

С писмо рег. № П-10880/21.12.2015 г. от „Б.Е.Д.К.” ООД е изискано писмено становище, ведно с относимите към случая доказателства, което е депозирано под рег. № П-57/06.01.2016 г.

Становището информира, че дружеството е небанкова финансова институция и обработва лични данни за цели, свързани с изпълнението на нормативно установени за него задължения, съгласно Закона за потребителския кредит, Наредба № 26 от 24.04.2009 г. за финансовите институции, издадена от БНБ, Закона за мерките срещу изпирането на пари, с изпълнението на договорни задължения, по които то е страна, с упражняването на правомощия, предоставени със закон на дружеството, в качеството му на администратор на лични данни и с реализирането на законните права и интереси на дружеството.

От „Б.Е.Д.К.” ООД информират за извършена проверка по жалбата на госпожа М.К.Г., установила, че действително в дружеството - в представителния му офис в София, в кв. Младост, работи служител с имена А.К.А.-К., на длъжност „Служител във финансова институция”. Установено е, че от нейния служебен мобилен телефон е осъществен един разговор с посочения в жалбата телефонен номер.

Изискани и депозираны са писмени обяснения от А.К.К., приложени по преписката, в които е потвърдено, че разговорът е проведен единствено с цел да се осъществи контакт с жалбоподателката, без да бъдат разкривани каквито и да е данни, свързани с обслужването на кредита, по който тя е титуляр. Според обясненията, проведеният разговор е с лицето А.Ц., който е близък приятел на служителката от дълги години и който според А.К.К. е знаел, че жалбоподателката има кредит, информация, за която се твърди, че не му е предоставена от дружеството.

В становището се обръща внимание, че съгласно легалната дефиниция, посочена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. В § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД законодателят е посочил примерно изброяване на понятието специфични признаци и това са признаци, свързани с физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна, социална или друга идентичност на лицето.

От „Б.Е.Д.К.” ООД считат, че в проведения телефонен разговор не е предоставена информация, която да попада в определението и обхвата на понятието „лични данни” от категорията друга идентичност. Според дружеството в цитирания от жалбоподателката случай не би могло да е налице неправомерно обработване на лични данни, тъй като такива не са предоставяни и поради тази причина липсва основание, което да активира защитното действие на ЗЗЛД.

В чл.30, ал.1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбата, подадена от М.К.Г. срещу „Б.Е.Д.К.” ООД отговаря на нормативно установените изисквания, поради което е редовна. Жалбата е подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустима. Жалбата е насочена срещу „Б.Е.Д.К.” ООД - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 06.04.2016 г. КЗЛД приема за допустима жалба рег. № Ж-494/16.11.2015 г. и я определя за разглеждане по същество в открито заседание, насрочено за 27.04.2016 г. Комисията взема решение да бъде изискано копие от записа на телефонния разговор, проведен между госпожа А.К.К. – служител на дружеството и господин А.Ц.

С писмо рег. № П-3228/25.04.2016 г. от „Б.Е.Д.К.” ООД уведомяват, че копие от изискания запис на телефонен разговор не може да бъде предоставен, защото разговорите, провеждани от техните служители по служебните им мобилни апарати не се записват и никога не са се записвали. От дружеството информират, че не е налице и възможност записът да бъде изискан от мобилния оператор, тъй като не разполагат с информация за точния ден и час, в които разговорът е бил проведен, за да се направи надлежно искане за предоставянето му.

На откритото заседание на КЗЛД, проведено на 27.04.2015 г. се явява юрисконсулт Г.И., процесуален представител на „Б.Е.Д.К.” ООД.

Доказателствените материали, събрани по жалба рег. № Ж-494/16.11.2015 г., както и изразените писмени становища, удостоверяват, че служител на „Б.Е.Д.К.” ООД, от служебния си телефон, е осъществил разговор с господин А.Ц. – трето лице по отношение на жалбоподателката. В телефонния разговор, без да е посочен като лице за контакти в договора за кредит на жалбоподателката, той бива информиран, че госпожа М.К.Г. има сключен договор за кредит с „Б.Е.Д.К.” ООД, че кредитът е просрочен, че се търсят начини за контакт с нея, с оглед предотвратяване нарастване на просрочието и подаване на информация за това в Централния кредитен регистър към БНБ.

Според ЗЗЛД личните данни се дефинират като всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Специфични признаци, според § 1, т. 16 от ДР на ЗЗЛД, са и свързаните с икономическата му идентичност.

Може да се направи извод, че „Б.Е.Д.К.” ООД, разпространявайки по отношение на трето лице информация, свързана с договора за кредит на жалбоподателката е обработило нейни лични данни, свързани именно с икономическата ѝ идентичност и е сторило това неправомерно, без правно основание, без да са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита им от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, което представлява нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалба с рег. № Ж-494/16.11.2015 г., подадена от М.К.Г. срещу „Б.Е.Д.К.” ООД за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на „Б.Е.Д.К.” ООД, с адрес: ** и ЕИК ****, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработило личните данни на М.К.Г. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.**

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-477/2015 г.
гр. София, 16.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков, на заседание, проведено на 20.04.2016 г., обективизирано в протокол № 18, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-477/ 03.11.2015 г. подадена от Т.М.Т.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж-477/ 03.11.2015 г. подадена от Т.М.Т. Жалбоподателят твърди, че намерил съобщения на входната врата от куриер на „С.П.” ООД. Чрез тях го уведомявали, че има писмо адресирано до него и следва да се обади на посочен телефонен номер, за да го получи. Обадил се и от служител на куриера узнал, че писмото се отнася до личната му карта, а подател е паспортната служба на МВР. Не получил писмото, написал жалби до КРС и управителя на „С.П.” ООД. Отговор не получил, но останал учуден, че при първия разговор служител на куриера знаел съдържанието на писмото. Обръща се с молба КЗЛД да провери случая.

С писмо изх. № П-9983/27.11.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Т.М.Т. е информиран за дейността и правомощията на Комисията за защита на личните данни и за приложимостта на ЗЗЛД. Твърдението, което сочи, а именно отваряне на чуждо писмо представлява престъпление по смисъла на чл. 171, ал. 1 от НК. В случая установяването на факта, дали личните му данни са обработвани с престъпна цел са действия от компетентността на разследващите органи, поради което наказателното преследване следва да се реализира по реда на НПК. Следва да се обърне към Прокуратурата или органите на МВР. Писмото е изпратено на 27.11.2015 г., но е непотърсено и се е върнало в цялост. С жалбоподателя е проведен разговор на посочения от него телефон. Информирани са за гореописаните обстоятелства.

Жалба с рег. № Ж-477/03.11.2015 г. е съобразена с изискванията за редовност съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. В жалбата са посочени в достатъчна степен данни на жалбоподателя, индивидуализирано е искането, жалбата съдържа дата и подпис. Задоволява изискванията за редовност, съгласно чл. 30, ал. 1 от ПДКЗЛДНА.

На основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни разглежда жалби подадени от физически лица срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата им по ЗЗЛД. Жалбата е подадена от физическо лице и съдържа твърдения за отваряне на чуждо писмо и запознаване със съдържанието му. Тези характеристики разкриват признаците на състава на чл. 171, ал. 1 от НК и касае нарушаване неприкосновеността на кореспонденцията. Комисията за защита на личните данни не е разследващ орган и не разполага с правомощия по смисъла на НПК. Жалбоподателят Т.М.Т. е информиран, че следва да се обърне с жалба към Прокуратурата или органите на МВР.

Във връзка с гореизложеното, и на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията на защита на личните данни

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба с рег. № Ж-477/03.11.2015 г. подадена от Т.М.Т. като недопустима.

Решението на Комисията за защита на личните данни може да се обжалва пред Административен съд София – град в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-41/2016 г.
София, 17.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-41/03.02.2016 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „К.“ АД.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.Л.Н., в която са изложени твърдения за нарушение на чл. 19, ал. 1 от Закона за защита на личните данни. Жалбоподателят информира, че на 13.01.2016 г. получил по електронен път писма от „К.“ АД съдържащи файлове с личните му данни, включително три имена, единен граждански номер, номер на лична карта и постоянен адрес. Г-н Я.Л.Н. допълва, че получените писма съдържат два договора с посочени контрагенти – той от една страна и „К.“ АД и С.Е.Е.О. – от друга страна. Жалбоподателят твърди, че въпреки, че „К.“ АД обработва личните му данни, същото не е изпълнило задължението си по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД и не му е предоставило информацията посочена в закона и в тази връзка моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на дружеството за нарушение на чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „К.“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от страна на дружеството е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че жалбоподателят е клиент на „К.“ АД и между страните има сключен договор за кредит № 585157/29.12.2015 г. за сумата от 350 лв., който е предсрочно погасен на 04.01.2016 г. Допълват, че на 13.01.2016 г. г-н Я.Л.Н. е подал ново заявление за отпускане на кредит в размер на 300 лв., но „заявката е отказана от клиента непосредствено след подаването ѝ съгласно направен изричен писмен отказ на 13.01.2016 г.“.

От дружеството твърдят, че законосъобразно обработват личните данни на жалбоподателя и молят Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна като считат, че не е налице нарушение на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-41/03.02.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неизпълнение от страна на „К.“ АД на задължението по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД да предостави на жалбоподателя посочената в разпоредбата информация. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по

чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „К.“ АД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подало е заявление за регистрация и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 39196 и заявени пет броя регистри.

На проведено на 23.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Я.Л.Н. и ответна страна – „К.“ АД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 20.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Неева, която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-41/03.02.2016 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Законодателят вменява в задължение на администратора на лични данни, в случаите в които личните данни се събират от лицето за което се отнасят, да му предостави информация за: данните, които идентифицират администратора на лични данни и информация за целите на обработване на личните данни (чл. 19, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД). Съгласно чл. 21, ал. 1 и 2 от ЗЗЛД администраторът на лични данни, по своя преценка, може да предостави на лицето и информацията по чл. 19, ал. 1, т. 3-5 от ЗЗЛД, а именно информация за получателите и категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; данни за задължителния или доброволен характер на предоставяне на данните и последиците от отказа за предоставянето им, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни.

Видно от събраните по преписката доказателства жалбоподателят е подал до „К.“ АД, по електронен път, заявление № 594228/13.01.2016 г. за отпускане на кредит „Credissimo до заплата“, в което е посочил трите си имена, единен граждански номер, адрес, месторабота и телефон за контакт, във връзка с което между страните е сключен договор за потребителски кредит № 594228, същия прекратен поради подаден от г-н Я.Л.Н. отказ на 13.01.2016 г.

Страните не спорят, а и на КЗЛД е служебно известно по повод административно производство по жалба рег. № Ж-18/15.01.2016 г., подадена от г-н Я.Л.Н. срещу „К.“ АД, че на 13.01.2016 г. жалбоподателят е получил на електронната си поща писма от „К.“ АД съдържащи файлове с Общи условия за предоставяне на кредити от „К.“ АД (ОУ), проект на Договор за потребителски кредит № 594228/13.01.2016 г. и Договор за предоставяне на поръчителство. Не е спорно, а и видно от представените от дружеството доказателства е, че жалбоподателят е бил и страна по сключен с дружеството договор за потребителски кредит № 585157/29.12.2015 г., във връзка с който е уведомен и запознат с Общите условия на дружеството.

Видно от съдържанието на Общите условия е, че съдържат данни идентифициращи ответната страна като финансова институция с наименование, седалище и адрес (т. 1 и 2 от ОУ) и като администратор на лични данни (т. 6 от Допълнителни разпоредби на ОУ). Посочени са целите на обработване на личните данни на физическото лице – кредитополучател, както и информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни, както и информация за категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните, а именно – „кредитни институции, лизингови дружества, финансови институции, дружества за събиране на вземания, кредитни бюра, предприятия, предоставящи електронни съобщителни мрежи и/или услуги, български и /или чуждестранни лица, юридически лица, държавни и/или общински органи, работодателят му, лицето му за контакт по договора за кредит, както и всяко друго физическо или юридическо лице, с което „К.“ АД е в договорни или други отношения“.

В конкретния случай и с оглед събраните по административната преписка доказателства и служебно известните на Комисията факти по преписка Ж-18/2016 г., се налага извода, че „К.“ АД е предоставило на жалбоподателя информацията, посочена в чл. 19, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗЗЛД, която дружеството безспорно дължи на г-н Я.Л.Н., както и информацията по чл. 19, ал. 1, т. 3 и 5 от ЗЗЛД. Изложените от жалбоподателят твърдения в обратна насока са неоснователни и в противоречие със събраните по преписката доказателства. В тази връзка се налага извода, че дружеството е изпълнило вмененото му с разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД задължение и не са налице основания за ангажиране на административно-наказателната му отговорност по чл. 42, ал. 3 от ЗЗЛД.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-41/03.02.2016 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „К.“ АД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-227-1/2015 г.

София, 17.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-227/22.06.2015 г., подадена от В.Й.Б.-С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Й.Б.-С., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните й данни и използването им без нейно знание и съгласие от политическа партия „Българи за алтернатива на страха, тоталитаризма и апатията“ (БАСТА)

за регистрацията ѝ като застъпник на партията в проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

Жалбоподателката информира, че през месец май 2015 г., след направена справка на страницата на Централната избирателна комисия установила, че личните ѝ данни са включени в списъците със застъпници на партията за проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Жалбоподателката твърди, че не членува в политическата партия, не е предоставяла личните си данни на партията и не е давала съгласието си за използването им за регистрацията ѝ като застъпник на ПП БАСТА. Г-жа В.Й.Б.-С. е категорична, че не се е подписвала в подкрепа на регистрацията на партията и счита, че са налице нарушение на правата ѝ по ЗЗЛД.

Към жалбата е приложено копие на Протокол № 12/24.05.2014 г. на Районна избирателна комисия район № 23 – София.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от ПП БАСТА е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

До политическата партия са изпратени две писма съответно с рег. № П-7084/ 31.08.2015 г. и П-8214/07.10.2015 г., с които партията е уведомена за образуваното административно производство и ѝ е указано, че следва да изрази становище по случая и да представи доказателства, в това число да уточни обработва ли, в какъв обем и на какво основание личните данни на жалбоподателката и използвани ли са същите за регистрацията ѝ като застъпник на ПП БАСТА в проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Изискано е заверено копие на подаденото от ПП БАСТА до РИК № 23 – София заявление за регистрация на застъпници в проведените на 25.05.2014 г. избори, ведно със заверено копие на приложения към заявлението списък на застъпниците на политическата партия. Както и информация предоставяла ли е жалбоподателката личните си данни на ПП БАСТА и декларирала ли е съгласието си същите да бъдат обработвани за целите на регистрацията ѝ като член, застъпник или представител на политическата партия или член на секционна избирателна комисия, във връзка с изборния процес.

Видно от известията за доставка писмата са редовно връчени, но в указания срок не е депозирано становище. Политическата партия е уведомена за отговорността ѝ по чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД и с Решение № Ж-227/25.03.2016 г. е ангажирана административно-наказателната ѝ отговорност за отказ от съдействие на КЗЛД.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и в изпълнение застъпеното в административни процес служебно начало, от ЦИК е изискано да постанови решение за отваряне на запечатано помещение в община София, в което се съхраняват изборните книжа и материали от проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България и на КЗЛД да бъде предоставено заверено ксерокопие на подадено до 23 РИК – София заявление за регистрация на застъпници на ПП БАСТА, с приложен към него списък със застъпниците, както и заверено копие на Решение № 81-ЕП-РИК 23/24.05.2014 г.

В отговор ЦИК е приела решение от 22.10.2015 г. за отваряне на запечатано помещение, в което се съхраняват изборни книжа и материали от проведените на 25 май 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България и предоставяне на изисканите от КЗЛД доказателства. Решението е изпратено за изпълнение до Областния управител на област – София град.

В изпълнение на дадените от ЦИК указания Областният управител е предоставил в КЗЛД копие на следните документи: входящ регистър на предложени за регистрация застъпници и на заместващи застъпници в изборите за членове на Европейския парламент от Република България № 005/19.05.2014 г. по описа на РИК № 23 – София; предложение за регистрация на заместващи застъпници на кандидатска листа за изборите за членове на Европейския парламент от Република България с вх. № 210/24.05.2014 г. на РИК № 23 - София; заявление за регистрация на застъпници

на кандидатска листа Европейския парламент от Република България с вх. № 115/19.05.2014 г. на РИК № 23 – София; заявление за регистрация на застъпници на кандидатска листа Европейския парламент от Република България с вх. № 172/24.05.2014 г. на РИК № 23 – София; решение № 81-ЕП-РИК 23/24.05.2014 г.; пълномощни № П2-22/19.05.2014 г. и № П2-27/2.05.2014 г.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Подадената от г-жа В.Й.Б.-С. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима - подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Предмет на същата е обработването на личните данни (четири имена и единен граждански номер) на жалбоподателката от страна на политическа партия БАСТА, чрез действия по предоставянето им в РИК № 23 – София за регистрацията ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу ПП БАСТА, която безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че партията е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подала е заявление за регистрация и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 401699 и заявени четири регистъра: „Служители“, „Членове“, „Дарители“ и „Регистър на лица, подкрепящи регистрацията на партията в изборите за Европейски парламент 2014“.

На проведено на 09.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател - В.Й.Б.-С. и ответна страна – политическа партия „Българи за алтернатива на страха, тоталитаризма и апатията“, в качеството ѝ на администратор на лични данни. От ответната страна отново е изискано писмено становище и относими по случая доказателства, но такива не са ангажирани.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

Политическа партия БАСТА – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-227/22.06.2015 г. е основателна.

От събраните в хода на административното производство доказателства безспорно се установи, че ПП БАСТА е подала в РИК № 23 – София заявление вх. № 172/24.05.2014 г. за регистрация на застъпници във връзка с проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България. Към заявлението е приложен списък на застъпниците индивидуализирани с три имена и единен граждански номер. Под № 12 в списъка се съдържат четири имена и единен граждански номер на жалбоподателката г-жа В.Й.Б.-С. Въз основа на подаденото

заявление и приложения към него списък с Решение № 81-ЕП-РИК-23/24.05.2014 г. на РИК 23 – София жалбоподателката е регистрирана като застъпник на кандидатска листа на ПП БАСТА в РИК № 23 – София за изборите за членове на Европейския парламент от Република България, насрочени за 25.05.2014 г.

От събраните доказателства безспорно се установи, че ПП БАСТА е обработила личните данни – четири имена и единен граждански номер на г-жа В.Й.Б.-С. в хипотезата на предоставянето им в РИК № 23 във връзка със заявление с вх. № 172/24.05.2014 г. за регистрация на застъпници в проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Имената и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни.

Предоставянето и употребата на лични данни е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и като такива следва да се извършват при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, е достатъчно условие за допустимостта на обработването им.

В конкретният случай твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени без нейно знание и съгласие от ПП БАСТА, чрез действия по предоставянето им на РИК № 23 – София за регистрацията ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори не са оспорени от ответната страна. Въпреки дадените от КЗЛД, указания политическата партия не е ангажира доказателства в обратна насока от което следва извода, че не е налице изразено от жалбоподателката съгласие - свободно изразено, конкретно, информирано и недвусмислено волеизявление по смисъла на §1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД за обработване на личните ѝ данни от политическа партия БАСТА за целите на регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори.

В тази връзка необорени остават категоричните твърдения на г-жа В.Й.Б.-С., че не е дава съгласието си и не е предоставяла личните си данни на политическа партия БАСТА за регистрацията ѝ като застъпник за проведените през 2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса и събраните по административната преписка доказателства се налага извода, че подадената от г-жа В.Й.Б.-С. жалба е основателна и личните ѝ данни са обработени от политическа партия БАСТА, а именно предоставени в РИК № 23 за целите на регистрирането ѝ като застъпник на партията в проведените на 25.05.2014 г. избори за членове на Европейския парламент от Република България, в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на политическа партия БАСТА е незаконосъобразно. Същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни обективирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и е извършено без съгласието на г-жа В.Й.Б.-С. и без да е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6, и 7 от ЗЗЛД.

В нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 1, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД обработването не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон, както и за реализиране на законните интереси на администратора, пред които интересите на физическото лице нямат приоритет. Не е изпълнено и условието на чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД и обработването не е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните е страна.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на ПП БАСТА административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от политическата партията на установения правен ред.

При определяне размера на административното наказание Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора на лични данни, с оглед което определя наказание в минимума предвиден в закона за съответното нарушение.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-227/22.06.2015 г., подадена от В.Й.Б.-С., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на политическа партия „Българи за алтернатива на страха, тоталитаризма и апатията“ с Булстат 176644290, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „България“ № 86 А, в качеството ѝ на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева), за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-383/2015 г.
гр. София, 17.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател – Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., обективизирано в протокол № 15, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа жалба с рег. № Ж-383/11.09.2015 г., подадена от М.Д.М.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба от М.Д.М., който твърди, че на 04.09.2015 г. при подаване на документи в НОИ за обезщетение за безработица узнал, че личните му данни са използвани неправомерно при оформяне на трудов договор между него и дружеството „С.“ ЕООД. Г-н М.Д.М. заявява, че никога не е имал отношения с въпросния работодател, не е полагал труд за него, нито е кандидатствал за работа. Моли КЗЛД да предприеме необходимите действия за установяване на извършеното нарушение.

С писмо изх. № П-8862/23.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Н.С., в качеството му на управител на „С.“ ЕООД е уведомен на основание чл. 26 от АПК, че по отношение на дружеството, на което е управител е образувано административно производство. На основание чл. 36 от АПК е указан срок да представи писмено становище, доказателство, че „С.“ ЕООД е регистриран администратор на лични данни и други относими доказателства.

С писмо изх. № П-8948/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Б.А., директор на НАП е уведомен за постъпилата жалба. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да представи справка от регистрите си за постъпили уведомления по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ, касаещи трудовите договори между жалбоподателя и „С.“ ЕООД.

С писмо изх. № П-8947/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н М.Д.М., в качеството му на жалбоподател е уведомен на основание чл. 26 от АПК, че по повод на подадената жалба е образувано административно производство. Посочена му е възможността да представи и други доказателства.

С писмо изх. № П-8949/27.10.2015 г. на Председателя на КЗЛД, г-н Б.П., управител на НОИ е уведомен за постъпилата жалба. С оглед изясняване на факти и обстоятелства е помолен да представи информация, дали дружеството „С.“ ЕООД е осигурявало жалбоподателя, за какъв период и други относими доказателства.

С писмо П-9044/29.10.2015 г. жалбоподателят М.Д.М., жалбоподател изпраща становище от ИА „Главна инспекция по труда“.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило писмо с рег. № П-9365/ 09.11.2015 г. от Националния осигурителен институт. Представят справка и информират за сключването на трудов договор между жалбоподателя М.Д.М. и „С.“ ЕООД.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило обяснение от Снежана С.И., пълномощник на „С.“ ЕООД, заведено под рег. № П-9388/09.11.2015 г. Изяснява, че е счетоводител и била наета да регистрира трудовите договори в НАП, сключвани между „С.“ ЕООД и наетите от дружеството лица. При нея не се съхраняват трудови договори. След направена проверка от Инспекция по труда, във връзка за жалба от г-н М.Д.М., прекратяването на договорите в НАП, както и регистрирането му било заличено по указание на проверяващия инспектор.

От НАП изпращат писмо, заведено с рег. № П-9739/17.11.2015 г., с което прилагат справка за подадени уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключени трудови договори.

В КЗЛД е постъпило писмо от НАП, заведено с рег. П-10266/04.12.2015 г., като с него информират отново за горепосочените уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда и информират, че към момента няма подадени от дружеството декларации по образец 1 от Наредба № Н-8/29.12.2005 г. с данни за осигуряване.

След извършена служебна справка в регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри е установено, че „С.“ ЕООД не са регистриран администратор на лични данни, дружеството не е подало заявление за вписване в регистъра на администраторите на лични данни и съответно не е освободено по надлежния ред от това задължение.

С оглед задължението на административния орган за установяване на предпоставките за допустимост на искането, регламентирано в разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от АПК, както и на основание чл. 38, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, Комисията се е произнесла с решение от 09.03.2016 г., с което е обявила жалбата за допустима, предвид съображенията за надлежност на страните, компетентност на КЗЛД, наличие на правен интерес на жалбоподателя, спазване на установения в чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД срок. Насрочена е за разглеждане на открито заседание на Комисията на 30.03.2016 г. Възложена е проверка на „С.“ ЕООД, с ЕИК: *****, с цел установяване на обстоятелствата по чл. 17 от ЗЗЛД.

На основание Заповед № РД-14-123/17.03.2016 г. на Председателя на КЗЛД на 22.03.2016 г. е извършена проверка на „С.“ ЕООД. Пред проверяващия екип е представена справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 за сключени 10 броя трудови договори със служители на дружеството. Установено е, че „С.“ ЕООД обработва личните данни на десет физически лица. Действията по изготвяне, съхранение и изпращане на уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ представлява обработване на лични данни по смисъла на ЗЗЛД.

С писма изх. № П-1808/12.03.2016 г. и № П-1807/12.03.2016 г. страните са уведомени за заседанието на КЗЛД. Макар, че на същия адрес на 22.03.2016 г. е извършена проверка на дружеството, писмото, с което „С.“ ЕООД са уведомени за заседание се е върнало в цялост, тъй като управителят е непознат на адрес. Ответната страна е уведомена чрез съобщение на основание чл. 61, ал. 3 от АПК.

На проведеното редовно заседание на административния орган на 30.03.2016 г. страните редовно уведомени не се явяват и не се представляват.

С жалбата си г-н М.Д.М. отправя оплаквания срещу „С.“ ЕООД, че са използвали неправомерно личните му данни за сключване на трудов договор на негово име, без знанието и съгласието му. От постъпилите доказателства в производството и извършената проверка на 22.03.2016 г. от проверяващ екип на КЗЛД се установява, че „С.“ ЕООД обработват лични данни и са подали уведомления за сключване и съответно прекратяване на трудовия договор с жалбоподателя М.Д.М. От НОИ също са предоставили идентична справка. „С.“ ЕООД са заявили, че е сключен трудов договор с жалбоподателя. В резултат, според информацията представена от НАП и НОИ М.Д.М. следва да е полагал труд за работодателя в периода 17.02.2015 г.-28.08.2015 г. Г-н М.Д.М. е представил писмо от ИА „Главна инспекция по труда“, в което са описани резултатите от извършена проверка на работодателя. При нея не са установени доказателства (ведомости за заплати, графици за работа и други), които да удостоверяват, че жалбоподателят е полагал труд. Независимо, че ведомостите за заплата са счетоводна информация и на основание чл. 12, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството и следва да се съхраняват 50 години считано от 1 януари на отчетния период, следващ отчетния период, за който се отнасят. Въпреки неустановяването на документи и обстоятелства, касаещи сключването и развитието на трудовото правоотношение, обработването на личните данни на жалбоподателя от администратора „С.“ ЕООД е доказано. От обяснението на счетоводителя С.И., пълномощник на „С.“ ЕООД се установява, че личните данни на жалбоподателя са подадени от управителя на „С.“ ЕООД и тя е регистрирала трудовия договор в НАП. Налице е обработване на лични данни от администратор. Личните данни на жалбоподателя са записани, употребени и съхранени от администратора на лични данни „С.“ ЕООД. Сключен е трудов договор без знанието и съгласието на жалбоподателя. Извършеното нарушение е установено, чрез подаденото уведомление на основание чл. 62, ал. 5 от КТ. Редът и съдържанието на горепосоченото уведомление е уреден в Наредба № 5 от 29 декември 2002 г., издадена от Министъра на труда и социалната политика. На основание чл. 5, т. 2 от Наредбата в уведомлението трябва да са посочени трите имена и Единен граждански номер на работника или служителя. Тази информация представлява лични данни, съобразно легалното определение в ЗЗЛД.

Дружеството е обработвало личните данни без съгласието на жалбоподателя и в изпълнение на сочен договор, който не е сключен от г-н М.Д.М.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Обявява жалба с рег. № Ж-383/11.09.2015 г. подадена от М.Д.М. срещу „С.“ ЕООД за основателна. Налага на „С.“ ЕООД административно наказание определено в чл. 42, ал. 1 за нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 във връзка с чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от Закона за защита на личните данни – имуществена санкция в размер на 10 000 (десет хиляди) лева.

Настоящото решение може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, находяща се в гр. София, бул. „Проф. Цветан Лазаров» № 2 или преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката да се изпрати на компетентната териториална дирекция на Национална агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-438/2015 г.

София, 17.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Мария Матева на заседание, проведено на 30.03.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-438/16.10.2015 г., подадена от И.С.И.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от И.С.И., с изложени твърдения за нарушение на Закона за защита на личните данни и неправомерно обработване на личните му данни от „Агенция за събиране на вземания“ АД. Жалбоподателят твърди, че не е сключвал договор с дружеството и счита, че е налице злоупотреба с личните му данни.

Към жалбата е приложено копие на Заповед № 2060 за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена от Районен съд – Сливен.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Агенция за събиране на вземания“ АД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. Информират, че въз основа на сключен с „Българска телекомуникационна компания“ (БТК) ЕАД договор за цесия от 01.09.2014 г. вземанията на мобилни оператор към жалбоподателя в размер на 331.64 лв. (триста тридесет и един лева и шейсет и четири стотинки), произтичащи от сключени между страните договори за предоставяне на мобилни услуги № 640108578018042011-21799162/18.04.2011 г. и № 6401085780003082011-22578208/03.08.2011 г., са прехвърлени на 25.09.2014 г. на „Агенция за събиране на вземания“ АД и на дружеството са предоставени личните данни на жалбоподателя и всички документи удостоверяващи вземането. От дружеството сочат, че жалбоподателя е уведомен за цесията посредством изпратени до същия писма, получени на 31.08.2015 г. лично от г-н И.С.И. Допълва, че поради неизпълнение на задължението на 31.08.2015 г. „Агенция за събиране на вземания“ АД е депозирала в Районен съд – Сливен заявление по чл. 410 от ГПК за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение и е издадена заповед № 2060/09.09.2015 г. за изпълнение на парично задължение, срещу която е подадено възражение от жалбоподателя.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-438/16.10.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя от „Агенция за събиране на вземания“ АД във връзка със събиране на задължение на г-н И.С.И. към БТК ЕАД, което е предмет на договор за цесия сключен между дружествата. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай от събраните по преписката доказателства се установи, че личните данни на жалбоподателя са обработени от „Агенция за събиране на вземания“ АД и БТК ЕАД, в качеството им на администратори на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 417546 и № 14414.

На проведено на 09.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – И.С.И. и ответни страни – БТК ЕАД и „Агенция за събиране на вземания“ АД.

В хода на производството БТК ЕАД е представило становище за неоснователност на жалбата с приложени към него относими доказателства.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

БТК ЕАД – редовно уведомено, не се представлява.

„Агенция за събиране на вземания“ АД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт К., която поддържа изразеното от дружеството становище за неоснователност и моли Комисията да остави жалбата без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-438/16.10.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е страна по надлежно сключени с БТК ЕАД договори за предоставяне на мобилни услуги № 640108578018042011-21799162/18.04.2011 г. и № 6401085780003082011-22578208/03.08.2011 г., във връзка с които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 331,46 лв. В договорите се съдържат лични данни на жалбоподателя – три имена, адрес и единен граждански номер, същите доброволно предоставени от г-н И.С.И. на мобилния оператор за целите на договорите.

Страните не спорят, че на 25.09.2014 г. личните данни на жалбоподателя са предоставени от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ АД и обработвани от последното, във връзка със сключен между страните договор за цесия, по силата на който вземането на мобилния оператор към жалбоподателя е прехвърлено на „Агенция за събиране на вземания“ АД, ведно с всички документи удостоверяващи прехвърленото вземане.

Обработването на личните данни на жалбоподателя чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Агенция за събиране на вземания“ АД и обработването им от последното за целите на събиране на задължения на г-н И.С.И. произтичащи от сключени с мобилния оператор договори, е законосъобразно, при наличие на хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, а именно изразено от г-н И.С.И. изрично съгласие личните му данни да бъдат предоставяни на трети лица за събиране на неизплатени задължения по договора. Съгласието е обективизирано в индивидуални договори № 640108578018042011-21799162/18.04.2011 г. и № 6401085780003082011-22578208/03.08.2011 г., сключени между жалбоподателя и БТК ЕАД, които съдържат клауза, че с подписването им абонатът декларира, че е предоставил личните си данни доброволно и дава съгласието си те да бъдат предоставяни от БТК ЕАД на трети лица - в това число и агенции за събиране на вземания, когато това е необходимо за събиране на задължения по договора и реализиране на законните права и интереси на дружеството.

От събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключени с БТК ЕАД договори

за предоставяне на услуги, са обработени от БТК ЕАД и „Агенция за събиране на вземанията“ АД законосъобразно, при наличие на условие за допустимост на обработването посочено в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Цветелин Софрониев – член на Комисията за защита на личните данни не споделя изцяло възприетото от Комисията решение и счита, че жалбата е основателна по отношение на „Агенция за събиране на вземания“ АД. Подробни аргументи обективира в приложено към решението особено мнение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-438/16.10.2015 г., подадена от И.С.И., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

О.М. Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-30/2015 г.

София, 25.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-30/02.02.2015 г., подадена от Х.М.М.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Х.М.М., чрез адв. Д. от Адвокатска колегия – Варна, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни, във връзка със събиране на задължение към „Т.Б.“ ЕАД.

Адвокат Д. информира, че на 24.01.2015 г., посредством проведен телефонен разговор, доверителят ѝ бил уведомен, че има задължение към „Т.Б.“ ЕАД в размер на 199 лв., което следва да заплати. Счита, че правата на клиента ѝ са нарушени и допълва, че същия е бил подложен на телефонен тормоз и заплахи.

Към жалбата е приложено пълномощно.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните

факти от значение за случая, от „Т.Б.“ ЕАД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор на мобилния оператор изразяват становище за неоснователност на жалбата и молят Комисията да я остави без уважение. От дружеството твърдят, че жалбоподателят е страна по сключен на 13.10.2010 г. договор за ползване на мобилни услуги, по повод който има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 200 лв. (двеста лева), в това число задължения за ползвани по договора услуги и неустойки за прекратяването му, същите отразени във фактура № 7178244848. Сочат, че на 05.06.2014 г. личните данни на жалбоподателя са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД за събиране на задължението му към мобилния оператор и допълват, че отношенията между дружествата са уредени с Договор сключен на 28.05.2014 г., с предмет събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „Т.Б.“ ЕАД.

Към становището са приложени относими по случая доказателства.

Предвид обстоятелството, че жалбата е адресирана и до ОД на МВР – Варна, от последната е изискана информация за образувано по случая производство и данни за хода му. В отговор от ОД на МВР – Варна информират, че по повод жалбата е извършена проверка приключила с предложение да не се образува наказателно производство.

С оглед изложените твърдения и преценка на предпоставките на чл. 54 от АПК от Районна прокуратура – Варна е изискана информация по случая, в отговор на което от Прокуратурата информират, че с Постановление от 26.03.2015 г. е отказано образуването на наказателно производство по повод подадената от г-н Х.М.М. жалба.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба № Ж-30/02.02.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация. Налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя във връзка със събиране на задълженията му към „Т.Б.“ ЕАД. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, който съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай личните данни на жалбоподателя са обработени от „Т.Б.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД. Отношенията между дружества са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор сключен на 28.05.2014 г. и приложените към него анекси, с предмет на договора събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „Т.Б.“ ЕАД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 28772 и № 316676.

Предвид събраните по преписката доказателства и в частност предоставената от ОД на МВР – Варна и Районна прокуратура – Варна информация Комисията счита, че не са налице основания за спиране на образуваното административно производство.

На проведено на 16.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Х.М.М. и ответни страни – „Т.Б.“ ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

В хода на производството „Ф.П.К.“ ООД БТК ЕАД е представило становище за неоснователност на жалбата с приложени към него доказателства.

На проведено на 06.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„Ф.П.К.“ ООД – редовно уведомено, не се представлява.

„Т.Б.“ ЕАД – редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт Ангелов, който оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-30/02.02.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че жалбоподателят е страна по сключен с „Т.Б.“ ЕАД договор за ползване на мобилни услуги, по повод които има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството в размер на 200 лв. (двеста лева), в това число задължения за ползвани по договора услуги и неустойки за прекратяването му, същите отразени във фактура № 7178244848/20.06.2012 г. В договора се съдържат лични данни на жалбоподателя – три имена, адрес и единен граждански номер, същите доброволно предоставени от г-н Х.М.М. на мобилния оператор за целите на сключения договор.

Страните не спорят, че на 05.06.2014 г. личните данни на жалбоподателя са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД за събиране на задължението му към мобилния оператор и са обработвани от последното, във връзка със сключен между страните договор от 28.05.2014 г. с предмет събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „Т.Б.“ ЕАД. В конкретния случай личните данни на жалбоподателя са обработени от „Т.Б.“ ЕАД, в качеството му на администратор на лични данни, чрез действия по предоставянето им на „Ф.П.К.“ ООД и обработени от последното в качеството му на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни. Отношенията между дружества са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно с договор сключен на 28.05.2014 г. и приложените към него анекси, с предмет на договора събиране на неизплатени суми от неизрядни абонати - длъжници на „Т.Б.“ ЕАД. В тази връзка следва да се отбележи, че законодателят допуска администраторът на лични данни да обработва личните данни сам или чрез възлагане на обработващ личните данни.

Обработването на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от „Т.Б. ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и обработването им от последното за целите на събиране на вземания на оператора е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „Т.Б.“ ЕАД и физическото лице – г-н Х.М.М., чиито лични данни се обработват за целите на договора е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна. В конкретния случай страните не спорят, а и видно от издадената от „Т.Б.“ ЕАД фактура № 7178244848/20.06.2012 г., жалбоподателя има ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани по договора услуги и неустойка за прекратяването му.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-н Х.М.М., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договорите. Съгласието е обективизирано в сключения между страните договор за мобилни услуги.

С оглед гореизложеното и събраните в административното производство доказателства се налага извода, че личните данни на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключен с „Т.Б.“ ЕАД договори за предоставяне на мобилни услуги, са обработени от мобилния оператор и „Ф.П.К.“ ООД законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

За пълнота и с оглед изложените от жалбоподателя твърдения за осъществяван спрямо него телефонен тормоз и заплахи следва да се отбележи, че подобни въпроси са извън приложеното поле на ЗЗЛД и компетентността на Комисията и по тях административния орган не може да вземе отношение, още повече, че по казуса вече са се произнесли органите на Прокуратурата.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-30/02.02.2015 г., подадена от Х.М.М., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-61/2015 г.
София, 25.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-61/19.02.2015 г., подадена от А.Ц.Т.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от А.Ц.Т., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „А.“ ООД.

Жалбоподателката информира, че от 07.07.2012 г. работи в „К.“ ЕООД, като помощник готвач в ресторант „Кп.“ в гр. А. и допълва, че на 13.02.2015 г. по повод кандидатстване за кредитна карта била уведомена, че „от юни месец 2014 г. се води на работа във фирма „А.“ ООД. Жалбоподателката твърди, че няма договорни отношения с „А.“ ООД, не е предоставяла личните си данни на дружеството и не е давала съгласието си същите да бъдат обработвани от „А.“ ООД. Г-жа А.Ц.Т. счита, че обработването на личните й данни от „А.“ ООД е в нарушение на правата й по ЗЗЛД и моли Комисията за съдействие.

Към жалбата е приложено копие на трудов договор № 34/06.07.2012 г. и справка изх. № 22388123221598/06.07.2012 г., по описа на НАП.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „А.“ ООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

На посочения в Търговския регистър адрес е изпратено писмо изх. № П-2107/ 16.03.2015 г., но видно от известие за доставка AR 4100016150404 писмото се е върнало в цялост в Комисията с отбелязване на пощенското клеймо „непотърсен“. В тази връзка дружеството е уведомено за производството по реда на чл. 61, ал. 3 от АПК със съобщение рег. № СЩ-45/14.04.2015 г., но към настоящия момент същото не е ангажирало становище по жалбата.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и застъпеното в административното производство служебно начало, от Националния осигурителен институт (НОИ) е изискана информация относно сключени с А.Ц.Т. трудови договори.

В отговор от НОИ уведомяват, че след извършена справка във водения от НОИ регистър на трудовите договори е установено, че на 30.06.2014 г. е регистриран сключен между жалбоподателката и „А.“ ООД трудов договор.

Към становището е приложено копие на справка от 24.03.2015 г. за актуалното състояние на всички трудови договори на г-жа А.Ц.Т.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо

лице с правен интерес. Същата има за предмет неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от „А.“ ООД за целите на сключен на 30.06.2014 г. трудов договор. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „А.“ ООД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че към 17.03.2015 г. дружеството не е подавало заявление за регистрация, съответно не е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дружеството не е подавало молба за освобождаване от задължение за регистрация като администратор на лични данни и не е освободено по надлежния ред от такава регистрация.

На проведено на 16.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – А.Ц.Т. и ответна страна – „А.“ ООД. От ответната страна е изискано отново писмено становище и относими доказателства, но такива не са ангажирани.

На проведено на 06.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„А.“ ООД – редовно уведомено, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от АПК, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения, Комисията приема, че разгледана по същество жалба № Ж-61/19.02.2015 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Имената и единният граждански номер на физическото лице безспорно имат качеството на лични данни.

Предоставянето и употребата на лични данни е действие по обработването им по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и като такова следва да се извършва при спазване на разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физическите лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването. Съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД изричното съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, е достатъчно условие за допустимостта на обработването им.

В конкретния случай от събраните в хода на административното производство доказателства се установи безспорно, че „А.“ ООД е обработило лични данни – три имена и единен граждански номер на жалбоподателката, в хипотезата на употреба на личните данни и предоставянето им в НОИ и НАП за регистриране на трудов договор, който жалбоподателката твърди, че не е сключвала и подписвала. Видно от представените по преписката справки е, че „А.“ ООД е подало в НАП уведомление на основание чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда за сключен на 30.06.2014 г. трудов договор с А.Ц.Т. От справка в регистъра на трудовите договори към Националния осигурителен институт е

видно също, че на 30.06.2014 г. е регистриран трудов договор на името на А.Ц.Т. сключен с „А.“ ООД. Редът и съдържанието на уведомление е уреден в Наредба № 5 от 29 декември 2002 г., издадена от Министъра на труда и социалната политика. На основание чл. 5, т. 2 от Наредбата в уведомлението работодателя следва да са посочени трите имена и единен граждански номер на работника или служителя - информация представляваща лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД.

В конкретният случай твърденията на жалбоподателката, че личните ѝ данни са обработени без нейно знание и съгласие от „А.“ ООД за целите на сключен между страните трудов договор и предоставянето им в НАП И НОИ за регистрацията му не са оспорени от ответната страна. Въпреки дадените от КЗЛД, указания дружеството не е ангажирало доказателства в обратна насока. В тази връзка необорени остават категоричните твърдения на г-жа А.Ц.Т., че дружеството е обработило личните и данни без нейно знание и съгласие за целите на сключен на 30.06.2014 г. трудов договор.

С оглед разпределяне на доказателствената тежест в процеса и събраните по преписка доказателства се налага извода, че подадената от г-жа А.Ц.Т. жалба е основателна и личните ѝ данни са обработени от дружеството в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото не е съобразено с изискванията за допустимост на обработването на лични данни обективирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД и е извършено без съгласието на г-жа А.Ц.Т. и без да е налице нито едно от останалите условия за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1, 3, 4, 5, 6 и 7 от ЗЗЛД.

С оглед събраните по преписка доказателства, Комисията счита, че са налице основания за ангажиране на административно-наказателната отговорност на „А.“ ООД за отказ от съдействие на КЗЛД.

Съгласно чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД всички лица, които обработват лични данни, са длъжни да оказват съдействие на Комисията при упражняване на контролните ѝ правомощия, а неизпълнението на това задължение е въздигнато от законодателя в административно нарушение.

В конкретния случай се твърди неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателката от „А.“ ООД, от което следва, че за дружеството е възникнало задължение за оказване на съдействие на КЗЛД, още повече, че дружеството е конституирано като ответна страна в образуваното пред Комисията административно производство и дължи съдействие при събиране на доказателства, които се намират при него и не се намират при административния орган. Администраторът на лични данни е уведомен, че следва да представи писмено становище и относми доказателства, но такива не са ангажирани.

Неизпълнението на дадените от КЗЛД указания представляват отказ от съдействие при упражняване на правомощията ѝ да извършва контрол по законосъобразност на обработването на личните данни на лицето сезирало Комисията. Липсата на предоставяне на информация и доказателства от страна на дружеството води до затруднения при установяването на всички факти и обстоятелства от значения за производството и до забавяне на произнасянето по жалбата.

Във връзка с изложеното и събраните по преписката доказателства, Комисията приема, че „А.“ ООД е нарушило разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД, изразяващо се в отказ от съдействие по отношение на контролните правомощия на КЗЛД по ЗЗЛД във връзка с административно производство по жалба № Ж-61/19.02.2015 г.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираните нарушения налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на „А.“ ООД административни наказания за нарушение на ЗЗЛД, като счита, че същите ще имат възпитателно въздействие и ще допринесат за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

При определяне размера на административните наказания Комисията съобрази, че нарушението е първо за администратора на лични данни, с оглед което определя наказания в минимума предвиден в закона за съответните нарушения.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, във връзка с чл. 38, ал. 2 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-61/19.02.2015 г., подадена от А.Ц.Т. срещу „А.“ ООД, за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „А.“ ООД с ЕИК **** със седалище и адрес на управление ****, в качеството му на администратор на лични данни, административно наказание - имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

3. На основание чл. 42, ал. 8 от ЗЗЛД налага на „А.“ ООД административно наказание - имуществена санкция в размер на 1 000 лв. (хиляди лева) за нарушение на разпоредбата на чл. 22, ал. 5 от ЗЗЛД - отказ от съдействие на Комисията за защита на личните данни при упражняване на правомощията ѝ по ЗЗЛД.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложените наказания да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

Ако в законоустановения срок за доброволно плащане то не бъде извършено, преписката ще се изпрати на компетентната Териториална дирекция на Национална агенция по приходите за принудително събиране на вземането на основание и по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-90/2016 г.

София, 25.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по допустимост жалба рег. № Ж-90/07.03.2016 г., подадена от Т.Н.Г..

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Т.Н.Г., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните ѝ данни и нарушение на правата ѝ по Закона за защита на личните данни.

Жалбоподателката информира, че на 21.02.2016 г. в 14:24 часа получила позвъняване от телефонен номер ***** и господин, който не ѝ се представил я уведомил, че следва да премести автомобила си от паркинг пред блок № 21 в кв. „Стефан Караджа“. Жалбоподателката твърди, че не познава лицето с което е разговаряла и не му е предоставяла данни си и в тази връзка счита, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни.

С оглед съдържанието на жалбата от г-жа Т.Н.Г. е изискано да я конкретизира, като индивидуализира лицето срещу което е насочена, с оглед преценка на предпоставките за допустимост на жалбата и конституиране на страните в административното производство.

В отговор г-жа Т.Н.Г. сочи, че не разполага с информация за лицето с което е разговаряла.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-90/07.03.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално недопустима. Съгласно чл. 27, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс, административният орган проверява предпоставките за допустимостта на искането, с което е сезиран. Предпоставките са кумулативно изброени, наличието на предпоставка от категорията на отрицателните или липсата на положителна/и такава е условие за недопустимост на искането. Законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон, за които съответния административен орган следва да следи служебно (чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК).

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Приложимостта на ЗЗЛД е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от него. Наличието на администратор на лични данни, като ответна страна в производството е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на съответната жалба.

В конкретния случай, жалбата е насочена срещу неизвестно лице и въпреки дадените от Комисията указания г-жа Т.Н.Г. не индивидуализира същото, с оглед което се налага извода, че липсва пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни в производството, поради което Комисията не може да упражни правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

В допълнение и за пълнота следва да се посочи, че съгласно чл. 1, ал. 9 от ЗЗЛД извън приложното поле на закона и компетентността на Комисията е обработването на лични данни, извършвано от физически лица за техни лични или домашни дейности.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД и чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без разглеждане жалба рег. № Ж-90/07.03.2016 г., подадена от Т.Н.Г., като процесуално недопустима, поради липса на пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венцислав Караджов /п/****ЧЛЕНОВЕ:****Цветелин Софрониев /п/****Мария Матева /п/****Веселин Целков /п/****РЕШЕНИЕ****№ Ж-110/2015 г.****София, 25.05.2016 г.**

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-110/16.03.2015 г., подадена от С.А.О.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от С.А.О., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни и използването им без негово знание и съгласие за сключване на трудов договор с „Т.“ ЕООД.

Жалбоподателят информира, че е в края на месец юли 2014 г. установил, че е страна по сключен на 01.07.2014 г. трудов договор с „Т.“ ЕООД, който твърди че не е сключвал и подписвал. Г-н С.А.О. счита, че е налице злоупотреба с личните му данни и е „жертва на документна измама“. Допълва, че за случая е подал жалба в Главна инспекция по труда и Районна прокуратура – Хасково, където е образувана преписка с вх. № 1619/2014 г.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Т.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства. Дружеството е уведомено по реда на чл. 61, ал. 3 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) за образуваното производство и за необходимостта да представи становище и относими доказателства, но такива не са ангажирани.

С оглед изложените в жалбата твърдения от Районна прокуратура – Хасково е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор на което от прокуратурата уведомяват, че по случая е образувана пр.преписка № 1619/2014 г. и с постановление от 06.04.2015 г. материалите по преписката са изпратени за разглеждане по компетентност в Софийска районна прокуратура (СРП).

С оглед установяването на предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 и т. 5 от АПК от СРП е изискана информация за наличието на образувано производство, както и данни за хода му.

В отговор от СРП представят удостоверение с дата 10.03.2016 г. „в уверение на това, че по жалба на С.А.О. до Районна прокуратура – Хасково, заведена като прокурорска преписка № 1619/2014 г. по описа на Районна прокуратура гр. Хасково, в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните

му данни и използването им без негово знание и съгласие за сключване на трудов договор с „Т.“ ЕООД, в СРП е образувано и водено досъдебно производство № 15230/2014 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 12568/2015 г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител“ за престъпление по чл. 309, ал. 1, пр. 1 от Наказателен кодекс (НК). В допълнение е посочено, че с постановление на СРП от 11.02.2016 г. наказателното производство по делото е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от Наказателно-процесуален кодекс (НПК), поради неразкриване извършителя на деянието.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на Закона за защита на личните данни.

Подадената от С.А.О. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу „Т.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството не е подало заявление за регистрация и не е вписано в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Дружеството не е подавало молба за освобождаване от задължение за регистрация като администратор на лични данни, съответно не е освободено по надлежния ред от такава регистрация.

Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК за спиране на образуваното административно производство Съгласно нормата на чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК, административният орган спира административното производство при наличие на друго административно или съдебно производство, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване.

От събраните по административната преписка доказателства и в частност от водената с Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ кореспонденция се установи, че на 01.07.2014 г. е сключен трудов договор между жалбоподателя и „Т.“ ЕООД. Г-н С.А.О. твърди, че личните му данни са използвани за сключване на договора без негово знание и съгласие. За случая е сезирана СРП и е образувано досъдебно производство № 15230/2014 г. по описа на 01 РУ-СДВР, пр. пр. № 12568/2015 г. по описа на СРП срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 309, ал. 1, пр. 1 от НК. С постановление на СРП от 11.02.2016 г. наказателното производство по делото е спряно на основание чл. 244, ал. 1, т. 2 от НПК, поради неразкриване извършителя на деянието.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в последствие за постановяването на административния акт по същество на жалбата. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни и да се ангажира административно-наказателната му отговорност по ЗЗЛД.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-110/16.03.2015 г. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател – С.А.О. и ответна страна – „Т.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 5 от АПК спира административното производство, до отпадане на основанията за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-376/2015 г.

София, 25.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-376/07.09.2015 г., подадена от М.Я.Т. и В.Я.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от М.Я.Т. и В.Я.Г., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от община С. във връзка с Разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г., издадено въз основа на подадено от О. и Г.Ж. заявление за издаване на разрешение за строеж.

Жалбоподателите уведомяват, че с получено на 28.07.2015 г. писмо изх. № И-3865 /28.07.2015 г., по описа на общината, били уведомени за издаденото разрешение за строеж, в което без тяхно знание и съгласие са посочени като възложители на обекта. Твърдят, че не са подавали заявление за издаване на разрешение за строеж и счита, че личните им данни, както и документи в който същите се съдържат, а именно удостоверение за наследници, нотариални актове и др., са неправомерно използвани от община С. за конкретната цел.

Към жалбата е приложено заверено копие на Разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г. на община С. и заявление за издаване на разрешението.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от община С. е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, в което се сочи, че при издаването на разрешението са спазени изискванията на ЗЗЛД и Закона за устройство на територията (ЗУТ), като личните данни на жалбоподателите са законосъобразно обработени при наличие на предпоставките на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. Информират, че в общината С. е постъпило подадено от О. и Г.Ж. заявление с вх. № В-5591/16.07.2015 г. за издаване на разрешение за строеж по чл. 147 от ЗУТ на „Ограда с плътна част 0.60 м., разположена по равно в УПИ V-1079 и УПИ VI-1078 с кв. 31 по плана на гр. С.“, въз основа на което и в изпълнение на Решение № 801/2010 г. на Районен съд – С. е издаденото разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г. Допълват, че двата имота в които по равно е разположена оградата, са УПИ V-1079 - собственост на г-н и г-жа Ж. и УПИ VI-1078 кв. 31 – собственост на жалбоподателките и въпреки, че жалбоподателките не са подавали заявление за издаване на разрешение за строежа, то посочването им като възложители в разрешителното е в изпълнение на разпоредбите на чл. 48, ал. 3 и чл. 161, ал. 1 от ЗУТ, съгласно които оградите към съседни урегулирани поземлени имоти се разполагат с равни части в двата имота, като възложител е собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на закон. От общината С. уточняват, че разрешението за строеж е обжалвано от жалбоподателките и със Заповед № ДК-10-ЮЦР-69/28.08.2015 г. на началника на РДНСК е потвърдено, но заповедта не е влязла в законна сила тъй като е обжалвана по реда на ЗУТ пред Административен съд – гр. Х.

Към становището не са приложени доказателства.

Заверено копие от становището на община С. е предоставено на жалбоподателите, в отговор на подадена от тях молба. В хода на производството жалбоподателите депозират писмо с приложения към него доказателства, в което е изразено становище относно изложените от община С. твърдения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалбата съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което същата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физически лица с правен интерес. Същата има за предмет обработване, в хипотезата на събиране и употреба, на личните данни на жалбоподателите във връзка с издадено Разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г. на община С. Видно от съдържанието на разрешението е, че съдържа данни за г-жа М.Я.Т. и г-жа В.Я.Г. в обем от три имена, единен граждански номер и адрес, които по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД имат характера на лични данни. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу община С., която безспорно притежава качеството на администратор на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че общината е изпълнила задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирана като администратор на лични данни с идент. № 19486 и завени 93 регистъра.

Въпреки, че процесното разрешение за строеж е обжалвано пред Административен съд – Х. на основание чл. 215 от ЗУТ, поради допуснати съществени нарушения на материалноправните разпоредби на ЗУТ, Комисията счита, че не са налице основания за спиране на образуваното пред КЗЛД административно производство, тъй като повдигнатия пред съда спор не е преюдициален по

отношение на настоящето производство.

На проведено на 16.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподатели – М.Я.Т. и В.Я.Г. и ответна страна – община С.

На проведено на 06.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите - редовно уведомени, не се явяват, не се представляват.

Ответната страна – редовно уведомена, не се представлява.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-376/07.09.2015 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на събраните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Съдържащите се в разрешението за строеж данни за жалбоподателите безспорно имат качеството на лични данни за лицата.

По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД събирането и употребата на лични данни са действия по обработването им и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по административната преписка доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателите са собственици на имот УПИ VI-1078 с кв. 31 по плана на гр. С. Не е спорно, че въз основа на подадено от О. и Г.Ж. заявление с вх. № В-5591/16.07.2015 г. за издаване на разрешение за строеж по чл. 147 от ЗУТ на „Ограда с плътна част 0.60 м., разположена по равно в УПИ V-1079 и УПИ VI-1078 с кв. 31 по плана на гр. С.“ е издаденото разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г., по описа на община С. Видно от съдържанието на разрешението е, че съдържа лични данни и на жалбоподателите и същите са посочени като възложители на строеж „Ограда с плътна част 0.60 м., разположена по равно в УПИ V-1079 и УПИ VI-1078 с кв. 31 по плана на гр. С., като оградата се разположи по равно и в двата имота“. Не е спорно, че жалбоподателите не са подавали заявление за издаване на разрешението, а заявлението е подадено от собствениците на УПИ V-1079 по плана на гр. С.

Съгласно чл. 48, ал. 3 от ЗУТ оградите към съседни урегулирани поземлени имоти се разполагат в равни части и на двата имота. А възложителят съгласно разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ е „собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон“. В тази връзка и предвид обстоятелството, че строежа - оградата предмет на разрешителното следва да се разположи по равно в двата имота, имота на семейство Ж. и имота на жалбоподателите се налага извода, че жалбоподателите имат качеството на възложители по смисъла на разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ.

Предвид горното и разпоредбите на ЗУТ се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателите за целите на Разрешение за строеж № 105/22.07.2015 г. е законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД, а именно в изпълнение на нормативно установено задължение на община С., при издаване на разрешението за строеж да индивидуализира безспорно възложителите, като в издаденото разрешение посочи техни лични данни.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия се налага извода, че макар да не е налице съгласие на жалбоподателите за обработване на личните им данни за конкретната цел, то същото не е необходимо и липсата му не влече незаконосъобразност на обработването предвид наличието на друго от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. В тази връзка изложените от страна на жалбоподателите твърдения в обратна насока са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Остава без уважение жалба рег. № Ж-376/07.09.2015 г., подадена от М.Я.Т. и В.Я.Г., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-451/2015 г.

София, 25.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 06.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разглежда по същество жалба рег. № Ж-451/22.10.2015 г., подадена от В.Д.С.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от В.Д.С., в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните й данни от „Е.К.Б.“ ЕООД във връзка със събиране на парични задължения към дружеството. Жалбоподателката информира, че е била представител на Е., но „още преди 4 години“ е уведомила своя координатор и е прекратила

дейността си, като след това не се е свързвала с координатора си. Г-жа В.Д.С. е категорична, че не е извършвала поръчки от свое име и чрез своя клиентски номер. В тази връзка счита, че е налице злоупотреба с личните ѝ данни, а именно разпространението им до трети лица и използването им от тях. Жалбоподателката желае дружеството да преустанови обработването на личните ѝ данни и да ги заличи от системата си.

Жалбата е адресирана и до „Е.К.Б.“ ЕООД. Към нея са приложени относими по случая доказателства, в това число и получена от жалбоподателката фактура за задължения № 14287916/27.04.2015 г., уведомително писмо № 2015976/31.07.2015 г. и покана № 2015976/27.08.2015 г. от „К.Б.“ ЕООД.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Е.К.Б.“ ЕООД е изискано писмено становище и представяне на относими доказателства.

В отговор от дружеството изразяват становище за неоснователност на жалбата, предвид наличието на посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването на личните данни на жалбоподателката и молят Комисията да остави жалбата без уважение.

От дружеството информират, че предлагат козметични продукти на принципа на директни продажби – чрез каталог, а представителите – крайните клиенти на които продават продуктите си, са независими физически лица, които следва да се регистрират, за да получат отстъпки от каталожните цени на предлаганите продукти. Допълват, че „след получаване на потребителски номер, всеки представител сам си създава онлайн регистрация за достъп до електронната система на Е.“ и „за да може да извършва поръчки, които могат да се подават само по електронен път, представителя използва заложена от него парола за достъп до системата“, а „плащането на закупените продукти става след като поръчаната стока вече е получена от представителя“.

Информират, че жалбоподателката има търговски взаимоотношения с дружеството относно продажбата на продукти на Е., по повод които има задължения към дружеството относно „пуснати от нейно име поръчки на 26.03.2015 г. и на 15.04.2015 г.“, същите получени на адрес *****. От дружеството сочат, че жалбоподателката е представител на дружеството от 2011 г. и „видно от подписан договор между г-жа В.Д.С. и Е., под формата на регистрационна карта, жалбоподателката е дала доброволното си съгласие Е. да събира и обработва личните ѝ данни, като се е подписала на 07.06.2011 г. в регистрационната карта, под следния текст: С подписа си под настоящата регистрационна карта декларирам: Че съм запознат/а и приемам условията за продажба на Е., описани на гърба на регистрационната карта, както и че съм съгласен/а да получавам търговски съобщения от Е. по електронната поща или по друг начин; Че след като ми е дадена информацията по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД, съм съгласен/а да предоставя личните си данни на Е. Също така заявявам, че съм съгласен/а, при необходимост, Е. да предоставя моите лични данни на трето лице, с което има сключен договор с цел осъществяване на посредничество и събиране на евентуално просрочени от мен суми.“

В заключение от дружеството считат, че са коректни в отношенията си с жалбоподателката и законосъобразно обработват личните ѝ данни, предвид наличието на изразено от нея изрично съгласие и допълват, че „ако има злоупотреба от трето лице с личните данни на г-жа Самарджијева, то това е станало поради неправомерен достъп на трето лице до потребителското име и парола на жалбоподателката, а не поради нерегламентирано предоставяне от Е. на личните ѝ данни.“

Към становището са приложени относими доказателства, в това число регистрационна карта и фактури за задължения.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-451/22.10.2015 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателката, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което същата е редовна.

От събраните по преписката доказателства се налага извода, че жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателката от „Е.К.Б.“ ЕООД „чрез разпространението им до трети лица и използването им от тях“, както и искането на жалбоподателката дружеството да заличи личните ѝ данни и да преустанови обработването им. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай администратор на лични данни е „Е.К.Б.“ ЕООД. С оглед представените по преписката доказателства и в частност представено от жалбоподателката уведомително писмо № 2015976/31.07.2015 г. и покана № 2015976/27.08.2015 г. от „К.Б.“ ЕООД се установи, че „К.Б.“ ЕООД, обработва лични данни на жалбоподателката за събиране на задълженията ѝ към „Е.К.Б.“ ЕООД.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявления за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 39194 и № 291676.

На проведено на 16.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – В.Д.С. и ответни страни – „Е.К.Б.“ ЕООД и „К.Б.“ ЕООД.

В хода на производството от „К.Б.“ ЕООД е ангажирано становище с приложени към него относими доказателства. От дружеството уведомяват, че въз основа на сключен на 01.06.2014 г. между „К.Б.“ ЕООД и „Е.К.Б.“ ЕООД договор за събиране на просрочени вземания на 02.07.2015 г. задължението на г-жа В.Д.С. към „Е.К.Б.“ ЕООД е възложено за събиране на дружеството и допълват, че в изпълнение на задълженията си по договора дружеството е изпратило до жалбоподателката две уведомителни писма за наличието на задължение. От „К.Б.“ ЕООД твърдят, че на 25.09.2015 г. „Е.К.Б.“ ЕООД е изтеглило поръчката за събиране на вземанията си към жалбоподателката и данните на жалбоподателката са заличени от базата данни на „К.Б.“ ЕООД и дружеството е преустановило обработването им.

В хода на производството г-жа В.Д.С. информира, че е уведомена от „Е.К.Б.“ ЕООД, че дългът ѝ „е опростен“ и допълва, че поддържа жалбата си предвид обстоятелството, че няма отговор на искането ѝ за заличаване на личните ѝ данни от базата данни на дружеството.

На проведено на 06.04.2016 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателката – редовно уведомена, не се явява, не се представлява.

„К.Б.“ ЕООД – редовно уведомено, не се представлява.

„Е.К.Б.“ ЕООД - редовно уведомено, представлява се от адв. Ф. от Софийска адвокатска колегия, която оспорва жалбата. Процесуалният представител на дружеството представя и Комисията приема заверено копие на сключен между „Е.К.Б.“ ЕООД и „К.Б.“ ЕООД договор за събиране на вземания, писмо изх. № 391/05.04.2016 г. от „К.Б.“ ЕООД до „Е.К.Б.“ ЕООД за заличаване на личните данни на г-жа В.Д.С. от системата на „К.Б.“ ЕООД и преустановяване на тяхното обработване, както и писмо с изх. № 36476/12.11.2015 г. адресирано от „Е.К.Б.“ ЕООД до г-жа В.Д.С. „за опрощаване“ на задължението. Адвокат Ф. заявява, че предвид договорните отношения между пълномощника ѝ

и жалбоподателката личните данни на г-жа В.Д.С. се обработват – съхраняват от дружеството, тъй като същата е „спящ представител“ и не е заявила желанието си дружеството да заличи данните ѝ данни. Адвокат Ф. поддържа депозираното в хода на производството писмено становище и допълва, че дружеството е предприело технически и организационни мерки за защита на личните данни на представителите на дружеството от неправомерен достъп и употреба и в тази връзка моли Комисията да остави жалбата на г-жа В.Д.С. без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-451/22.10.2015 г. е частично основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД трите имена, адрес на физическото лице и информация касаяща икономическата му идентичност, в случая наличието на парично задължение, безспорно имат качеството на лични данни, а предоставянето им е действие по обработване на данни по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД и следва да се извършва съобразно с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по преписката доказателства се установи, а и между страните не е спорно, че жалбоподателката е имала договорни отношения с „Е.К.Б.“ ЕООД и е представител на дружеството от 2011 г. във връзка с предлагани от същото козметични продукти. Видно от представената регистрационна карта, жалбоподателката е дала съгласието си дружеството да събира и обработва личните ѝ данни, като се е подписала на 07.06.2011 г. в регистрационната карта, с което е декларирала, че е запозната с условията за продажба и е съгласна дружеството да предоставя личните ѝ данни на трето лице с цел събиране на просрочени суми.

Видно от фактури № 0014247880/26.03.2015 г. и № 0014272528/15.04.2015 г. жалбоподателката има задължения към дружеството относно получени продукти описани във фактурите. Не е спорно, че за целите на събиране на задълженията личните данни на жалбоподателката са предоставени от „Е.К.Б.“ ЕООД на „К.Б.“ ЕООД. Отношенията между дружествата са уредени съобразно разпоредбата на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД, а именно със споразумения от 01.06.2014 г. с предмет „събиране на неизплатени дългове от длъжници“ на „Е.К.Б.“ ЕООД, видно от съдържанието на което „К.Б.“ ЕООД обработва личните данни на длъжниците на „Е.К.Б.“ ЕООД, в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на администратора на лични данни – „Е.К.Б.“ ЕООД. В тази връзка следва да се отбележи, че законодателят допуска администраторът на лични данни да обработва личните данни сам или чрез обработващ личните данни.

Обработването на личните данни на жалбоподателката, чрез действия по предоставянето им от „Е.К.Б.“ ЕООД на „К.Б.“ ЕООД и обработването им от последното за събиране на вземания на жалбоподателката към „Е.К.Б.“ ЕООД е законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването визирани в чл. 4, ал. 1, т. 2 и 3 от ЗЗЛД.

Наличието на договорни отношения между администратора на лични данни – „Е.К.Б.“ ЕООД и физическото лице – г-жа В.Д.С., чиито лични данни се обработват за целите на договора е условие за допустимост при обработването на личните данни на физическото лице по основание

от чл. 4, ал. 1, ал. 3 от ЗЗЛД. Обработването е необходимо за изпълнение на задължение по договор, по който физическото лице за което се отнасят данните е страна. В конкретния случай видно от издадените фактури/месечни сметки, жалбоподателката е имала ликвидни и изискуеми задължения към дружеството за ползвани по договора услуги.

Налице е и хипотезата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД за допустимост на обработване на лични данни, а именно изричното съгласие на физическото лице – г-жа В.Д.С., за което се отнасят личните данни, същите да бъдат предоставени на трети лица за целите на събиране на вземания по договора.

Обработването, чрез действия по предоставяне на личните данни на жалбоподателката на трето лице – „К.Б.“ ЕООД, различно от администратора на лични данни – „Е.К.Б.“ ЕООД е извършено при наличието на изразено съгласие, обективизирано в подписаната от г-жа В.Д.С. регистрационна карта. Видно от съдържанието ѝ е, че съдържа клауза за съгласие за предоставяне на личните ѝ данни от „Е.К.Б.“ ЕООД на трети лица с цел осъществяване на посредничество и събиране на евентуално просрочени суми.

С оглед гореизложеното се налага извода, че личните данни на жалбоподателката, са обработени от „Е.К.Б.“ ЕООД чрез действия по предоставянето им на „К.Б.“ ЕООД законосъобразно, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД и при спазване на принципите разписани в чл. 2, ал. 2 от закона. Личните данни са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

В тази връзка следва да се отбележи, че дружеството е предприело технически и организационни мерки за защита на лични данни на жалбоподателката, предвид обстоятелството, че както тя, така и всеки друг представител сам създава онлайн регистрация за достъп до електронната система на дружеството, за да може да извършва поръчки, които могат да се подават само по електронен път, чрез използване на заявената от представителя парола за достъп до системата.

Предвид събраните по преписката доказателства и в частност обстоятелството, че към момента на постановяване на решението жалбоподателката няма изискуеми задължения към дружеството, видно от писмо изх. № 36476/12.11.2015 г., по описа на „Е.К.Б.“ ЕООД, Комисията намира, че искането на г-жа В.Д.С. „Е.К.Б.“ ЕООД да заличи личните ѝ данни е основателно. С оглед обстоятелството, че е отпаднало основанието за тяхното обработване и е налице заявление по чл. 28 а от ЗЗЛД за заличаване, същото обективизирано в жалбата на г-жа В.Д.С. до КЗЛД и до дружеството, по което заявление дружеството не се е произнесло в предвидените в ЗЗЛД срокове, Комисията приема за основателна жалбата в тази ѝ част. Предвид оперативната си самостоятелност Комисията счита за целесъобразно да издаде задължително предписание на дружеството да заличи личните данни на жалбоподателката.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-451/22.10.2015 г., подадена от В.Д.С., за основателна в частта ѝ относно искането на жалбоподателката за заличаване на личните ѝ данни от „Е.К.Б.“ ЕООД.

2. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД издава задължително предписание на „Е.К.Б.“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление *****, в качеството му на администратор на лични данни, да заличи личните данни на жалбоподателката, поради отпаднало основание за тяхното обработване.**

3. Определя срок за изпълнение на задължителното предписание – един месец от получаване на решението, като задължава администратора на лични данни да уведоми и да представи пред Комисията доказателства за изпълнението му.

4. Остава без уважение жалбата в останалата ѝ част, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-470/15 г.

София, 26.05.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Мария Матева, на открито заседание, проведено на 20.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), разгледа жалби с рег. № Ж-470/30.10.2015 г. и рег. № Ж-476/02.11.2015 г., подадени от Н.Б.Н. срещу Общинска изборителна комисия - Дряново.

Жалбоподателят уведомява, че на 25.10.2015 г. - вечерта, след приключване на изборния ден, ОИК - Дряново е обявила на официалната си интернет страница <https://oik712.cik.bg> Решение за избиране на общински съветници за община Дряново (Приложение № 85-МИ), в резултат на проведения избор за общински съветници.

Сочи се, че на две места в решението са публикувани трите имена на лицата, избрани за общински съветници, заедно с единният граждански номер на всяко от тях.

Господин Н.Б.Н. информира, че на 26.10.2015 г., публикуваното на 25.10.2015 г. решение на ОИК е заменено с Решение № 134-МИ/26.10.2015 г., с което е обявена същата информация, но при заличаване на единните граждански номера на избраните за общински съветници.

Жалбоподателят изтъква, че съгласно чл. 86 от Изборния кодекс (ИК) ОИК поддържа интернет страница, на която публикува незабавно решенията си, пълните протоколи от заседанията си, предварителните и окончателните резултати от изборите в съответния изборен район, включително от машинното гласуване, сканираните протоколи от СИК и други документи и данни. На интернет страницата комисията публикува и всички публични регистри, водени от нея при спазване на Закона за защита на личните данни.

Според господин Н.Б.Н. безспорно е, че ЕГН-тата на гражданите на Република България са лични данни по смисъла на ЗЗЛД и те следва да бъдат защитени и обработени законосъобразно и добросъвестно.

Подчертава се, че за един немалък период от време, публикуваното решение на ОИК - Дряново, съдържащо ЕГН-то на жалбоподателя, е било достъпно за неограничен кръг субекти, потребители на интернет, които са могли свободно да получат информация за личните му данни.

Жалбоподателят счита, че с горното ОИК - Дряново съществено е нарушила разпоредбите на ЗЗЛД, ИК, ЗГР и други законови и подзаконови нормативни актове и е дала възможност широк

кръг лица да разполагат с ЕГН-то му, което да употребят за едни или други цели.

Към жалбата е приложено копие от Решение за избиране на общински съветници (Приложение № 85-МИ) за община Дряново, с публикуван ЕГН - разпечатка от сайта на ОИК.

Изготвено е писмо рег. № П-10930/23.12.2015 г., с което от ОИК - Дряново е изискано становище, ведно с относимите към случая доказателства, което е депозирано в КЗЛД под рег. № П-91/07.01.2016 г.

Според становището, видно от приложеното решение, същото е от 26.10.2015 г., тоест няма как да бъде публикувано 25.10.2015 г. на сайта www.dryanovo.me, до който ОИК - Дряново няма администраторски достъп. Сочи се, че въпросното решение е взето в условията на денонощен 30 часов работен ден, с огромна натовареност и стрес на членовете на ОИК.

От ОИК – Дряново не оспорват жалбата на Н.Б.Н. в частта за публикуваните лични данни на избраните общински съветници, но информират, че решението е било сканирано и изпратено към сайта на ЦИК на 26.10.2015 г. към 11.00 часа и свалено още същия ден, след установяване на допуснатата грешка, извършена вследствие невнимание и прекомерна умора.

В чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушение на правата им по ЗЗЛД.

Жалбите, подадени от Н.Б.Н. срещу ОИК - Дряново отговарят на нормативно установените изисквания, поради което са редовни. Жалбите се подадени от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл. 38, ал.1 от ЗЗЛД, поради което се явява допустими. Жалбите са насочени срещу ОИК – Дряново - администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

На свое редовно заседание, проведено на 06.04.2016 г. КЗЛД приема жалби с рег. № Ж-470/30.10.2015 г. и рег. № Ж-476/02.11.2015 г., подадени от Н.Б.Н. срещу Общинска избирателна комисия – Дряново за допустими. На основание чл. 32 от АПК жалби с рег. № Ж-470/30.10.2015 г. и с рег. № Ж-476/02.11.2015 г., са обединени от комисията за разглеждане в едно общо производство, в което на основание чл. 38, ал 3 от ПДКЗЛДНА ОИК – Дряново е конституирана като ответна страна.

Доказателствените материали, събрани в хода на административното производство, заедно с направения анализ на относимите към случая нормативни разпоредби, навеждат на извода, че разгледана по същество, жалбата на господин Н.Б.Н. срещу ОИК – Дряново е основателна.

Според чл. 6, ал 1 от Изборния кодекс Централната избирателна комисия утвърждава образците на изборните книжа за всеки вид избор и при необходимост ги изменя, като книжата и техните изменения се обнародват в „Държавен вестник“ не по-късно от 55 дни преди изборния ден. Справка, извършена на сайта на ЦИК www.cik.bg, свидетелства, че сред образците на изборните книжа за провеждане на местни избори 2015 г. се съдържа и Приложение № 85-МИ, представляващо утвърден образец за изготвяне на Решение на ОИК за избиране на общински съветници. Установява се, че сред утвърдените от ЦИК реквизити на това решение са имената на общинските съветници и при алтернативност ЕГН или ЛН.

Същевременно, независимо от задълженията, вменени на ОИК с Изборния кодекс, законодателят е указал на комисиите, че незабавното публикуване в интернет пространството на решенията, пълните протоколи от заседанията, предварителните и окончателните резултати от изборите, включително от машинното гласуване, сканираните протоколи от СИК и други документи и данни, следва да се осъществява в съответствие със Закона за защита на личните данни, следвайки принципите, обективирани в този закон и при предприемане на нужните технически и организационни мерки за защита на личните данни на физическите лица от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Действително, единният граждански номер на физическото лице, избрано за общински съветник, представлява задължителен реквизит на решението, издадено от ОИК – Дряново, но при

публикуване на решението в интернет, фигуриращия в него ЕГН на жалбоподателя е следвало да бъде своевременно заличен.

Може да се направи извод, че личните данни на господин Н.Б.Н. са обработени от ОИК - Дряново, неправомерно, като са разпространени, без правно основание, без да са предприети необходимите технически и организационни мерки за защита им от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване, което представлява нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни като взе предвид фактите и обстоятелствата, изнесени в настоящето административно производство и на основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД,

РЕШИ:

1. Обявява жалби с рег. № Ж-470/30.10.2015 г. и рег. № Ж-476/02.11.2015 г., подадени от Н.Б.Н. срещу Общинска избирателна комисия - Дряново за основателни.

2. На основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни налага на Общинска избирателна комисия - Дряново с адрес: град Дряново, 5370, ул. „Бачо Киро” № 19, административно наказание – имуществена санкция, в размер на 500 (петстотин) лева, за това че в качеството си на администратор на лични данни е обработила личните данни на Н.Б.Н. в нарушение на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

След влизане в сила на настоящето решение, сумата по наложеното наказание да бъде внесена в брой в касата на Комисията за защита на личните данни, гр. София, бул. “Акад. Иван Гешов”-№ 15 или преведена по банков път: Банка **БНБ- ЦУ IBAN: BG18BNBG96613000158601 BIC BNBGBGSD** - Комисия за защита на личните данни, Булстат 130961721.

Решението да се съобщи на заинтересованите лица по реда на АПК.

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14 дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни, пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-11/2016 г.

София, 09.06.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-11/12.01.2016 г., подадена от П.Д.Х.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от П.Д.Х., чрез адв. П. от Адвокатска колегия – Варна, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните му данни от „Б.Т.К.“ (БТК) ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

Жалбоподателят информира, че е имал договорни отношения с мобилния оператор, които е прекратил с отправено до дружеството едномесечно предизвестие и допълва, че е заплатил всички задължения към дружеството и върнал оборудването, което му е предоставено, като за целта е съставен приемо-предавателен протокол № 0012469577/25.05.2015 г. Сочи, че през месец август 2015 г. получил покана от БТК ЕАД за доброволно плащане на просрочено задължение в размер на 394,69 лв. по фактура № 1187482719/01.08.2015 г., а на 07.10.2015 г. получил извънсъдебна покана от „Ф.П.К.“ ООД за събиране на задължението към мобилния оператор.

Господин П.Д.Х. е категоричен, че няма задължения към дружеството и допълва, че на 23.10.2015 г. подал до БТК ЕАД заявление по чл. 28 от ЗЗЛД, в отговор на което от БТК ЕАД го информирали, че „няма непогасени задължения към дружеството“ и „основание за предоставяне на личните му данни на трето лица за БТК ЕАД не е възниквало – нито по време на действие на прекратените договори, нито след момента на прекратяването им“.

Жалбоподателят счита, че е налице неправомерно предоставяне на личните му данни от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и моли Комисията да ангажира административно-наказателната отговорност на дружествата за нарушение на правата му по ЗЗЛД.

Към жалбата са приложени относими доказателства.

В условията на залегналото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от БТК ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД са изискани писмени становища и представяне на относими доказателства.

В отговор от „Ф.П.К.“ ООД е ангажирано становище за неоснователност на жалбата. От дружеството твърдят, че личните данни на жалбоподателя са предоставени на „Ф.П.К.“ ООД от БТК ЕАД за целите на събиране на задължение на жалбоподателя към мобилния оператор и допълват, че „случая на г-н П.Д.Х. е изтеглен от БТК ЕАД и вече не се обработва от „Ф.П.К.“ ОО, а „личните данни на П.Д.Х. са изтрети от системата на дружеството и след изпращането на извънсъдебната покана до жалбоподателя, други действия по случая не са предприети“. От дружеството сочат, че отношенията между „Ф.П.К.“ ООД и БТК ЕАД са уредени с договор № 27262/17.05.2010 г. за извънсъдебно събиране на неизплатени в срок суми от неизрядни длъжници на мобилния оператор и приложено към договора Тристранно допълнително споразумение от 02.07.2012 г.

В хода на производството от БТК ЕАД е изразено становище за неоснователност на жалбата, ведно с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че жалбоподателят е бил абонат на БТК ЕАД по договор за пакетна услуга VIVACOM Trio IPTV(телевизия)-+FiberNet (интернет)+Mobi(мобилна гласова услуга с номер *****), който е прекратен на 20.05.2015 г., след изтичане на подадено на 20.04.2015 г. 30-дневно предизвестие за прекратяване на договора. Допълват, че заявлението съдържа изричен текст за съгласие на абоната личните му данни да бъдат обработвани от БТК ЕАД за целите на сключения договор, както и да бъдат предоставяни на трети лица с цел събиране на дължими суми. От дружеството допълват, че предоставеното при инсталиране на услугата оборудване е върнато от абоната на 25.05.2015 г., 5 дни след прекратяване на договора и „понеже връщането на оборудването не е в 30-дневния срок на предизвестиято за прекратяване, нито незабавно след изтичането му, автоматично е начислена неустойка за невърнато оборудване“. Сочат, че „на 03.09.2015 г. това задължение е възложено за извънсъдебно събиране на „Ф.П.К.“ ООД“ и допълват, че след подадена от г-н П.Д.Х. жалба БТК ЕАД е извършило „корекция и сумата за неустойката е сторнирана“ и отразена в кредитно известие № 1192945942/26.10.2015 г. От дружеството считат, че не е налице нарушение на правата на жалбоподателя и молят Комисията да остави жалбата без уважение, като неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-11/12.01.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет обработване на личните данни на жалбоподателя, чрез действия по предоставянето им от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД и обработването им от последното за целите на събиране на задължения на г-н П.Д.Х. към мобилния оператор. С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай и предвид събраните по преписката доказателства се налага извода, че администратор на лични данни е БТК ЕАД, а „Ф.П.К.“ ООД има качеството на обработващ личните данни на жалбоподателя от името и за сметка на администратора на лични данни.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и са регистрирани като администратори на лични данни съответно с идент. № 14414 и № 316676.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – П.Д.Х. и ответни страни – БТК ЕАД и „Ф.П.К.“ ООД.

На проведено на 27.04.2016 г. заседание на КЗЛД, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят – редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

„Ф.П.К.“ ООД – редовно уведомено, не се представлява.

„Б.Т.К.“ ЕАД - редовно уведомено, представлява се от юрисконсулт П., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-11/12.01.2016 г. е основателна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и като такова следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

С оглед събраните по преписката доказателства Комисията счита, че обработването на лични данни на жалбоподателя чрез предоставянето им от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране

на задължение към мобилния оператор е незаконосъобразно и в нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД. Същото е извършено без да е налице нито една от посочените в цитираната разпоредба предпоставки за допустимост на обработването, в резултат на което са нарушени правата на физическото лице, сезирало КЗЛД.

Видно от събраните по преписката доказателства жалбоподателят е бил страна по сключен с БТК ЕАД договор за пакетна услуга VIVACOM Trio IPTV(телевизия)-+FiberNet (интернет)+Mobi(мобилна гласова услуга с номер *****), прекратен на 20.05.2015 г., след подадено от жалбоподателя едномесечно предизвестие. Не е спорно, че представеното от дружеството оборудване по договора е върнато на 25.05.2015 г., обстоятелство което е отразено в приемо-предавателен протокол № 0012469577/25.05.2015 г., подписан от жалбоподателя и от служител на дружеството. Страните не спорят, че личните данни на жалбоподателя са предоставени от мобилния оператор на „Ф.П.К.“ ООД на 03.09.2015 г. с цел събиране на задължение на г-н П.Д.Х. към БТК ЕАД.

Видно от събраните доказателства към дата на предоставяне на данните от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД, а и преди това към дата съставяне на фактурата № 1187482719/01.08.2015 г., жалбоподателят не е имал задължение към дружеството за невърнато оборудване, факт който се потвърждава, както от приемо-предавателния протокол за връщане на оборудването и становището на дружеството, така и от кредитна сметка № 1192945942/26.10.2015 г. относно корекция на неустойка за IPTV оборудване.

Обратно на тезата на дружеството и предвид обстоятелството, че жалбоподателят е върнал предоставеното му оборудване два месеца преди издаване на фактурата за задължение за неустойка за невърнато оборудване и три месеца преди предоставяне на данните му на колекторската фирма, се налага извода, че не е налице посочено в чл. 4, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД условие за допустимост на предоставянето, тъй като към дата на предоставяне на данните, жалбоподателят не е имал задължения към БТК ЕАД и следователно обработването на лични данни не е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който той е бил страна.

Комисията намира за неоснователни и не споделя твърденията на процесуалния представител на мобилния оператор, че „интересът на администратора на лични данни се явява преимуществен пред този на физическото лице, защото то се явява неизправна страна по договор с администратор на лични данни“ и счита, че дружеството не може и не следва да черпи права от собственото си неправомерно поведение, тъй като оборудването, видно от доказателствата, е върнато от жалбоподателя още на 25.05.2015 г., два месеца преди издаване на фактурата за начислена неустойка за невърнато оборудване. Отделно от това следва да се посочи, че видно от съдържанието на подписаното между страните допълнително споразумение за прекратяване на договора „в случай, че при предоставяне на услугата БТК ЕАД е предоставило на абоната оборудване, абонатът се задължава да върне така предоставения при активиране на услугата пълен пакет оборудване в срок от 30 дни, считано от датата на прекратяване на договора“. Съгласно цитираната клауза срокът тече не от дата на подаване на предизвестията за прекратяване на договора, както приема БТК ЕАД, а от дата на прекратяване на договора. В тази връзка и предвид обстоятелството, че договорът е прекратен на 20.05.2015 г. следва извода, че оборудване е върнато в рамките на указания от оператора срок - 30-дневен от дата на прекратяване на договора, следователно не са налице условия за начисляване на неустойка за невърнато оборудване.

Комисията счита, че за предоставянето на лични данни на жалбоподателя от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД за целите на събиране на задължение към мобилния оператор, не е налице и посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването. Безспорно е, че жалбоподателят е декларирал, с подписване на заявлението за прекратяване на договора, съгласие за предоставяне на личните му данни от БТК ЕАД на трети лица за целите на събиране на дължими от абоната суми към БТК ЕАД, но предвид обстоятелството, че същия е върнал оборудването и то в сроковете посочени от оператора се налага извода, че г-н П.Д.Х. няма качеството на длъжник на мобилния оператор, следователно за дружеството не е налице правопораждащия факт за предоставяне на данните му на

колекторската фирма за събиране на задължение.

Не са налице и посочените в чл. 4, ал. 1, т. 1, 4, 5 и 6 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. Предоставянето на личните данни на жалбоподателя от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД не е извършено в изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни, не е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито за изпълнение на задача в обществен интерес или за упражняване на правомощия, предоставени на администратора със закон. В тази връзка се налага извода, че предоставянето на лични данни на жалбоподателя в от БТК ЕАД на „Ф.П.К.“ ООД, за целите на събиране на задължение на г-н П.Д.Х. към мобилния оператор, е извършено без наличие на нито едно от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването.

В рамките на оперативната си самостоятелност Комисията счита, че с оглед характера на констатираното нарушение налагането на принудителни административни мерки (задължително предписание или определяне на срок за отстраняване на нарушението) е нецелесъобразно и мерките са неприложими в случая, и в тази връзка налага на БТК ЕАД административно наказание за нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД, като счита, че същото ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на дружеството на установения правен ред.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-11/12.01.2016 г., подадена от П.Д.Х., за основателна.

2. На основание чл. 42, ал. 1 от ЗЗЛД налага на „Б.Т.К.“ ЕАД с ЕИК *, със седалище и адрес на управление ****, административно наказание – имуществена санкция в размер на 10 000 лв. (десет хиляди лева) за нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.**

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

След влизане в сила на решението, сумата по наложеното наказание да бъде преведена по банков път:

Банка БНБ - ЦУ

IBAN: BG18BNBG96613000158601

BIC BNBGBGSD

Комисия за защита на личните данни, БУЛСТАТ 130961721

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-39/2016 г.
София, 09.06.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-39/02.02.2016 г., подадена от Я.Л.Н.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Я.Л.Н., в която са изложени твърдения за нарушение на Закона за защита на личните данни от „Ф.Б.“ ЕООД, а именно непропорционално обработване на личните му данни във връзка сключен между страните договор за заем чрез „изискване на заверено копие от лична карта и последващо обработване на сканиран образ от личната карта“ и други данни съдържащите се в нея, като информация за пол, гражданство, ръст и цвят на очите на притежателя.

Жалбоподателят информира, че дружеството е администратор на лични данни, който предоставя бързи кредити чрез интернет сайта ****, като за получаване на кредита дружество изисква „заверено сканирано копие от лична карта“. Допълва, че е кандидатствал за отпускане на заем от „Ф.Б.“ ЕООД и в изпълнение на изискванията на дружество е изпратил на посочения от същото имейл адрес заверено сканирано копие на личната си карта, в резултат на което заемът му е отпуснат и предоставен. Жалбоподателят счита, че изискването на копие от личната карта и „обработването на снимката, пола, гражданството, ръста и цвета на очите, в качеството им на елементи от съвкупността от лични данни, идентифициращи едно лице“ за целите на сключения договор винаги се явява непропорционална обработка на личните му данни по смисъла на чл. 2 от ЗЗЛД и „не е необходимо нито за целите на дейността по предоставяне на бързи кредити, нито за целите на прилагането на мерки за предотвратяване на изпирането на пари“. В подкрепа на твърденията си г-н Я.Л.Н. се позовава и цитира Решение № 3530/13.03.2014 г. по адм. дело № 8261/2013 г. по описа на Върховен административен съд.

Към жалбата са приложени относими по случая доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „Ф.Б.“ ЕООД е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От „Ф.Б.“ ЕООД информират, че дружеството е финансова институция вписана в регистъра на Българската народна банка, която предоставя заеми съгласно Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние по ред и начин описан в Общите условия на дружеството и в съответствие с разпоредбите на Закона за мерките против изпиране на пари (ЗМИП) и Правилника по прилагане на Закона за мерките против изпирането на пари (ППЗМИП). Допълват, че между жалбоподателят и дружеството е сключен договор за заем № 340219/26.01.2016 г., във връзка с който жалбоподателя е предоставил личните си данни доброволно и е изразил съгласието си същите да бъдат обработвани за целите на договора, като е декларирал, че му е предоставена информацията по чл. 19, ал. 1 от ЗЗЛД и е уведомен за възможността за достъп и коригиране на личните му данни.

От дружеството твърдят, че предоставянето на копие от личната карта на жалбоподателя за нуждите на верификация на данните при сключване на договора за заем „се извършва при изрично съгласие на физическото лице, за което се отнасят данните, както и в рамките и изискванията на

закона“ и задължението на дружеството, в качеството му на кредитна институция и задължено лице по ЗМИП и ППЗМИП да идентифицира клиентите си и да проверява тяхната идентичност при установяване на търговски или професионални отношения, като мярка за превенция на използване на финансовата система за целите на изпиране на пари.

От дружеството допълват, че „след като за нуждите на идентификация е нужно, съгласно чл. 6 от ЗМИП, предоставяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и името, адреса, единния граждански номер, всички останали данни, в т.ч. снимката на лицето, пола, гражданството, ръста и цвета на очите му, съдържащи се в копие на личната карта, е следвало да бъдат предварително заличени от самото лице, притежател на документа за самоличност. Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

За да упражни правомощията си, Комисията следва да бъде валидно сезирана.

Жалба рег. № Ж-39/02.02.2016 г. съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД от физическо лице с правен интерес. Същата има за предмет непропорционално обработване на личните данни на жалбоподателя от „Ф.Б.“ ЕООД във връзка сключен между страните договор за паричен заем чрез „изискване на заверено копи от лична карта и последващо обработване на сканиран образ от личната карта“ и други данни съдържащите се в нея данни, като информация за пол, гражданство, ръст и цвят на очите на притежателя.

С жалбата е сезиран компетентен да се произнесе орган – КЗЛД, която съгласно правомощията си по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. В конкретния случай жалбата е насочена срещу „Ф.Б.“ ЕООД, което безспорно притежава качеството на администратор на лични данни по отношение на жалбоподателя.

От направена служебна справка в Електронния регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружеството е изпълнило задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД и е регистрирано като администратор на лични данни с идент. № 247990 и заявени два регистъра.

На проведено на 30.03.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Я.Л.Н. и ответна страна – „Ф.Б.“ ЕООД, в качеството му на администратор на лични данни.

На проведено на 27.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателят - редовно уведомен, не се явява, не се представлява.

Ответната страна – редовно уведомена, представлява се от юрисконсулт Й., която оспорва жалбата и моли Комисията да я остави без уважение.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-39/02.02.2016 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността

и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са определени условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването, при спазване на разписаните в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД принципи.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно се установи, че между страните е сключен договор за заем № 340219/26.01.2016 г., във връзка с който жалбоподателят е предоставил личните си данни доброволно и е изразил съгласието си същите да бъдат обработвани от дружеството за целите на договора. Не е спорно, че жалбоподателят е кандидатствал за отпускане на заема по електронен път и за целите на сключване на договора е предоставил/изпратил на посочен от дружеството имейл адрес заверено сканирано копие на личната му карта.

Предвид обема и вида на данните съдържащите се в личната карта се налага извода, че имат характера на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, с оглед обстоятелството, че лицето може да бъде безспорно индивидуализирано.

По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД събирането и съхранението на сканирано копие от личната карта на жалбоподателя са действия по обработване на съдържащите се в документа за самоличност лични данни и като такива следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

Обработването на лични данни на жалбоподателя, чрез събиране и съхранение на сканирано копие от личната му карта от „Ф.Б.“ ЕООД е законосъобразно с оглед възникналите между жалбоподателя, в качеството му на заемател и дружеството, в качеството му на заемодател, договорни правоотношения във връзка с договор за заем № 340219/26.01.2016 г. и изразеното от жалбоподателят изрично съгласие личните му данни бъдат обработвани за целите на договора.

Обработването е в изпълнение на нормативно установено задължение на дружеството, в качеството му на кредитна институция вписана в Регистъра на финансовите институции по чл. 3а, ал. 1 от ЗКИ под номер BGR00055, и задължено лице по ЗМИП и ППЗМИП да идентифицира клиентите си и да проверява тяхната идентичност, като мярка за превенция на използване на финансовата система за целите на изпиране на пари, чрез предоставяне на официален документ за самоличност на физическото лице (чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗМИП), снемане на копие от него (чл. 6, ал. 3 от ЗМИП) и съхраняването му за срок от 5 години (чл. 8, ал. 1 от ЗМИП).

Съгласно цитираните разпоредби идентифицирането на клиенти – физически лица и проверка на тяхната идентификация се извършва, чрез представяне на официален документ за самоличност и регистриране на неговия вид, номер, издател, както и името, адреса и единният граждански номер на лицето. Законодателят допуска (чл. 6, ал. 3 от ЗМИП) и снемане на копие от документа за самоличност за целите на идентификацията на клиентите – физически лица, в хипотезата, че данните съдържащи се в тях не са отразени точно в друг документ, съставен от финансовата институция. В тази връзка и предвид спецификата на конкретния случай и обстоятелството, че данните съдържащи се в личната карта на жалбоподателя и необходими за индивидуализирането му не са отразени в друг документ съставен от дружеството, се налага извода, че за дружеството е налице нормативно установено задължение да снесе копие от документа за самоличност на лицето, с оглед неговата идентификация.

Предвид разпоредбата на чл. 6, ал. 3 от ЗМИП се налага извода, че събирането на данни за лицето чрез копиране на документа за самоличност на жалбоподателя, в качеството му на страна по сключен с дружеството договор за заем е относимо, свързано със и ненадхвърля целите за които същите се събират, а именно за идентифициране на лицето и проверка на неговата идентичност съгласно разпоредбите на ЗМИП и ППЗМИП, като мярка за превенция на използване на финансовата система за целите на изпиране на пари. Данните са събрани за конкретни, точно определени и законни цели и няма данни да са обработени по начин несъвместим с тези цели.

Комисията не споделя и намира за неоснователни изложенията от жалбоподателя твърдения за непропорционално обработване на личните му данни чрез „изискване на заверено копие от лична карта и последващо обработване на сканиран образ от личната карта“ и други данни съдържащите се в нея, като информация за пол, гражданство, ръст и цвят на очите на притежателя, предвид обстоятелството, че същото е в изпълнение на нормативно установено задължение по чл. 6, ал. 3 от ЗМИП на администратора да снесе копие от официален документ за самоличност на лицето, какъвто е личната карта по смисъла на чл. 13 от Закона за българските документи за самоличност, както и да го съхранява за срок от пет години. В тази насока са и мотивите на цитираното от жалбоподателят Решение № 3530/13.03.2014 г. на Върховен административен съд, съгласно което „лицето по чл. 3, ал. 2 и 3 от ЗМИП, при идентификация на клиента или проверката ѝ, е длъжно да изиска официален документ за самоличност, съдържащ снимката му, както и да направи копие от него, ако такова не е направено преди това“.

С оглед гореизложеното се налага извода за законосъобразно обработване на личните данни на жалбоподателя от страна на „Ф.Б.“ ЕООД, при наличие на условията за допустимост на обработването посочени в чл. 4, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗЗЛД. Личните данни на жалбоподателя са обработени в съответствие с принципите, визирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД, събрани са за точно определени, конкретни и законни цели, същите са съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват и няма данни да са обработени допълнително по начин несъвместим с тези цели.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-39/02.02.2016 г., подадена от Я.Л.Н. срещу „Ф.Б.“ ЕООД, като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ

№ Ж-82/2016 г.

София, 09.06.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.05.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, постави за разглеждане жалба рег. № Ж-82/29.02.2016 г., подадена от Д.Г.Г.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с жалба, подадена от Д.Г.Г., в която са изложени твърдения за злоупотреба с личните му данни и използването им без негово знание и

съгласие за сключване на договор за мобилни услуги с „М.“ ЕАД на 30.11.2015 г. Жалбата е подадена до Комисията за защита на потребителите откъдето е препратена за разглеждане по компетентност в КЗЛД.

Жалбоподателят информира, че на 14.01.2016 г. посетил офис на „М.“ ЕАД, за да заплати задълженията си за предоставени мобилни услуги, „да поднови действащ договор с мобилния оператор“ и да закупи нов мобилен апарат. Г-н Д.Г.Г. твърди, че след извършена справка и в отговор на подадена от него жалба до дружеството бил уведомен, че на 30.11.2015 г. в магазин на „Х.Т.“ ЕООД – търговски представител на „М.“ ЕАД, е сключен договор за мобилни услуги за срок от 24 месеца и е заявен нов тарифен план „Мтел Трансфер М“ за SIM карта с номер *****. Жалбоподателят твърди, че не е сключвал договор на 30.11.2015 г. за промяна на абонаментния си план, счита че личните му данни са използвани неправомерно и е налице извършено документно престъпление.

Към жалбата не са приложени доказателства.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от „М.“ ЕАД е изискано писмено становище.

В отговор е изразено становище за неоснователност на жалбата, с приложени към него относими доказателства. От дружеството информират, че жалбоподателят е абонат на „М.“ ЕАД във връзка с надлежно сключен между страните договор за мобилни услуги № 501939146/26.09.2013 г. за мобилен номер ***** с тарифен план „Мтел Икономичен“ и допълват, че „на 30.11.2015 г. поради техническа грешка на служител на „Х.Т.“ ЕООД е променен ползвания от жалбоподателя тарифен план. Сочат, че „са издадени кредитни известия към фактури от 10.12.2015 г., 12.01.2016 г. и 10.02.2016 г. за преизчисление на услугите и месечните абонаментни такси“ и твърдят, че услугата продължава да се ползва въз основа на договор № 501939146/26.09.2013 г.

С оглед изложените в жалбата твърдения за извършено документно престъпление и предвид обстоятелството, че подадената от г-н Д.Г.Г. жалба е препратена за разглеждане по компетентност и в Районна прокуратура (РП) – Ботевград, от последната е изискана информация за образуваното производство по случая, както и данни за хода му.

В отговор от Прокуратурата уведомяват, че по случая е образувана пр.преписка № 424/20156 г. и с постановление от 29.02.2016 г. на прокурор при РП-Ботевград е възложена проверка, която не е приключила.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

Подадената от Д.Г.Г. жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателя, естеството на искането, дата и подпис, с оглед което жалбата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че същата е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физическо лице с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на жалбата. В конкретния случай и с оглед събраните доказателства и изразените от страните твърдения се налага извода, че администратор на лични данни е „М.“ ЕАД, а „Х.Т.“ ЕООД е обработило личните данни на жалбоподателя в качеството си на обработващ личните данни от името и за сметка на мобилния оператор.

От направена служебна справка в Електронният регистър на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри се установи, че дружествата са изпълнили задължението си по чл. 17, ал. 1 от ЗЗЛД, подали са заявление за регистрация и са регистрирани като администратори на лични данни с идент. № 50151 и № 499.

С оглед събраните по административната преписка доказателства Комисията счита, че са налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК за спиране на образуваното административно производство. Съгласно цитираната норма административният орган спира административното производство, когато в хода му се разкрият престъпни обстоятелства, чието установяване е от значение за издаване на акта.

От събраните по административната преписка доказателства безспорно установи, че жалбоподателят е страна по сключен с „М.“ ЕАД договор се услуги № 501939146/26.09.2013 г. с тарифен план „Мтел Икономичен“, същия променен на „Мтел Трансфер М“ на 30.11.2015 г. в офис на „Х.Т.“ ЕООД – партньор на мобилния оператор, във връзка с който са издадени фактури за задължения от 10.12.2015 г., 12.01.2016 г. и 10.02.2016 г. и кредитни известие № 0647714959, 0647714961 и 0647714964 за „преизчисление на услугите и месечните абонаментни такси“. Жалбоподателят твърди, че не е сключвал договор за промяна на абонаментния план и не е предоставял съгласие за обработване на личните му данни за тази цел. Г-н Д.Г.Г. счита, че е извършено документно престъпление. Със случая е сезирана РП-Ботевград, образуваната е пр. пр. № 424/2016 г., разследването по която не е приключило.

Установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитието на образуваното пред Комисията производството и в следствие за постановяването на административен акт по съществото на жалбата. В зависимост от резултатите на предприетите следствени действия и установяването на инкриминираното деяние и извършителя му ще се установи дали обработването на свързаните с жалбоподателя лични данни може да се обвърже по категоричен начин с администратор на лични данни.

Водима от горното, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

1. Обявява жалба рег. № Ж-82/29.02.2016 г., подадена от Д.Г.Г. за допустима и конституира като страни в административното производство: жалбоподател - Д.Г.Г. и ответни страни - „М.“ ЕАД и „Х.Т.“ ЕООД.

2. На основание чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК спира административното производство, до отпадане на основаниято за спиране.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

РЕШЕНИЕ
№ Ж-1028/2014 г.
София, 09.06.2016 г.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 27.04.2016 г., на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, разгледа по същество жалба рег. № Ж-1028/12.11.2014 г., подадена от Д.М.В. и Д.В.В.

Административното производство е по реда на чл. 38 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Комисията за защита на личните данни е сезирана с подадена от Д. и Д.В. жалба, в която са изложени твърдения за неправомерно обработване на личните им данни от И.Т., във връзка с подадена до община Несебър молба за издаване на разрешение за строеж.

Жалбоподателите информират, че г-жа И.Т. е домоуправител на етажната собственост в която живеят и твърдят, че без знанието и съгласието им е използвала личните им данни и документи за собственост за подаване на молба с рег. № 102/27.02.2014 г. до община Несебър за издаване на разрешение за строеж. Твърдят, че не са полагали подписите си под молбата и подписите им са подправени.

В условията на залегалото в административния процес служебно начало и задължението на административния орган за служебно събиране на доказателства и изясняване на действителните факти от значение за случая, от община Несебър е изискана информация и доказателства за регистрирането на етажна собственост находяща се в *****. В отговор на което е представено удостоверение за регистрация на етажната собственост и заверено копие на уведомление № 94-00-808/10.10.2013 г. по Закона за управление на етажната собственост (ЗУЕС), подадено от И.П.Т. – управител на етажната собственост.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защита на лицата при обработването на личните им данни и при осъществяване на достъпа до тези данни, както и контрол по спазването на ЗЗЛД.

Подадената жалба съдържа задължително изискуемите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация, а именно: налице са данни за жалбоподателите, естеството на искането, дата и подписи, с оглед което жалбата е редовна.

От изложените в жалбата твърдения и от приложените доказателства може да се приеме, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, от физически лица с правен интерес. Жалбата е насочена срещу администратор на лични данни, следователно е от компетентността на КЗЛД, в чиито правомощия по чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е да разглежда жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

Наличието на администратор на лични данни е абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата. Разглежданата жалба е подадена срещу И.П.Т., която безспорно притежава качеството на администратор на лични данни в качеството ѝ на управител на етажна собственост.

На проведено на 04.11.2015 г. заседание на Комисията жалбата е приета за процесуално допустима и като страни в административното производство са конституирани: жалбоподатели – Д.М.В. и Д.В.В. и ответна страна – И.П.Т., в качеството ѝ на администратор на лични данни - управител на етажна собственост в *****.

Предвид наличието на предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК образуваното административно производство е спряно и решението за спиране е съобщено на страните.

На основание в чл. 55, ал. 1 от АПК и подадената от г-жа Д.В.В. молба производство е възобновено и е насрочено открито заседание за разглеждане на жалбата по същество.

С оглед изясняване на случая от правна и фактическа страна и на основание чл. 41, ал. 2 от АПК от община Несебър е изискано и от общината представят заверено копие на молба за строеж № 102/27.02.2014 г., ведно с приложените към нея документи.

В хода на административното производство ответната страна предоставя допълнителни доказателства относими към съществото на спора.

На проведено на 27.04.2016 г. заседание на Комисията, жалбата е разгледана по същество.

Жалбоподателите - редовно уведомени. Г-жа Д.В.В. се явява лично и с адв. А. от Софийска адвокатска колегия, последната процесуален представител и на г-н В., съгласно представено по преписката пълномощно. Поддържат жалбата и молят Комисията да постанови решение за основателността ѝ, като считат че е налице нарушение на разпоредбите на ЗЗЛД.

Ответната страна – редовно уведомена, явява се лично и оспорва жалбата, моли Комисията да я остави без уважение, като неоснователна.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административно-процесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти, имайки предвид събраните писмени доказателства и наведените от страните твърдения Комисията приема, че разгледана по същество жалба рег. № Ж-1028/12.11.2014 г. е неоснователна.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта на закона е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД, лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическото лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци.

По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД предоставянето на лични данни е действие по обработването им и следва да се извършва в съответствие с разпоредбите на ЗЗЛД.

В чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са разписани условията, при наличието, на които е допустимо обработването на лични данни на физическите лица. Законодателят е възприел, че обработването на лични данни на физически лица, следва да се извършва при наличието на поне едно от тези условия, което е предпоставка за законосъобразност на обработването.

От събраните по преписката доказателства се установи, че ответната страна, в качеството си на Председател на Управителен съвет на сградата в режим на етажна собственост, находяща се в *****, е подала в община Несебър заявление за издаване на разрешение за строеж с вх. № Х2-УТ-2752-4/25.02.2014 г. с предмет „Частично покриване със скатен покрив“ на сграда с административен адрес *****, в резултата на което е издадено разрешение за строеж № 102/27.02.2014 г., в което като възложители са посочени собствениците на имоти в сградата, в това число и Д.М.В. Към заявлението са приложени заверени копие на документи за собственост за недвижими имоти/апартаменти в сградата, в това число и заверено копие на нотариален акт № **** по описа на Районен съд – Несебър относно недвижим имот – собственост на г-н В., а именно апартамент № 7. В допълнение към заявлението за строеж и със заявление № 92-00-2752-1/05.12.2012 г. в общината са представени скица на имота и заверения копия на протоколи от проведени общи събрания в сградата в режим на етажна собственост, в това число и копие на Протокол № 6 от проведено на 19.11.2012 г. Общо събрание на собствениците на *****, в което се съдържат лични данни на жалбоподателката – г-жа Д.В.В.

В чл. 161, ал. 1 от Закон за устройство на територията е дадено легално определение съгласно което възложител е „собственикът на имота, лицето, на което е учредено право на строеж в чужд имот и лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон“. В тази връзка и предвид обстоятелството, че строежа „Частично покриване със скатен покрив на жилищен блок тип „Делфин“ със сладкарница“ находящ се в ***** касае сграда в режим на етажна собственост и решението за строежа е взето с изискуемото по ЗУЕС мнозинство се налага извода, че жалбоподателят г-н В., в качеството си на собственик на жилище в сградата имат качеството на възложители по смисъла на разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ЗУТ.

Предвид горното и разпоредбите на ЗУТ се налага извода, че обработването на личните данни на жалбоподателя г-н В. за целите на издаване на Разрешение за строеж № 102/27.02.2014 г., по описа на община Несебър е законосъобразно в съответствие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД.

Налице е и посоченото в чл. 4, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД условие за допустимост на обработването, а именно обработването на лични данни на жалбоподателите г-жа и г-н В., чрез действия по предоставяне на документи в които същите се съдържат – протокол от Общо събрание проведено на 19.11.2012 г. и копие на нотариален акт на апартамент № *, предоставени от Председателя на Управителния съвет на етажната собственост на община Несебър, е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни, които са преимуществени пред интересите на физическите лица, за които се отнасят данните, предвид наличието на взето с изискуемото мнозинство по ЗУЕС решение на Общото събрание на етажната собственост за строеж на скатен покрив на сградата.

В тази връзка и предвид обстоятелството, че условията посочени в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД са алтернативно изброени и за законосъобразността на обработване е необходимо наличието на поне едно от тези условия се налага извода, че макар да не е налице съгласие на жалбоподателите за обработване на личните им данни за конкретната цел, то същото не е необходимо и липсата му не влече незаконосъобразност на обработването предвид наличието на друго от посочените в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД условия за допустимост на обработването. В тази връзка изложените от страна на жалбоподателите твърдения в обратна насока са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

Водима от горното и на основание чл. 38, ал. 2, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, Комисията за защита на личните данни,

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба рег. № Ж-1028/12.11.2014 г., подадена от Д.М.В. и Д.В.В., като неоснователна.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд - София - град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

СТАНОВИЩА НА КЗЛД

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ рег. № П - 2824/ 2016 г. гр. София, 17.05.2016 г.

ОТНОСНО: Искане с вх. № П-2824/12.04.2016 г. от г-н П.Р. директор на Дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ към Министерството на правосъдието с молба за становище от Комисията за защита на личните данни (КЗЛД).

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венцислав Караджов и членове: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков на заседание, проведено на 11.05.2016 г., разгледа искане за становище, подадено на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД от П.Р. - директор на Дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ към Министерството на правосъдието (МП). В искането е посочено, че се прилага копие от получено становище от дирекция „Консулски отношения“ на Министерство на външните работи във връзка с издирване на адрес на български гражданин в чужбина по повод образувано срещу него изпълнително производство в България и на бъдещо производство по признаване и изпълнение на българско съдебно решение в чужбина. Сочи се, че становището касае уредбата в Закона за защита на личните данни.

Отправена е молба за становище „по принцип как да се процедира в подобни случаи, когато е отправена молба от български физическо или юридическо лице, което има законен интерес, до Министерството на правосъдието, с искане за съдействие за издирване на адрес на български гражданин в чужбина във връзка с осъществяване на международна правна помощ по граждански и търговски дела, с оглед спазване на разпоредбите на Закона за защита на личните данни“.

Към искането са приложени:

1. копие на молба от А.Л. до г-н П.Р. - директор на дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ - Министерство на правосъдието, с вх. № 94- а- 42/22.02.2016 г. с искане за съдействие в издирване на лицето Н.Х.Б.с ЕГН *****, както и с молба за „съдействие по предстоящо производство и изпълнение за признаване и изпълнение на българските съдебни решения за граница и България“ – 2 листа.

2. копие на писмо изх. № 94-а- 42/16 от г-н П.Р. - директор на дирекция „Международно правно сътрудничество и европейски въпроси“ - МП до г-н Р.Л. - директор на дирекция „Консулски отношения“ – МВнР - писмото е неподписано – 1 лист

3. копие от писмо изх. № КО - 04-09-38 от 16.03.2016 г. от Министерството на външните работи, адресирано до Министерството на правосъдието, с копие до А.Л. - 2 листа;

С молбата вх. № 94- а- 42 до Министерство на правосъдието г-н А.Л. моли за съдействие в издирването на лицето Н.Х.Б.с ЕГН *****, за която твърди че е осъдена по негова молба от Благоевградски районен съд за сумата от 150 хиляди евро по граждански дела. Сочи се, че въз основа на заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по негова молба е образувано изпълнително дело от частен съдебен изпълнител А.Ц. с рег. № 701. Посочено е също, че частният съдебен изпълнител и сътрудниците му са се оказали в невъзможност да осъществят дейност по събираемостта, тъй като издирваното лице живее в Париж, Франция при дъщеря си. Посочен е адрес в Париж, както и телефонни номера. Отправена е молба за съдействие по „предстоящо производство и изпълнение и признаване и изпълнение на българските съдебни решения зад граница и България“.

В писмото с изх.№ КО- 04-09-38, 16.03.2016 г. от Министерството на външните работи до Министерството на правосъдието, с копие до А.Л. е посочено, че българската гражданка Н.Х.Б.е приела покана от страна на Посолството на Република България в Париж да се запознае със съдържанието на молбата и на 12 март 2016 г. е положила под документа собственоръчно своя подпис пред консулското длъжностно лице. В писмото се сочи, че отправената молба е изцяло от гражданско правен характер. Казва се, че по смисъла на ЗЗЛД Министерството на външните работи не може да предоставя за нуждите на физически лица информация, която съдържа лични данни. Казва се още, че тяхната поверителност е защитена според българското и европейското законодателство и може да бъде потърсена и предоставена само при наличие на писмено изразено съгласие от страна на лицето. Сочи се още, че в случаите, когато няма документ, съдържащ клауза за съгласие за последващо оповестяване на данните възниква правна пречка за тяхното разпространение. Изложена е тезата, че за целите та всякакви съдебни и наказателни процедури, предвидени в европейското законодателство, следва да се предприемат в съвкупност стандартните последователни стъпки пред компетентните френски власти.

Правен анализ:

Регламент №1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. урежда въпросите относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела. Той има за цел да улесни достъпа до правосъдие, по-специално чрез предоставяне на информация относно разпоредбите за компетентност на съдилищата и правилата за бързо и опростено признаване и изпълнение на съдебни решения по граждански и търговски дела, постановени в държавите членки. Регламентът заменя Регламент № 44/2001 (Регламент „Брюксел I“), който обаче продължава да се прилага към производства, започнали преди влизането в сила на Регламент № 1215/2012 на 10 януари 2015 г. Регламентът се прилага между всички държави членки на Европейския съюз, включително Република България и Република Франция. Регламентът определя съдилищата на коя държава членка са компетентни да се произнасят по граждански и търговски спорове, при които е налице международен елемент. В него се посочва, че решение, постановено в една държава членка, се признава в другите държави членка без изискване за специално производство. Съдебно решение, постановено в държава членка и подлежащо на изпълнение в тази държава членка, се изпълнява в друга държава членка, без там да е необходима декларация за изпълняемост. Регламентът предвижда два формуляра, а именно удостоверение за съдебно решение и удостоверение за автентичен акт/съдебна спогодба. В съответствие с регламента държавите членки са съобщили кои са компетентните съдилища, към които трябва да се отправи молбата за отказ на изпълнение и съдилищата, които са компетентни да разглеждат жалбите..

С Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година са регламентирани въпросите свързани с връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела („връчване на документи“)

Следва да се имат предвид и разпоредбите на ГПК и по конкретно част седма. „Особени правила относно производството по граждански дела при действие на Правото на Европейския съюз“.

Към настоящия момент трайната практика на Комисията за защита на личните данни е да не дава принципни становища по приложението на ЗЗЛД. Съгласно разпоредбите на ЗЗЛД „лични данни“ са всяка информация, отнасяща се до конкретно физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Всички данни, които се отнасят до конкретно физическо лице, дадени самостоятелно или в определена съвкупност, ако водят или биха могли да доведат до еднозначна идентификация на конкретно физическо лице, отговарят на определението за „лични данни“ по смисъла на закона. В този смисъл адресът на дадено лице, попада в определението за лични данни, разписано в ЗЗЛД.

“Обработване на лични данни”, съгласно легалната дефиниция посочена в § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране,

записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

За да бъде налице правомерно обработването на лични данни, то следва да се извършва само при наличие на едно от изчерпателно изброените и дадени алтернативно в чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на личните данни условия за допустимост на обработването.

Предвид изложеното по-горе Законът за защита на личните данни се явява общ закон и неговите разпоредби следва да се прилагат само и единствено ако няма разпоредби на *lex specialis*, който да му противоречат.

Следва да се има предвид, че в случая се касае по-скоро за упражняване на право – изпълнение на съдебни решения, постановени в полза на г-н А.Л., за което има съответно разписан специален ред, а не за упражняване на право по Закона за защита на личните данни

Съгласно общоприетата йерархия на нормативните актове в Република България основни нормативни актове на Европейския съюз., каквито са посочените по-горе регламенти, както и ратифицираните от Република България международни договори имат приоритет пред законите, какъвто в случая е общия – Закон за защита на личните данни.

Видно от горното следва да се подкрепи изразено от МВнР становище, в писмо с изх. № КО-04-09-38/16.03.2016 г., че за целите на всякакви съдебни и наказателни процедури, предвидени в европейското законодателство следва да се предприемат в съвкупност стандартните последователни стъпки пред компетентните власти, в случая пред компетентните френски власти.

Съгласно изброените по-горе актове, които не претендират за изчерпателност, за да се предостави адрес на български гражданин в чужбина на физическо или юридическо лице, което има законен интерес за това във връзка с осъществяването на международна правна помощ по граждански и търговски дела следва да са спазени изискванията и разпоредбите да действащите основни нормативни актове на Европейския съюз, касаещи зададения въпрос, и/или договорите за правна помощ по граждански и търговски дела между Република България и съответната друга държава, ратифицирани от Република България както и разпоредбите на Гражданско процесуалния кодекс, а също така и на други актове, които биха се явили *lex specialis*.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

За да се предостави адрес на български гражданин в чужбина на физическо или юридическо лице, което има законен интерес за това във връзка с осъществяването на международна правна помощ по граждански и търговски дела следва да са спазени изискванията и разпоредбите на Регламент №1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите-членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела да действащите основни нормативни актове на Европейския съюз, и/или договорите за правна помощ по граждански и търговски дела, между Република България и съответната друга държава, ратифицирани от Република България, както и разпоредбите на Гражданско процесуалния кодекс, а също така и на други актове, които биха се явили *lex specialis*.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Веселин Целков /п/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**
рег. № П-1001/10.02.2016
гр. София, 06.06.2016 г.

ОТНОСНО: Искане с № П-1001 от 10.02.2016 год., по въпроси, касаещи оповестяването на резултатите от различните видове изпитни форми и обемът информация, която трябва да бъде публикувана.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Председател: Венцислав Караджов и Членове: Цветелин Софрониев, Цанко Цолов, Мария Матева и Веселин Целков на заседание, проведено на 01.06.2016 г., разгледа искане с № П-1001/10.02.2016 г., което е по повод на постъпило запитване в кол центъра от г-жа П.М., майка на ученик в 51 СОУ „Елисавета Багряна“. Тя се обръща към КЗЛД с въпроса дали е допустимо училищата да публикуват на интернет страниците си списъци с трите имена и резултати от проведените външни оценявания на ученици. Бе изискано становище от МОН по поставените въпроси. В своя отговор (П-2153/24.03.2016г.) те не вземат отношение, предвид липсата на правно основание за публикуването им. Междувременно, в КЗЛД постъпва становище от директора на 51 СОУ „Елисавета Багряна“, с което ни информира, че няма забранителни текстове по отношение на публикуването - то е направено на интернет страницата на училището с цел по-ефикасното информиране на родителите за резултатите.

С цел да се избегнат подобни казуси в бъдеще, в същото писмо се поставят въпроси, във връзка с това, в кои от долуизброените случаи не е нарушение да се поставят на публично място (входа на училището или интернет страницата му) списъци с имената на ученици, брой точки или оценки, които са получили:

- за новоприети ученици в първи, пети и осми клас;
- за резултати от олимпиади и състезания;
- за резултати от приравнителни и други изпити.

След извършена проверка се установи, че понастоящем списъците с имената на учениците са свалени от сайта на 51 СОУ „Елисавета Багряна“.

Правен анализ

Съгласно чл.1, ал. 1 от Закона за защитата на личните данни (ЗЗЛД), законът урежда защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни. Целта на закона е да бъде гарантирана неприкосновеността на личността и личния живот, чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По смисъла на чл.3, ал. 1 от ЗЗЛД, администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата на обработване на лични данни. След извършена проверка се установи, че 51 СОУ „Елисавета Багряна“ е вписано в еРАЛД като администратор на лични данни под идентификационен №157644. Училището е юридическо лице, представлявано от директора, съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 5 от Закона за народната просвета, съответстваща на чл. 29, ал. 1 от Закона за предучилищното и училищно образование (в сила от 1 август 2016г.).

Съгласно разпоредбата на чл. 29г от Наредба №3 от 15.04.2003 г. за системата на оценяване, директорите на училища издават заповеди за провеждане на приравнителни изпити, изпити за промяна на оценка, за определяне на срочна и годишна оценка по учебен предмет. С тях, те определят

датата на провеждане на изпитите, началният час, съставът на всяка комисия, срокът за изготвяне на изпитните материали, времето и мястото за проверка на изпитните работи, срокът и мястото за оповестяване на резултатите от изпита. Съобщението за датата, мястото и началния час на изпита, както и за срока и мястото за оповестяване на резултатите се поставя на общодостъпно място в училището най-късно три дни преди датата за провеждане на изпита.

Изготвянето и оповестяването на списъците с резултатите на новоприети ученици, резултати от олимпиади, състезания, приравнителни изпити, представлява „Обработване на лични данни“ по смисъла на параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, т.е. „всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, **разпространяване, предоставяне**, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване“. За да бъде законосъобразно обработването на личните данни на физическите лица, трябва да е налице поне една от алтернативно изброените предпоставки за допустимост на обработването, визирани в чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД.

Поради липсата на нормативна уредба в сферата на образованието по отношение на начина, по който става оповестяването на резултатите от различни видове изпитни форми и обем на информация, който трябва да се съдържа, следва да бъдат съблюдавани общите принципи, визирани в ЗЗЛД и основанията за правомерното обработване на лични данни.

Поставянето на публично място на списъците с резултатите на новоприетите ученици в първи, пети и осми клас, резултатите от олимпиади и състезания и такива от приравнителни и други изпити, с посочване на трите имена, клас и брой точки/оценки, по безспорен начин ще идентифицира физическите лица – ученици. Това е информация, която в своята съвкупност би могла да стане достояние на неограничен кръг субекти. Поради тази причина, за да бъде законосъобразно обработването на лични данни, физическото лице, за което се отнасят данните, трябва да е дало изрично своето съгласие (чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД). Тъй като тук става въпрос за малолетни и непълнолетни лица, съгласно разпоредбите на чл. 3, ал. 2 и чл. 4 ал. 2 от Закона за лицата и семейството, правни действия от тяхно име извършват техните законни представители – родители или настойници/попечители, съгласието за обработване на лични данни трябва да изхожда от тях. Легалната дефиниция за „Съгласие на физическото лице“ се съдържа в параграф 1, т. 13 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е всяко свободно изразено, конкретно и информирано волеизявление, с което физическото лице, за което се отнасят личните данни, недвусмислено се съгласява те да бъдат обработвани. За да бъде дадено валидно и обработването да е законосъобразно, съгласието трябва да отговаря на редица изисквания. То трябва да бъде информирано, т.е. администраторът на лични данни трябва да предостави необходимата пълна и изчерпателна информация по всички въпроси, свързани с обработването (обем на данните, цел на обработването, срок на обработването и др.) и конкретно – обвързано е с посочването това какви данни и с каква цел те ще бъдат обработвани.

Изразяването на съгласие би могло да стане посредством подписването на писмена декларация, с която да бъде удостоверено информираното съгласие на законните представители на учениците (т.е. техните родители, осиновители, настойници или попечители), във връзка с обработването на личните данни на последните.

По отношение на обема от данни, които трябва да бъдат публикувани в списъците за оценки, трябва да се спазват принципите за пропорционалност и съотнесимост, регламентирани в чл. 2, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗЛД. Данните трябва да се събират само за конкретни, точно определени законни цели и да не се обработват допълнително.

Цитирана по-горе разпоредба на чл. 29г от Наредба №3 от 15.04.2003 г. за системата на оценяване не създава задължение за директорите на училищата да оповестят на общодостъпно място резултати от преведени изпити.

Оповестяването би могло да бъде извършено чрез индивидуална проверка на списъците с резултати, намиращи се при директора и/или служител, изрично упълномощен от него, от родители и настойници/попечители, тъй като това са лица, имащи правен интерес.

Алтернативно, при оповестяването на резултатите на интернет страницата на училището може да бъде възприет подходът на Регионалните инспекторати по образованието, а именно достъпът да се осъществява чрез използването на индивидуални код за достъп и парола, които могат да се получат както към момента на записването, така и на последващ етап. Във всички случаи, трябва да бъдат предприети необходимите технически и организационни мерки за защита при обработването на личните данни, съобразно разпоредбите на Наредба № 1 от 30 януари 2013 г. за минималното ниво на технически и организационни мерки и допустимия вид защита на личните данни.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал.1, т 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на лични данни изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Липсата на нормативна уредба в сферата на образованието по отношение на начина, по който става оповестяването на резултатите от различните видове изпитни форми и обемът информация, която трябва да бъде публикувана, обуславя прилагането на общите правила на Закона за защита на личните данни. За да бъде законосъобразно публичното оповестяване, което е вид обработване на лични данни, трябва да бъде дадено изричното информирано съгласие на законните представители на учениците, съгласно разпоредбата на чл. 4, ал.1, т. 2 от ЗЗЛД.

По отношение на публикуването, то трябва да се извърши съобразно принципите на съотнесимост и пропорционалност – данните да се събират само за конкретни, точно определени законни цели. Биха могли да се възприемат различни подходи, като например индивидуален достъп до списъците с оценки или публикуването им на интернет страницата на училището, като достъпът да се осъществява с индивидуален код и парола.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венцислав Караджов /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Цанко Цолов /п/

Цветелин Софрониев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/

ГЛОБАЛИЗАЦИЯ НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Кога международните компании могат да прехвърлят данни на служители и клиенти извън ЕС

Венцислав Караджов

Председател на Комисията за защита на личните данни на Република България

Заместник-председател на Работната група по защита на физическите лица при обработката на лични данни, създадена въз основа на Директива 95/46/ЕС за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (Работна група по чл. 29).

Съвременните информационни и комуникационни технологии създават по-добра възможност и лесен достъп до услуги както в областта на икономиката, така и при съпътстващите я процеси и взаимоотношения. За компаниите глобализацията се изразява в по-лесен достъп до нови пазари, източници на суровини и финансиране, възможности за използване на нови технологии. Ползите за потребителите се свързват обикновено с наличието на пазара на разнообразни стоки на ниски цени, достъп до повече и по-богат спектър от услуги и най-вече в повишаване на жизнения стандарт.

Съществуването на интернет, въвеждането и утвърждаването на облачните технологии, позволяващи лесен и бърз достъп и обработване на широкомащабни бази от данни, както и редица други модерни технологични решения разширяват до неподозирани граници възможности за функционирането на бизнеса, при намаляване на разходите, без той да се обвързва с конкретно местоположение. Обществото обаче не без основание е разделено в позициите си за ползите и заплахите от процесите на глобализация във всички области на човешките взаимоотношения. Въпреки това остава безспорен факт, че глобализацията е реално съществуващ и неизбежен процес в съвременния свят и целта е не да се поставят пречки пред развитието му, а да се създадат механизми и по възможност правила, които да са в състояние да го управляват в полза на цялото общество, по пътя на балансирана защита на правата и интересите на всеки участник в него.

Задълбочен анализ на предизвикателствата, пред които се изправяме в резултат от въздействието на глобализацията, ни отвежда и до въпроса за новите измерения на обработването на лични данни в контекста на интеграционните процеси в световен мащаб. Конкретен пример в това отношение са международните компании. За безпрепятственото им функциониране и устойчивия им растеж в чисто икономически аспект ключово значение има обменът на данни, в това число и лични данни. Съвременните международни компании организират бизнеса си по начин, който позволява свеждане до минимум на разходите за управление както по отношение на човешките ресурси, така и тези, свързани с обработването на данни. Обикновено се търсят най-подходящите места в световен мащаб,

където съхранението и обработването на данни, включително лични, е най-изгодно от гледна точка на интересите на конкретните компании.

Трансферите на данни в рамките на международните компании е обичаен ежедневен процес, който е уреден и подлежи на контрол съобразно действащото законодателство в областта на личните данни.

Международните компании са администратори на лични данни и следва да съобразяват дейността си, свързана с обработването им, с всяко от различните национални законодателства на държавите, в които упражняват своята дейност. Когато международната компания развива дейността си само на територията на Европейския съюз, правилата са ясни. Общностното право гарантира свободното движение на данните и хармонизация на правилата във всяка от страните членки. По силата на тези правила във всяка държава от ЕС съществува поне един независим орган по защита на данните, който по отношение на международните компании осъществява надзор за законосъобразното обработване на лични данни.

Ситуацията се усложнява при компаниите, които са организирали бизнеса си не само на територията на ЕС, а и в трети страни. Погрешно е да се счита, че правила за обработването на лични данни в такава международна среда не съществуват. Напротив, усилията са насочени към тяхното непрестанно усъвършенстване, за да могат да следват бързо развиващите се глобализационни процеси. При осъществяване на дейността си една международна компания **неизбежно достига до обмен на информация**, съдържаща лични данни. Причините и механизмите за този обмен могат да са от различно естество. Трансферът на данни обикновено се извършва или в рамките на мултинационални компании (между централата и клоновете), или между различни международни компании с цел глобализиране на потоците от данни, понижаване на разходите или по силата на договор за аутсорсинг (възлагане на външна компания функции, които обикновено се изпълняват от компанията възложител). По силата на договор за аутсорсинг не е изключен и трансфер на данни от изцяло българска компания като администратор на лични данни към обработващ лични данни в трета държава.

Практиката на Комисията за защита на личните данни показва, че най-често обект на трансфер са личните данни на работниците и служителите. Основните въпроси, които възникват, са свързани с необходимостта от наличието на съгласие от страна на лицата, чиито лични данни се обработват. Във връзка със спецификата на трудовата дейност съгласието на служителя невинаги е необходимо, но той следва да бъде уведомен преди извършването на трансфера на данни.

Преди осъществяване на трансфер на лични данни лицата, чиито данни ще се трансферират, следва да бъдат уведомявани за обема и вида данни, които ще бъдат предоставени, целите за това предоставяне, получателят на данните или категорията получатели, както и правата им, свързани със защита на личните данни, включително правото им да възразят срещу обработването на некоректно събрани данни, свързани с тях, и да искат тяхното заличаване.

Когато има необходимост от изпълнение на специфични права и задължения на работодателя или при наличие на изрично съгласие на съответните служители, могат да бъдат трансферирани и така наречените чувствителни данни, а именно – данни относно здравето, членство в синдикални организации или членство в политическа партия, религиозна или философска организация. Предоставянето на лични данни на работници и служители в трета държава е **процес от фактическа и правна сложност**, който е под надзора на Комисията за защита на личните данни. Условие за допускане на трансфер е третата държава да осигурява адекватно ниво на защита на личните данни на своя територия. Действащото законодателство в областта на личните данни регламентира различни инструменти за трансфер на лични данни в трети държави (“трета държава” е всяка държава, която не е член на Европейския съюз и не е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство). Без подробно да се спираме на детайлите на всеки от тези инструменти, бихме могли да посочим основните от тях с най-съществените им характеристики:

- Решения на Европейската комисия, с които тя се е произнесла, че третата държава, в която се предоставят лични данни, осигурява адекватно ниво на защита. Към момента действат решения за адекватност по отношение на Андора, Аржентина, Канада, Швейцария, Фарьорски острови, островите Гърнси и Джърси, Израел, остров Ман, Нова Зеландия, Източна република Уругвай. В рамките на посочените решения Европейската комисия следи отблизо развитието на защитата на данните в съответните държави и начина, по който съответните им органи по защита на данните прилагат принципите за тяхната защита. Пример за такъв мониторинг е Решението от 6.10.2015 г. на Съда на ЕС по дело C-362/14 по отношение *Решение 2000/520/ЕО на Комисията от 26 юли 2000 година съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и Съвета относно адекватността на защитата, гарантирана от принципите за „сфера на неприкосновеност на личния живот“ и свързаните с това често задавани въпроси, публикувани от Департамента по търговия на САЩ*, с което Съдът обяви въпросното решение за невалидно.

Важен момент в заключението на Съда е, че адекватното ниво на защита следва да се преценява по всеки конкретен казус от надзорния орган на държава членка, който разглежда жалбата на лице относно защита на неговите права и свободи при обработването на засягащи го лични данни, които са били прехвърлени от държавата членка към тази трета страна, ако то твърди, че действащите в момента право и практики в третата страна не гарантират достатъчна степен на защита независимо от наличието на решение на ЕК.

Адекватността според съда изисква освен наличие на вътрешнофирмени правила и наличието на законодателство, което създава достатъчно гаранции за административна и съдебна защита на правата на физическите лица при незаконосъобразна обработка на техните лични данни. В този смисъл, когато администраторите на лични данни извършват трансфер на лични данни от България към някоя от посочените по-горе държави, те следва да уведомят Комисията за защита на личните данни за получателите на трансферираните данни, целите на трансфера, категориите лични данни, предмет на трансфера, предприетите технически и организационни мерки за защита на данните.

- Решения на Европейската комисия относно *стандартните договорни клаузи* за трансфер на лични данни към трети страни. Правилата за адекватна защита, които въпросните решения въвеждат, са общи и валидни за предоставяне на данни между администратори и между администратори и обработващи. На практика подписването на стандартни договорни клаузи с цел осъществяване на трансфер осигурява в голяма степен безпрепятствен обмен на посочените в тях категории данни при адекватно ниво на защита, солидарна отговорност между администратора, изнесъл данните, и администратора, внесъл данните в третата държава, включително и приемане на юрисдикцията на държавата членка, в която е установен администраторът, изнесъл данните. По отношение на Стандартните договорни клаузи комисията изисква предоставяне на уведомления за тяхното подписване и използването им като инструмент за осъществяване на трансфер на лични данни в държава извън ЕС или Европейското икономическо пространство.

- Обвързващи корпоративни правила, одобрени в процедура на европейско сътрудничество от един водещ надзорен орган. Те представляват глобален кодекс за практики, базиран на европейските стандарти за защита на данните, който се изготвя от мултинационални компании и се спазва *доброволно* от тях с цел осигуряване на адекватни мерки за трансфер на данни между дружествата, но в рамките само на една корпорацията.

Създадени са като допълнителен инструмент за трансфер освен *стандартните договорни клаузи*. Българският Закон за защита на личните данни разглежда Обвързващите корпоративни правила като добра практика при извършването на преценка за адекватното ниво на защита на личните данни, преди да разреши техния трансфер. При наличието на Обвързващи корпоративни правила режимът е разрешителен, като комисията предоставя разрешение за трансфер, след като се убеди, че правилата отразяват адекватно възможностите за защита и администраторът е предприел всички необходими технически и организационни мерки за защита на обработваните лични данни на физически лица.

- Във всички останали случаи комисията разглежда исканията за разрешаване на трансфер на лични данни, като след анализ на всички предоставени факти и доказателства извършва преценка за адекватността на нивото на защита на предвидените за трансфер данни.

Важно е да се отбележи, че при трансфериране на лични данни в трети държави са валидни основните принципи за обработване. Международните компании не правят изключение от това правило и следва:

- да обработват личните данни законосъобразно и добросъвестно; да ги събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели; данните да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват; данните да бъдат точни и при необходимост да се актуализират; данните да се заличават или коригират, когато се установи, че са неточни или непропорционални по отношение на целите, за които се обработват; данните да се поддържат във вид, който позволява идентифициране на съответните физически лица за период, не по-дълъг от необходимия, за целите, за които тези данни се обработват.

Всеки работник или служител, работещ в международна компания, осъществяваща дейност на територията на България, има възможност да се обръща за консултация към Комисията за защита на личните данни по въпросите, които са свързани с евентуален трансфер на негови лични данни от компанията, за която работи. В случай на незаконосъобразно обработване на лични данни при трансфер към трета държава лицата имат право да подадат жалба в Комисията за защита на личните данни.

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венцислав Караджов

Членове: Цанко Цолов

Цветелин Софрониев

Мария Матева

Веселин Целков

Информационен бюлетин № 4 (61) 2016 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД

Отговорник на броя: Надежда Борисова

Разпространява се в електронен вид

ISSN 2367-7759